

THƯ TỪ LAI VÃNG 1994

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP

LƯƠNG SĨ HẰNG

VĨ KIÊN

Edition 2022

*Thiền sư Lương Sĩ Hằng Vĩ Kiên
(1923-2009)*

LỜI GIỚI THIỆU

Những trang giấy đã in thành văn tự thủ
tự lai vãng xuất phát từ chơn tâm đáy lòng
của mọi người, đã dẫn thân tại mặt đất này,
sống trong sự kích động và phản động cũng
chung đóng góp tử trước tới thanh, tử
thanh tới trước để mọi người cơ sở hội tử
cảm thức nguyên lý của tâm linh hướng về
sự trao đổi của tâm thức diễn tả và xây
dựng cho nhau tử giây phút khắc.

Đọc để cảm thức và tử dẫn thân vào trong
mọi hoàn cảnh tâm linh, để chọn lấy một
con đường thức tâm, tử tu tử tiến và phá
mê phá chấp.

Ngày 25 tháng 4 năm 1989

Lương Sĩ Hằng,

T.P.H C m 19-10-97

Kính Hiếm Cậu Tám,

Con rất nhớ được thư của chú Hoa, trong đó có gửi hình chụp chung với cậu - xem hình con vui lắm nhé cậu và vội viết thư kính Hiếm Cậu.

Ở VN chúng con vẫn nhớ và nhắc đến cậu luôn - nhất là bố mẹ hay nhắc "cậu bé" với cậu, về phép Hiếm, về hình Hiếm bao la mà cậu đã dành cho mọi người về cuộc sống phi phi của cậu. Nó nghe một cái say sưa và đầy ngưỡng mộ. Cháu cứ trông mong và hy vọng một ngày được tận mắt nhìn thấy Cậu và nghe Cậu giảng dạy.

Giữa Cậu, xem hình thấy Cậu gây đi nhiều những con vẫn hy vọng Cậu khỏe. Đạo lo cho cháu phi chúng con đã làm rớt cả bản tâm Cậu nhiều - khi loam nam chú có Cậu là người luôn đồng hành, giúp đỡ một cái khăn trải và hết lòng cảm kích trước tâm nguyện ấy - con cũng cố gắng trong cuộc sống nhưng gì có thể đem lại một ít an ủi cho những người là tưởng, ngất nghèo chúng con cũng hiểu. ~~đi làm trong nhà~~ năng của mình. Cháu phi năm nay học lớp 7 tức là đi học ngày xưa - nó rất chăm học, năm rồi cuối năm nó xếp hạng 2 - vì nó nhập môn môn học đua chạy thì nó có 1 điểm vì vậy không đứng nhất bao giờ. Lên lên hình nó hơi xuất sắc những rất lược thảo, quản quyết bên mẹ y như bố con bé - em nó cũng học giỏi - hai anh em đều học giỏi cả, ngoài giờ học chúng nó chăm sóc cả và hướng yêu thích rất.

Lúc này phi bắt đầu dần, nó từ bắt đầu nên đã gọn bớt. Ngày xưa vào sớm được Cậu hướng chỗ đi chơi, đi ăn đủ lúc lúc đó cứ vui đùa với quyết đầu biết là ăn gì này có gạo như hình Hiếm, trái quýt và bốn phần rang bực bao năm qua con cũng không lo tạo dựng sự nghiệp, đây đó con cái bù đắp với công việc. Đến nay trời cũng hướng đã cho con gạt bỏ được kết quả của bao năm lao động, đến giờ này - này con đã tạm ổn và có thể lường dần cuộc sống hạnh phúc hơn.

Giữa Cậu con đã dùng số tiền toàn bộ vẫn kiếm hình đem đi phụng cho phi của bình không hạnh - con mua đất cát nhà này cần nhà đó con cho thuê giá cũng khá cao năm ngoài cho 3 người đồng công thuê và hết hợp đồng con cho ng VN thuê mở

nhà hàng may lạnh - từ tiền cho thuê của năm đầu em đã mua được 1 lô đất gần cầu Bình Triệu đường đi là trên cầu nhà tu Fatima khoảng 3 km đó là vườn cây ăn trái gần 700 m² xanh mát và cũng là nơi vài năm nữa em sẽ hình chuyển về đường phố.

Nơi chừa nhỏ dành cho con với qua thăm má con, mang đất từ Huế ăn và nấu cơm canh thịt - cũng con mua đủ loại trái cây bánh trái v.v... Con lại trong nhà ăn nên má con ăn uống rất đầy đủ. Tuần rồi có người quen về mang về 300 đô nữa là cầu giờ trên để đem cho má con - cũng con có thùa lại với má con. Thùa cầu, má con trong tuổi già phải chịu biết năm một cho cũng thất đau lòng, cũng bên này cũng có khoảng trên đó lo cho má con, phải về cũng con giờ ước sống cũng biết đây đủ nên bên này cũng lo cho má con tươm tất. Xin cầu yên tâm và hãy má con cũng cả nhà xin hình lời cảm ơn Cầu.

Cầu may đã lớn tuổi, lại lo tu hành một đời sống cho đạo đức cầu đầu làm gì ra tiền, Cầu đừng gởi cho má con nữa, hãy để dành phòng khi đau ốm và lo cho mẹ già. Cũng con hiểu hình ảnh cầu Cầu cũng mong cầu yên tâm má con không hiểu hỏi gì - Cầu nhớ đến mà Cầu phải cho má con là điều van hành cho gia đình con rồi. Gần đây cũng con có lấy 1 quyển album ảnh để 1 ít hình cho má con xem đó bên trong đó có hình Cầu má con với xem hoa và như vậy Cầu vẫn luôn bên cạnh má con.

Cũng con hiểu xúc động nghe lời Hai viết thư nói về giờ phút gặp Cầu cũng giọt nước mắt của Cầu. Con thêm được gặp lại Cầu hiểu nỗi cực khổ trong lòng Cầu, trong vòng tay hướng yên tĩnh đây niềm an ủi của Cầu để được khóc như lần lần con vẫn năm thêm bao thấy Cầu má con đã đứng bên này sống khác nước nó như Cầu má con xa dần có cả em quyết nữa!

Cho con kính lời thăm Ba đi, Cháu Chi, Hiem em quyết. Đừng Cầu má con luôn Cầu xem xem sự an lành may mắn sẽ đến với Cầu má.

Cháu của Cầu má

Phuu

f t k p

27. 11.94

@Hau P

Cháu vui nhận được thư con và hình của mẹ con, được biết mẹ con
 khỏe dần dần Bình Phước hơn xưa, đó là niềm vui của cháu, tất
 cả chị em bao năm xa cách, cháu vẫn luôn theo dõi từng ngày từng
 giờ phát triển của bạn @Ho Cầu, làm hình trong "Trần Thị ^{Thị} ~~Thị~~
 Huệ em này cũng được đi dạo hơn, cũng đã được một đi
 ra. Bình Huệ Pháp Trâm của Phu Sinh này, chị đi cho mọi người
 từ thời cô ở nhà là có thể đem của tiền tiền dưỡng nhữ, hình
 từ từ của đi dạo trên trên mọi hoàn cảnh của tất cả đến
 Bắc, và từ thời cô Bình một lý chị Bất Khuyết, đã sâu thâm
 đạo với lý từ thời này hôm nay cháu vẫn ~~khỏe~~ ^{khỏe} mạnh. Sức
 cháu tất cả với khỏe nữa của @Huỳnh Huệ, làm lên các
 năm năm trước thời này Pháp của cháu đã nhận được từ lúc
 còn còn bé, ngày hôm nay con của cháu dần dần thêm vào
 cái mà cháu đã đi, đi nhận nhận luôn mọi sự cả ~~khỏe~~ ^{khỏe} ~~đẹp~~
 và phẩm đức của tất cả đến Bắc nữa sức, cũng thời
 cháu tất cả con anh năm trước với, làm lên nhiều
 hình ảnh của cháu Trâm Trâm khi lý từ, cũng lên từ các
 hình ảnh của tất cả bạn @Huỳnh Huệ mọi sự từ từ ~~khỏe~~
 thời sự thêm khỏe của cháu Trâm, con cháu là Phước được
 sức theo dõi ~~đi~~ ^{đi} ~~đi~~ ^{đi} của ~~cháu~~ ^{cháu} ~~cháu~~ ^{cháu}, như năm một
 mới tất cả Cao Đap Đap sự nhận nhận sức với ~~cháu~~ ^{cháu} ~~cháu~~ ^{cháu}
 con, con đã hình ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} một hình như dự lý của
 @Huỳnh Huệ của cháu Trâm, thời cháu khỏe của cháu ~~trên~~ ^{trên}
 rõ @Huỳnh Huệ hơn, sau con dần lên của tất cả
 từ @Huỳnh Huệ vẫn có của từ là của của của của một
 của đi, ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên}
 Trâm đến và của mẹ thời, ở trên đời này chị có khả
 ở tất cả vì của Trâm tất cả Trâm dưỡng đạo mẹ từ,
 khỏe một em có thể sức của ~~cháu~~ ^{cháu} ~~cháu~~ ^{cháu} ~~cháu~~ ^{cháu}
 của @Ho Cầu, lúc nào của năm sức trong từ nhận từ
 hơn khỏe Trâm này, chị có ~~phần~~ ^{phần} ~~phần~~ ^{phần} ~~phần~~ ^{phần}
 của @Huỳnh Huệ của Trâm này, phần ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên}
 con từ ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên}
 này con là một từ ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên}
~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên}
 Đạo để đi ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên}
 từ ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên}
 người ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên} ~~trên~~ ^{trên}

Thức hành trong bữa ăn thì không cần tiếp, nhưng hậu vụ
có thể hơi tốn đồ dùng một chút, sự đây còn từ từ học hỏi
đến sự nghiệp đều không cần phải

Này hôm nay cậu mới vẫn không muốn, tuy rằng bắt đầu
làm nó như con, nhưng dần dần lo phải vụ ở nhà con mới
trần trụi, rồi bắt đi tìm lý do giúp ở nhà một ngày rồi trước
cả nhà ở nhà ở nhà, ở nhà ở nhà với phải vụ ở nhà con, mới
nó đi đều trên với theo trình độ sống ở,

Cậu có làm cả lý thuyết cũng đã đến nhà của

tiêu diệt đêm, cũng học tập và các buổi đều với chỉ

cậu cũng có nhận như đi lên từ là còn thật nhất

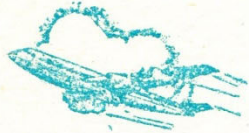
trong thời buổi thiên cơ sống ở đây ở đây.

~~ở nhà~~ ở nhà con và học được với không.

Đến thì ở đây

Cậu

[Signature]

C R ngày 14 tháng 9 - 1994

kính gửi Thầy Tâm.

Đầu thư con kính chúc thầy được
đời dài sức khỏe.

Thưa Thầy, con tên là Trần Thị Năm và chồng con là
Huỳnh Văn Nam tu theo pháp lý vô vi của thầy.

Con gửi thư này đến thầy để nhớ thầy cũng làm
phiên thầy mong thầy thứ lỗi cho con.

Anh Nam hiện đang ở đảo Phi Luật Tân cùng con
là Huỳnh Hoành Tuấn và đứa cháu Trần Hiệp Hòa.

Trần Hiệp Hòa cũng thiên một lúc với chúng con
Thưa thầy, ngày anh Nam ra đi là ngày 4 tháng
4 âm lịch 1989, ngày 5 mới xuống tàu đi.

Con tin đến nay là 5 năm 4 tháng mấy rồi,
ở bên út có 2 người anh đứng ra bảo lãnh
mà đến nay chưa được vô định cư.

Con kính nhờ thầy giúp đỡ về mặt vô vi cho
chồng con, con thành Tâm cảm tạ ơn Thầy.

Con hoàn cảnh của con hiện giờ nhà và vườn đất
bán hết rồi về ở đầu nhà mà chôn chổ anh
Nam vô định cư rồi lãnh gia đình quá đoạn tử.

Về phần căn nhà con đang ở, nhiều anh em đang
tranh giành, khi mà chôn con 100 tuổi già,
mà chôn con tuổi mới 80 tuổi con khỏe như bị
lăn c biết ai biết.

Thưa Thầy để con kể lại lúc ngộ Thiên cho Thầy
hiểu chúng con.

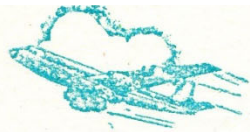
Vô đầu - Nguyên nam mô Ngọc Hoàng Thượng Đế vô
cực đại Thiên Tôn 3 lần.

Nam mô A Di Đà Phật 3 lần

Nam mô Tây phương cực lạc thế giới quan
Thế Âm Bồ Tát, 2 lần.

cho đề từ tên họ tu hành cho đấng đấng 2 lần
Nam mô A Di Đà Phật Vạn vật thái bình thái

Nam mô qui Phật qui pháp - qui Tăng 1 lần
rồi con bắt đầu soi hồn đến cho đến khi mới thôi,
cả 2 tay con mới thả xuống, nghỉ chút xíu mới thả
pháp luân ngũ 12 lần xoay rồi thiên, khoan mà
tay con xả, con chà mặt 3 lần vuốt lông tay 9 lần
chà cơ để trị khổ bị 9 lần, đến tay chân
chân hiệp lại cho

50 lần là xong.

Thưa Thầy. đầu hôm con rầy thuốc
kiếm công chuyên làm cho đến gần truyền
bình, là 10 giờ rưỡi. con chuẩn bị đi ngủ
đến 11 giờ là con bắt ngủ. Thiên. đầu hôm con ở dầm
ngủ. Sở ngủ quên thuốc ở ngoài.

Từ ngày anh Nam đi rồi con cứ suy nghĩ chuyên định
cử của anh và may gia đình đoán tin nên con bị đờng
vấn đề thiên bị dầm đoán. con nói Thiên lại từ đầu
bắt đầu ăn chay và thiên thấy 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50.

con may thầy tha tội trừ trừ cho con.

Thưa thầy con thức như vậy để thiên thì ban
ngày con cảm thấy này cái đầu và người bán thân
như làm biến vậy. nhiều liệt được bình như đầu
lúc trước con bị liệt đầu thuốc làm.

Thưa thầy như vậy là con có thiên xảy đến nào?
nhỏ thầy chỉ dạy lại cho con.

con thử pháp luân năm con có canh đờng ho thì
khi con thử xong là nửa tiếng xong 78 giờ như thầy
đã dạy.

Thưa thầy như vậy có đúng sai gì?

Thưa thầy liên giờ con đờng bị bình ngựa ở đầu
rất nhiều. trong mình ít liên, có lúc con ngựa gãi
đến như đầu. con đờng này thuốc và chích.

Thưa con bị ngựa có phải anh hưởng đờng man cha
mẹ hay là anh này mà ra?

bình ngựa này con bị từ nhỏ đến giờ là 3 lần rồi
bên này nơi nhiều như thua 2 lần trước.

Thưa thầy liên giờ con ở làm gì có tiền mà con phải
đi mượn tiền để giúp cho những đứa em qua nghèo khổ
như con mua vài rồi may cho hơn con cứ lấy quây
quây ở rãnh vậy mà khi may xong rồi cho. trong lòng
thầy rất vui mừng.

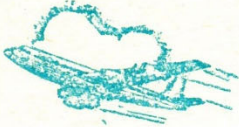
Thưa thầy như vậy có phải kiếp trước con thiên
nó?

con 2 đứa em của con nó hơi xin con cứ muốn
cho rồi nó hơi xin thêm con ở nhà này giúp thêm
con từ chối. thì nó kiếm chuyên chửi xen xo.

giờ con ở còn tình nghĩa với nó. và nên con có
ý nghĩ ở thích giúp cho nó nữa.

Thưa thầy như vậy là thì nào?

3

Thưa Thầy con thấy anh em nghèo con
muốn Tiên giúp đỡ rồi con cho anh Ham
và đình củ rồi gửi về cho con. Con
trả lại

Thưa Thầy như vậy con có bị kẹt ở?
Nhưng sự việc của con nhờ thầy giúp đỡ và nhờ
thầy giải đáp. con làm phiên dịch thầy nhiều
quá mong thầy thầy cảm và trả lời cho con.
Cười thủ con kính chào thầy em Khanh ở trường
Thơ

Đê Tũ^v của Thầy
T T N

T.B:

địa chỉ của con Việt Nam

P

27.9.1994.

Kính Đức Thầy,

Con tên là H V N. Tuổi thân sinh 1944.
Tại Cần Thơ, hiện nay con đang ở trại tị nạn Palawan,
Philippine.

Con đã theo pháp lý vô vi KHNBPP. từ lúc con còn ở V.N.,
tình thật mà nói với Đức Thầy lúc ấy con không được tinh tấn
là mấy. Nhiều lần vượt biên thất bại, sau nhờ Đức Thầy
Hai Khuê ở Sa Đéc giới thiệu với một người cháu đẻ tở chức
cho con đi vượt biên, lần đầu đi đến Phan Thiết thì tàu bị
bê và cập vào bờ con trốn được về nhà, vài tháng sau cũng
đường này con khởi hành ở Sa Đéc và được thành công,
qua đến đất Philippine cùng với một đứa con trai và một đứa cháu
trai (cháu của vợ) vào tháng 5/1990. Kể từ ^{đó} đến trại con gia nhập
vào hội vô vi ở trại Palawan. Từ đó đến nay con công phu
rất là tinh tấn, mỗi đêm từ nửa tiếng, lên bốn mươi lăm phút,
lên một tiếng, một tiếng rưỡi, hai tiếng, hai tiếng rưỡi rồi đến
ba tiếng... Nhờ công phu con đã đạt những điều sau đây:

- Sức khỏe gia tăng, ít khi đau bệnh, với tuổi 50 này mà
mỗi buổi sáng con đi tắm biển có thể bơi trên một cây số
mà không biết mệt, những thanh niên theo không kịp.
- Trong giờ công phu con có thể gát bỏ hết sự đời, để lần
lần đi vào tĩnh.

Khảm sáu tháng nay con bị bệnh đau lưng ngang thắt
lưng, ngay đường xương sống và hai bên thân. Mặc dù đau như
vậy con vẫn công phu đều đều hằng đêm, ngày thì một cử pháp
luân chiếu mình vào buổi sáng sau khi đi bơi về. Hiện nay
pháp luân chiếu mình con có thể thở gần một tiếng (78 hơi).
Con xem sách mới chỗ nào đau là bị điên nghệt thì pháp luân
năm là sẽ giải, nhưng sau con cố gắng thở có khi ngày hai
lần.

mà đến nay trên sáu tháng con thấy không hết, con xin Đức thầy chỉ dạy cho. Vì ở trại này con không biết hỏi ai về vấn đề này.

Con còn một vợ và hai con trai ở VN. vợ chồng chúng con quen biết Cô An (cần thơ), đức ông Hai (Satic) cũng lâu lắm rồi. Con đã bị rút thành lọc và bị chặt từ quyền ti nạn bản thân con là cựu quân nhân, con phục vụ trong quân đội được 9 năm. Cấp bậc sau cùng là Trung sĩ I. (cần thơ, số 4 quân tiếp vụ). Địa đình bị đánh từ sản và bị đưa về Nông thôn.

Con có hai người anh ruột hiện nay ở Úc. Họ nguyên của con là muốn được định cư ở Úc với hai anh. Đem đem sau câu nguyện, con có câu xin ơn trên, đức Tô sư, đức Thầy cùng quý vị thần địa linh thần phò hộ chúng mình cho con được toại nguyện là được định cư ở Úc.

Tháng gpt vừa rồi, trại có ra thông báo là bắt tất cả mọi người còn lại (khoảng 2 Hoo người) phải đăng ký về VN. Đến đầu 1995 họ sẽ cưỡng bức. Con rất sợ trở về hệ bị trả thù của S.

Con xin đức Thầy giúp đỡ và chỉ dạy cho con thêm về điều này. Con có nghe đức Thầy nói là người tu theo võ sĩ dù ở đâu xa xôi nhưng đức thầy vẫn có hộ sở này con có không?

Sau cuối con xin kính chúc Đức Thầy An Khang, ^{A DI ĐA PHA}điền đất chúng con trên đường tu học, Nam Mô Văn Vật Thái bình.

Con
Kham.

Địa chỉ:

TB: vợ con ở VN tên là T. I N
mới đã có viết thư gửi cho Đức
Thầy cùng ngày với thư gửi cho con.

Ngày 8/12/94

H V N con,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 27/9/94 được biết tâm con động nên mới lâm nạn ở ngày nay. Với tình trạng hiện tại, không biết làm gì hơn, phải đăng ký trở về VN, ăn năn sám hối và cương quyết tu thêm thì nạn sẽ thoát được. Chỉ có thật tâm hướng về thanh tịnh mà tu thì chẳng có gì đáng lo và đáng sợ cả. Cuộc sống hiện tại là tạm bợ trong một thời gian rồi mới ra đi với định luật sanh, lão, bệnh tử. Người tu phải dùng mãnh hướng về thanh tịnh mà tu thì mới có cơ hội giúp cho phần hồn tiến hóa tốt ở về sau. Tu là dứt khoát tình tiền duyên nghiệp mới là người tu. Nếu tu mà hướng về tình tiền duyên nghiệp thì không phải là người tu của PLVVKHHBPP. Đêm đêm con đã niệm hai câu nguyện: Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Quan Thế Âm Bồ Tát, Nam Mô Long Hoa Giáo Chủ Di Lạc chứng minh đệ tử tu hành đắc đạo, tức là con đã có cơ hội hướng tâm về cõi cực lạc thanh tịnh, thì cần gì phải bỏn ba bỏ nhà ra đi, để tạo khổ cho ngày nay. Cơ hội không thành, đành phải trở về mà tu tiếp lại. Cuối cùng cuộc sống ở mặt đất này, ai ai cũng phải ly tán ra đi, tùy theo định hướng của chơn tâm. Ở tại VN, con là người sanh để nơi đó, dù thế nào con cũng có được một quốc tịch về vang và một hộ chiếu đi tới xứ người đang hoang hơn là một người tỵ nạn không giấy tờ. Con có anh tại Úc, nếu con về VN, thành tâm lo tu học, tương lai sẽ trở nên một công dân tốt, thì anh con có thể bảo đảm cho con trực tiếp qua Úc châu bằng một cuộc di dân rõ rệt. Người tu thiếu thanh tịnh, thì sẽ xảy ra nhiều chuyện không lợi ích cho chính mình, và ngược lại tạo nạn mà thôi. Tình trạng của con, nếu con là cựu quân nhân, con có thể đi chương trình ODP cũng đang hoang hơn bơ vơ trong trại tỵ nạn cho đến ngày hôm nay. Vậy Thầy khuyên con nên đăng ký trở về đi và sẽ tìm cách ra đi một cách rõ rệt hơn, vì con có anh em ở xứ ngoài, thì thủ tục xuất ngoại không có khó khăn. Còn về bệnh đau lưng của con, có thể vì sự ăn uống bất cẩn, bộ ruột ô nhiễm, có thể tạo ra bệnh đau lưng. Vậy con nên ăn thêm rau xanh nhiều, gạo lức muối mè nếu có thể. Cần làm pháp luân chiếu minh nhiều lần trong ngày. Chúc con cố gắng nhịn nhục trong thanh tịnh.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

V 6 ngày 4-12-1993.

Kính gửi: Đức Ông Bám.

Con kính thăm sức khỏe của Đức Ông Bám, qui' ông, qui' bà cũng chú đạo hiếu hội ái hữu vô vi Hoa Kỳ.

Hôm rồi vô thăm quê con có nghe cô Sáu kể ông Bám mới gởi vô 1 băng Video và 1 quyển "phương pháp lòng phư", vì gặp quá nên con không đem được băng, cô Sáu cho con mượn cuốn sách tốt về con sẽ trả lại, con đã đem xong.

Kính chúc Ông Bám.

Con xin ông Bám giảng rõ cho con biết (xin ông Bám viết thư cho con) thời gian ngồi lòng phư từ 4 giờ sáng đến 7 giờ tối kể như con bận làm nhiều việc, từ 7 giờ 30 tối đến 9 giờ con có thời gian nghỉ ngơi xem sách, báo, học bài và ngồi niệm Phật, từ 9 giờ tối đến 4 giờ sáng ngủ 4 giờ sáng con thức dậy niệm Phật đến 4 giờ 30 bắt tay vào việc trong ngày. Có một lúc con ngủ từ 9 giờ đến 12 giờ đêm con thức dậy ngồi niệm

2

Phật được chứng & tuấn là sức khoẻ con không chịu được, con đau hơn cả trước do đó con không dám thử như vậy nữa.

* Từ lúc con biết ngồi thiền Phật khoảng vài tháng sau thì mới khi tập từng ý thì ngay ăn đường là con đã nghe có & luôn gió mát như gió quạt mát hoặc cảm & mát hướng đưa lên cao nghe có hơi ấm mát thì cứ thường dần lên mũi tóc và quanh bộ đầu, hơn & mát may là mỗi lần niệm Phật thì đang đi đứng mãi ngồi gì con cũng vẫn nghe có cảm giác đó, có lúc con đang xem mạch cho bệnh nhân con cũng nghe có cảm giác y như vậy. Cảm giác đó có tốt không ông bảo - vì con không nghe tiếng chạy hay rút gì như ông bảo đã nói.

* Con nghe ba mẹ con kể lại là từ lúc lọt lòng mẹ cho đến bây giờ lúc nào con cũng đau chạy hết ~~lòng~~ thấy mà con không hết bệnh, từ lúc con bị ^{ai} như cho đến nay cũng vậy thôi. Trước 6 năm nay con ăn chay niệm Phật đi vào phòng thười nam Phật thiền đó làm công quả và học làm y sĩ Bình ^Đ, từ lúc theo hội Kê như con được giảm bệnh

3
từ 80-90%. Cứ ban ngày làm công quả ban đêm
miền Phật rồi ngủ, có đôi lúc buồn vui trong
hình ảnh con trẻ vô gia đình chúng vẫn thấy
thiêng đàng ngoảnh mặt thờ, con lại trẻ vô
chưa thì lại hết có vậy 3 lần rồi.

Kính Đức Ông Cầu. Con không biết đến bao
giờ con mới hết được cái nghiệp này do con
trẻ vô gia đình làm phụ em út do mới cha
giả cho toàn bộ phần làm con, hơn nữa
mình có gì ăn cái đó, có áo quần mới hay rách
cũng lại của mình hơi mình tạo ra, mình tự tiêu
chúng nó để hồn

Con nghĩ ở đời khó lắm phải không
ông Cầu phải làm công đức đàng mình có thể để
bù đắp lại áo cơm chúng nó chi tiền cái mới
khác, thì lương tâm nào mình lại đi đánh
cái cái quyền lợi để làm gì? Không biết bao
giờ con mới hết được hết cái nghiệp này, theo ý
con cái nghiệp này quả nặng phải không ông.
Không biết kiếp trước con làm gì mà tới một
kiếp này con không được tự do làm ăn mua
bán hay ở đó kiếm được đồng tiền để sống riêng

4

biết cho mình như bao nhiêu người khác.

Con tên Nguyễn Chi Chiêm 40 tuổi đang
làm công quả tại phòng thuốc Nam phía trên
32 Nguyễn Văn Trỗi phường 4 thành phố
Vũng Tàu. gia đình mẹ một con năm cha và
cái em ở huyện Bắc Liêu tỉnh Long An cách
đây trên dưới 170 km.

* Một lần ngộ niệm Phật con chi kiến
lại trong ngày con làm việc gì, không ở
gì, thuốc lợi, khổ khổ, nguyện nhân, chủ
yếu con chi tập trung ý trí ở cái chướng và
niệm Nam mô A Di Đà Phật, lúc nào buồn
thảm quá con niệm Quan Thế Âm thời chú
con không có công phu như ông bần tại
giảng trong quyển sách này do đó con không
biết nhiều về phương pháp này.

Con kính mong lòng từ bi của chú ông
Bản Vui và giảng giải cho con.

Địa chỉ:

Phật tử

91

6

6

Ngày 8/12/94

T T N ,

Thầy nhận được thư con đề ngày 14/9/94 được biết con đang ứng vào tình trạng chia ly bối rối trong nội tâm.

Về vấn đề chồng con kẹt ở trại tỵ nạn nhằm lúc cả thế giới đều từ chối nhận tỵ nạn. Nam phải gặp sự khó khăn đó. Chuyện này Thầy không thể giúp được về thủ tục hiện hữu của trại. Thầy chỉ cầu nguyện lưu ý cho Nam được cơ hội đoàn tụ trong tự nhiên của Trời Đất mà thôi. Người tu dưng mãnh lo tu không cần sợ đối khổ, thì không cần chạy trốn vì tâm khó định được. PLVVKHHBPP có thể tu ở bất cứ hoàn cảnh nào, dưng hành trong thanh tịnh cũng tiến. Con có tâm tu, phải hướng về thanh tịnh mà tu, không nên hướng về động loạn, ngoại cảnh mà khổ. Lúc thực hành PLVVKHHBPP, thì phải thành tâm hướng về Trời Phật, Cực Lạc Thế Giới tức là nơi thanh tịnh. Phải tự động buông bỏ mọi sự lo âu của bên ngoài. Chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai. Sự hiện diện của con hiện tại trên mặt đất này là do cấu trúc tinh vi mà hình thành. Con tu hướng về Trời Đất mà phát triển tâm tu, lòng từ bi mới rộng mở được. Còn về bệnh hoạn là do sự ăn uống bất cẩn và do suy tu không ổn, tạo thành bệnh hoạn. Vậy con phải chú ý đến khối thần kinh của chính con mà ăn uống trật tự hơn. Đối với bệnh của con hiện tại cũng do bộ ruột và gan bị ô nhiễm từ lâu, mới phát sinh bệnh ngứa ngứa ghê chóc. Vậy con nên gạo lúc muối mè và đồ ăn một thời gian với các loại rau xanh để thanh lọc bộ ruột, thì bộ đầu sẽ bớt ngứa. Chịu khó ăn uống tinh khiết kỹ càng thì bộ ruột sẽ làm việc tốt cho ngũ tạng và ngoài da.

Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên. Đó là đối với người đời không tu, còn người tu là đã có pháp nắm trong tay, tức là có lối thoát cho phần hồn, không nên nghĩ vớ vẩn bên ngoài nữa, dứt khoát thất tình lục dục, như duyên mới có cơ hội tiến hóa được. Một mặt tu, một mặt ôm việc đời trong tâm. một bước tiến tới lùi ba bước thì làm sao tiến được.

Xác chúng ta là tạm, đến đây với hai bàn tay không và sẽ về với hai bàn tay không. Lo chi tiền tình duyên nghiệp mà khổ, không lối thoát. Chuyện đâu còn có đó, con phải lo dưng mãnh đêm đêm tu thiền hướng về thanh tịnh mà đi thì mọi sự ở tương lai sẽ được tốt đẹp. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Ngày 4/12/94

H Đ L ,

Thầy nhận được thư con đề ngày 25/6/94 với nhiều thắc mắc như sau:

- 1) Ngồi thiền thấy mất đầu, tức là bộ óc thần kinh được nhẹ, ngũ uẩn giai không - Hiện tượng này tốt. Khuyến nên tiếp tục thực hành PLVV hướng tâm về thanh tịnh mà hành, kết quả sẽ tốt.
 - 2) Khi ngồi thiền, muốn không ngã về phía sau, thì cần làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều, thông nhâm đốc, thì sẽ không còn trạng thái đó.
 - 3) Muốn định trí, phải thường xuyên niệm Phật, hướng tâm về Đức Di Đà mà niệm, co lưỡi răng kề răng mà niệm từ từ. Siêng năng Soi Hồn trong ngày thì sẽ dễ nhập định hơn.
 - 4) Khi Soi Hồn, thấy đầu và thân chênh lệch thì cần Soi Hồn xong, phải làm Pháp Luân Thường Chuyển liền để hai luồng điện hợp nhất mới định. Tim đập mạnh là sự vận hành trong cơ tạng từ tim, thận gan không điều hòa, cho nên mới cảm thấy đập mạnh. Vậy cứ tiếp tục làm Pháp Luân Thường Chuyển, biết rằng đem nguyên khí của căn khôn vũ trụ vô hồ trợ cơ tạng, sẽ không còn bỡ ngỡ và sợ chết nữa.
- Khi tập trung giữa hai chân mày, thì thấy nhức. Cứ tiếp tục tập trung thì lâu ngày sẽ cảm thấy nhẹ.
- 5) Niệm Phật đúng thì trí sáng tâm minh.
 - 6) Đúng như vậy. Mở một cách tự nhiên và hồn nhiên. Sẽ hội tụ khả năng tốt đẹp. Dững mãnh thực hành pháp môn và phục vụ quần sanh.
 - 7) Việc làm phục vụ quần sanh không sao hết. Tâm người tu hướng về phục vụ mà làm. Không phải hướng tâm về hưởng thụ thì không có nạn.
 - 8) Pháp môn nào có trật tự đó, không nên tu pháp này, nghĩ pháp kia thì chỉ tạo loạn cho chính mình mà thôi. Môn pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp giúp người trở lại hồn nhiên và tự nhiên, tương lai niệm như không niệm, hành như không hành thì mới đạt được chơn thức mà tiến hóa.

Người tu Vô Vi ai ai cũng có phát nguyện sau khi lìa khỏi xác phàm cũng hướng tâm phục vụ quần sanh, cho nên khối Vô Vi tự nhiên hình thành tốt đẹp ở các cõi cũng do sự phát tâm của hành giả mà thôi, như hiện tại con đã phát tâm làm thiền viện cho chung, tương lai cũng sẽ có ngày thành tựu. Ứng vô sở trụ, di sanh kỳ tâm. Lời nguyện hứa không chỗ chứa nhưng tâm vẫn thành. Chúc các con vui tiến.

Quý thương,

V 6 ngày 4-12-1993.

Kính gửi: Đức Ông Bám.

Con kính thăm sức khỏe của Đức Ông Bám, qui' ông, qui' bà cũng chú đạo hiếu hội ái hữu vô vi Hoa Kỳ.

Hôm rồi vô thăm quê con có nghe cô Sáu kể ông Bám mới gởi vô 1 băng Video và 1 quyển "phương pháp công phu", vì gấp quá nên con không đem được băng, cô Sáu cho con mượn cuốn sách tốt về con sẽ trả lại, con đã đem xong.

Kính Đức Ông Bám.

Con xin ông Bám giảng rõ cho con biết (xin ông Bám viết thư cho con) thời gian ngồi công phu từ 4 giờ sáng đến 7 giờ tối kể như con bận làm nhiều việc, từ 7 giờ tối đến 9 giờ con có thời gian nghỉ ngơi xem sách, báo, học bài và ngồi niệm Phật, từ 9 giờ tối đến 4 giờ sáng ngủ 4 giờ sáng con thức dậy niệm Phật đến 4 giờ 30 bắt tay vào viết hay ngày. Có một lúc con ngủ từ 9 giờ đến 12 giờ đêm con thức dậy ngồi niệm

2

Phật được chứng & tuân là sức khoẻ con không chịu được, con đau hơn cả trước đó đó con không dám thối như vậy nữa.

* Từ lúc con biết ngôi miếu Phật khoảng vài tháng sau thì mới khi tập tành ý tứ ngay ăn đường là con đã nghe có & luôn gió mát như gió quạt mát hoặc êm & mát hướng đưa lên cao nghe có hơi ấm mát thì cứ thường dần dần thì tới và chúng quanh bộ đầu, hơn & năm nay là mỗi lần miếu Phật thì đang đi thủng năm người gì con cũng vẫn nghe có cảm giác đó, có lúc con đang xem mạch cho bệnh nhân con cũng nghe có cảm giác y như vậy. Cảm giác đó có tốt không ông bảo - vì con không nghe tiếng chạy hay rít gì như ông bảo đã nói.

* Con nghe ba mẹ con kể lại là từ lúc lọt lòng mẹ cho đến hồi lúc nào con cũng đau chạy hết ~~lòng~~ thấy mà con không hết bệnh, từ lúc con bị ^{ai} như cho đến nay cũng vậy thôi. Trước 6 năm nay con ăn chay miếu Phật xin vào phượng thười nam Phật Thiên đờ luân công quạt và học luân y sĩ Bình ^Đ, từ lúc theo hội kể như con được giảm bệnh

3

từ 80-90%. Cứ ban ngày làm công quả ban đêm
miền Phật rồi ngủ, có đôi lúc buồn vui trong
hình ảnh con trở về gia đình chúng vẫn thấy
thiêng đàng ngó ngàng mặt thấy, con lại trở về
chưa thì lại hết có vậy 3 lần rồi.

Kính Đức Ông Bẩm. Con không biết đến bao
giờ con mới hết được cái nghiệp này do con
trở về gia đình làm phụ em út do mới cha
già cho tiền bồi phần làm con, hơn nữa
mình có gì ăn cái đó, có áo quần mới hay rách
cũng lại của mình hơi mình tạo ra, mình tự tiêu
chúng nó để hồn

Con nghĩ ở đời khó lắm phải không
ông Bẩm phải là công đức đâu mình có thể đi
bù đắp lại áo cơm chúng nó chi tiền cái mới
khác, thì lương tâm nào mình lại đi đánh
cái cái quyền lợi để làm gì? Không biết bao
giờ con mới hết được cái nghiệp này, theo ý
con cái nghiệp này quả nặng phải không ông.
Không biết kiếp trước con làm gì nên tới một
kiếp này con không được tự do làm ăn mua
bán hay ở đó kiếm được đồng tiền để sống riêng

4

biết cho mình như bao nhiêu người khác.

Con tên Nguyễn Chi Chiêm 40 tuổi đang
làm công quả tại phòng thuốc Nam phía trên
32 Nguyễn Văn Trỗi phường 4 thành phố
Vũng Tàu. gia đình mẹ một con năm cha và
cái em ở huyện Bắc Liêu tỉnh Long An cách
đây trên dưới 170 km.

* Một lần ngộ niệm Phật con chi kiến
lại trong ngày con làm việc gì, không ở
gì, thuốc lợi, khổ khổ, nguyện nhân, chủ
yếu con chi tập trung ý trí ở cái thiện và
niệm Nam mô A Di Đà Phật, lúc nào buồn
thảm quá con niệm Quan Thế Âm thời chú
con không có công phu như ông bầm tại
giảng trong quyển sách này do đó con không
biết nhiều về phương pháp này.

Con kính mong lòng từ bi của chú ông
bầm vui và giảng giải cho con.

Địa chỉ:

Phật tử

91

6

6

Ngày 4 tháng 12 năm 1994

N T T ,

Thầy đã nhận được thư con , được biết con đang theo chiều hướng tu theo chùa và làm công quả, tạo hạnh đức hướng về đường tu, bớt sự sầu muộn của đường đời, chứ không phải hết bệnh đâu.

Bệnh là do nghiệp của tiền kiếp hay bây giờ tự tạo ra qua sự ăn uống bất cẩn, hủy hoại cơ thể sanh bệnh. Muốn cải sửa bệnh hoạn hiện tại thì phải dẫn thân tu học, siêng năng hành pháp. Muốn tu thì phải biết tu bổ sửa chữa tâm thân chứ không phải nói miệng tu mà không biết chính mình là ai, chạy theo ngoại cảnh, gọi là công quả nhưng mà không biết kết quả tiến hóa của phần hồn thì chỉ gieo khổ nạn cho chính mình mà thôi. Tu về Tịnh Độ, phải dụng pháp cải tiến tâm thân thanh tịnh mới độ tha tại trần được. Nếu con muốn tu pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là tu bổ tâm thân, đúng theo hành trình tiến hóa của chính mình, ý thức vạn sự trên đời là không. Không nên ôm lấy sự lo lắng mà tạo cho khối óc thần kinh bất ổn, hành không tiến.

Khi bước vào Vô Vi là sẽ có cơ hội cải sửa tâm linh rõ rệt, ý thức rõ ràng mà hành, chứ không mê tín, làm những điều mình không biết được, tương lai sẽ đi đâu, đặt nặng tinh thần hướng ngoại, tin ông Phật này Phật nọ, không chịu tin khả năng của chính mình, liên hệ với Trời Đất mà tu. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp ở bất cứ hoàn cảnh nào cũng nhịn nhục và thực hành pháp môn càng ngày càng được cải sửa tốt đẹp và khỏe mạnh. Con niệm Phật bằng mở miệng khẩu khai thần khí tán, cuối cùng sẽ không có kết quả gì hết, chỉ có hại thêm mà thôi. Còn về Pháp Lý Vô Vi dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật, co lười răng kè răng, nước miếng chuyển chạy, tức là có cơ hội thanh lọc máu huyết trong cơ tạng và khối óc, khác hơn niệm Phật ở chùa, sẽ tiêu hao ý lực của chính mình. Ngược lại với ý niệm thì sẽ tăng gia ý lực mà thôi. Người tu phải lui về góc thanh tịnh mà tu, chứ không phải lý luận ồn ào, tạo khổ cho nhau. Con xem lịch sử không có vị Phật nào ồn ào cả, lúc nào Ngài cũng giữ sự thanh tịnh mà tu tiến. Thanh tịnh tức là sáng suốt. Thanh tịnh giải nạn tai và bệnh hoạn.

Vậy con nên nghiên cứu cho kỹ tài liệu của Vô Vi có dẫn giải rất rõ ràng. Nếu con có duyên nên thực hiện pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là cơ hội tự cứu mình và độ tha tại trần. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Thứ hai, ngày 6 tháng 12 năm 93.

Kính thưa ông Tám,

Con tên là V V V sinh ngày 18-4-85
(tức 21⁹²⁰ ngày 29-3-năm át sửa âm lịch)
đã được 8 tuổi, học lớp 3/12, con thấy bố con
thường ngồi thiền, con muốn học, nhưng bố con
nói con còn nhỏ nên không dám chi? Bố con bảo
con viết thư hỏi ông Tám đi, nơi ông Tám cho phép
con ngồi thiền thì bố con mới dám chi?

Đã vậy con viết thư này kính hỏi ông Tám cho
phép đi con học thiền được chưa? Kính xin ông Tám
vui lòng hồi âm cho con được biết rõ.

Kính chúc ông Tám vui khỏe, Thành Công

Kính thư

V V V

Ngày 4/12/94

V T con,

Ông Tám nhận được thư con được biết con ái mộ phương pháp tu thiền của ba con. Vậy con hãy xin ba con dạy cho con từ giai đoạn một. Con sẽ được khỏe mạnh và thông minh hơn. Phương pháp mà ba con đang hành là pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp dành cho nam phụ lão ấu. Người nào muốn tu cũng hành được . Những phương pháp của Vô Vi đều giúp đỡ cho cơ tạng vậnh hành tốt, làm đúng sẽ được vui khỏe cả. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

16/10/94.

Thỉnh chú,

Trước hết con xin kính chúc chú luôn an vui, khỏe mạnh, an dưỡng, xin gửi lời thăm hỏi Bà và cảm ơn Bà đã gửi thuốc cho con khi chú thi từ Mỹ về - Con còn nợ tiền thuốc 135 đô sẽ gửi sau.

Hôm nay ngày giỗ của Ba con, con thấy nhớ chú nên viết thư. Vậy mà khi gặp chú con lại không dám hỏi chú điều gì vì Ba con hết, vì con cứ thấy số số, số biết sự thật Ba con hiện đang thế nào bên kia thế giới con sẽ đau lòng.

Thưa chú, con biết chú thường con và quan tâm tới căn bệnh của con nên con xin thưa chú rõ, may ra chú có giúp con được phần nào không. Con không biết sao bệnh xơ gan của con ngày càng nặng thêm. Ngày bụng con chướng căng lên đến tận rốn, ăn uống gì vào cũng thấy tức tức không chịu được nên con ăn uống rất ít, mặc dầu vẫn thấy đói bụng và ngon miệng, ngủ bình thường, đi tiểu rất ít theo Tây y thì họ bảo gan đã bị xơ hoá nên không lọc được nước, nhờ họ lại bảo không có thuốc gì để chuyển trị hết. Con đang uống thuốc Bacti nhũ - thấy chẳng hiệu nghiệm gì - chái con chưa gặp được thầy thuốc giỏi, mà thật ra cũng chẳng biết đâu đi tìm. Hồi còn ở VN con thấy có mấy trường hợp xơ gan nặng họ dùng gừng - tỏi giã mài ra đi uống, và đã lành bệnh - nghĩ thử đó chái là đột nhiên và khó tìm, con cũng chẳng biết rõ cách dùng. Con xin chít con cách gì hiệu nghiệm hoặc nhớ cô Bé chuyển về thuốc cô chú về dùng. Nếu cô Bé thấy thuốc gì cần dùng cho con thì xin cô mua gửi kèm con sẽ mua money order gửi luôn lại. Hiện con vẫn cố gắng đi làm vì nếu nghỉ mà sau này may mắn khỏi bệnh thì sẽ khó tìm việc làm.

Thưa chú, con vẫn biết sống chít có số. Nếu con năng nghiệp vững tu, tuơ - tho không dài thì con cũng đành chịu thôi, chỉ xin ăn, trên phần họ nghĩ ngày con sống được bình yên, hết số thì chít. Đừng bị bệnh hoạn lâu dài vừa khổ chớng, con, lại khổ - than mình quá.

Nếu cô Bé thấy con phải dùng tiếp tục LiV-A thì xin cô Bé gửi kèm qua, gửi nhiều một chút. Chai bia trước hết từ lâu rồi, vì chưa trả hết tiền cũ nên con chưa dám order tiếp.

con xin ngưng bút, cầu chú chú vạn sự bình -
con rất mong tin từ chú hoặc cô Bê -

Cháu của chú

lulu

l l c

Ngày 3/12/94

C con,

Chú đã nhận được thư của con đề ngày 16/10/94, được biết cháu đang bị gan, ruột và cần lọc bàng quang và kỹ sinh trùng tiếp, sau khi chị B. khám bệnh qua điện quang của chú. Vậy chú gửi kèm theo đây một mớ thuốc để cháu tạm dùng theo lời chỉ dẫn của chị B. Làm đúng vậy, uống tới khi chú trở về Canada tháng 4 thì sẽ kiểm soát lại. Còn về việc ba con, phải chịu luật hơn quả, tiến hóa để giải tỏa sự keo kiệt của nội tâm. Mỗi người đều có một định luật của Trời Đất đã an bài. Con nên giữ tâm thanh tịnh và niệm Phật thì mới cứu được người thân yêu của chính mình. Không nên nghĩ gì về người đã chết nhưng phải hướng về Trời Phật để xây dựng nội tâm của chính mình thì cuộc sống sẽ đỡ nạn hơn. 18/12 này chú sẽ du thuyết tại Âu Châu và Á Châu, sang năm tháng tư mới trở về Montreal. Con nên tiếp tục uống thuốc sau khi nhận được theo lời giải thích của cô B., cho đến lúc chú trở về sẽ tái khám.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

M T

22/8/91

(Kính - tháng 7/1)

Kính thưa Đức Thầy!

Con biết thời giờ đời với Thầy rất quý báu, nhưng con cũng xin Thầy thương con mà cho con xin 5, 10 đê con nói lên những ý nghĩ của con cũng Thầy.

Có rất nhiều lần con đã nghĩ đến Thầy, cũng như nhiều đêm trong lúc tiễn con đã khóc thật nhiều và khóc thật sung sướng Thầy à! (Không biết nơi ấy Thầy có biết không? nhưng con thường chiêm bao thấy Thầy lắm) - Vì giờ đây con đã có cha thật sự rồi, cuộc đời con thay đổi hoàn toàn, từ cái khô con đã lần bước sang cái sống sống trong cái khô - con đã tìm được hạnh phúc thật sự rồi Thầy à! - Con đã cố gắng học và hành theo Thầy qua những buổi giảng vô đời cũng như Đạo con đã tìm được sự an lạc trong nơi tâm - Thầy chính là Đức Di Lạc đây mà!

Con có nghe nói năm 1996 này Thầy sẽ về đê mở ĐH VV tại VN tại con mừng quá chừng ước ao được gặp Thầy, ôm hôn Thầy thật nhiều cho thỏa sự mong nhớ! Riêng bản thân con cũng như các anh em ở đây ai cũng cầu xin ơn trên đê ngày đoàn tụ sẽ gần hơn và sẽ đơn minh bằng cách tu tâm tán hơn đê đón rước Thầy.

Hoàn cảnh của con nói riêng và tất cả các anh em nói chung Thầy đã biết - con xin Thầy đừng bỏ tui con - con cầu xin Đấng Tối Cao gia hộ ngày đoàn tụ Thầy trở, huynh đê sẽ không còn xa nữa.

Có lẽ không có Suối Sướng nào hơn được niềm sự tươi ấm của Thầy dù 1 vài chú, dù 1 câu dạy đê của Thầy sẽ giúp con tiến bộ và tinh tấn hơn - nhất là bên con lúc nào cũng có Thầy.

Đức Di Lạc của con

Ni 11

Ngày 3/12/94

N H .

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 22/8/94 được biết con cô tràn đầy sự mong muốn và ước mong tương ngộ cùng Thầy. Thành thật cảm ơn sự lưu luyến của chính con.

Đường đời cũng như đạo, chúng ta đã mang xác phàm mấy chục năm, rồi cũng phải từ giả ra đi. Mọi người trên mặt đất đều như vậy. Tùy theo luật nhân quả mà tiến hóa. Đó là định luật của Thượng Đế đã ân ban cho mọi phần hồn tại mặt đất. Nhưng ngày hôm nay, con đã may mắn hơn mọi người, tức là con đã cảm thức và thực hành pháp môn để giải tỏa mọi sự trần trược của nội tâm mà tự tiến gần cõi thanh nhẹ của Trời Phật mà tu. Đó là điều may mắn nhất trong cuộc sống. Khi con nhớ đến Thầy mà con khóc, tức là con đang nhớ phần hồn của chính con mà tu, tự nhiên sẽ giải tỏa sự trần trược của nội tâm là vậy. Con càng thực hiện, đồng hành với Thầy, tâm giao lúc nào cũng khẩn khít và tưởng nhớ sự cao đẹp của bề trên mà đi. Con nên thành tâm và hiểu rõ chính phần hồn của con đã đến từ cõi thanh tịnh, luân lưu tại mặt đất bao nhiêu kiếp. Ngày hôm nay, con đã có cơ hội trở về với luồng điển thanh tịnh của chính mình, thúc dục tâm linh tiến hóa hàng ngày. Đó là duyên may của cuộc sống. Con nên dùng mãnh thực hành trong thanh tịnh mà tiến. Chuyện nào ngoài tai phải bỏ ngoài tai, lo tận dụng pháp môn để khai triển tâm thức, tức là hướng về thanh tịnh mà tu, thì điện năng của con sẽ dồi dào hơn, phù hợp với tầng Trời mà tiến. Có có không không của trường đời đang dạy con người tu tiến, đến lúc cảm thức sự có không cũng như nhau thì sự bình an sẽ được thường trú trong nội tâm. Tu hành tự đạt duyên may sẽ có. Ngộ pháp tức là ngộ Thầy, tu không chán là vậy.

Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

ÔNG TÂM.

Hôm Thứ em xin chú bác khỏe ông. và sau
đấy em có đến hỏi Tâm bị với ông. Ông Tâm
có em. khi muốn được gặp ông. em hỏi với ông
ở biết ông Tâm có biết ở nhiều lúc em. nói
ông em muốn khỏe, nhiều lúc em. nghĩ em
không có duyên hay là nghiệp em. quá nặng.
em thì khi muốn được gặp ông. Phải gặp
ông. để ông kiểm soát đúng em. coi là
thần ở, Thế biết thì gian qua. con
thần ở thấy tâm bị và em. lại bị bệnh u
tân, chằng mắt và là tâm kêu như ở. chỉ
đừng chạy em. bắt phải, phải chỉ em được
gặp ông thì ở quá tốt rồi

ở biết Thế Thế lại em có là bị được
gặp ông không là ông Tâm, em cũng có viết
Thư nhiều lần gửi cho ông qua. Thế đúng
mà sau em ở thấy mà em ở thì bị ốm
lúc ông. em bắt phải hay là thần ở
ở gửi cho đến cho ông. ở nhà Thế gia.
đấy em có ở anh em em tự thân. và anh.
em cũng khi muốn được gặp ông. chỉ em.

Em hát mừng - Thi thi em của em.
Cháu làm này ông Tản ở hi em cho em
Thi em. ở làm phiên ông Tản nữa.

Em,
UWZ

Em nói anh Lê Thanh Trung chuyển Thi này đến
Ông.

Ngày 1/12/94

K con,

Thầy nhận được thư con được biết con yếu, bệnh thiếu máu, ù tai và chóng mặt. Muốn tu theo PLVVKHHBPP thì chỉ có thực hành đúng pháp thì sẽ được cứu rồi, điều chỉnh cơ tạng ôn hòa khí huyết. Không nên mê tín dị đoan, tạo khổ cho chính mình và cả gia đình. Phương pháp mà Ông Tám đã thực hành là một phương pháp tự trị bệnh, và gia tăng sự nhịn nhục của chính mình. Tinh thần phục vụ gia tăng. Tu thiền càng ngày càng ngồi được lâu và niệm Phật bằng ý rõ rệt, trí óc minh mẫn. Năm nay ông Tám được 72 tuổi tròn, đêm đêm vẫn hành pháp, cơ tạng khỏe mạnh. Hướng về thanh tịnh mà tu, chẳng còn bận rộn nữa. Con nên thể thao như bơi lội, hay đi bộ nhiều giờ trong ngày cũng có thể giúp đỡ được một phần lớn cho cơ tạng để được tu thiền ban đêm.

Những người bị bệnh hoạn một phần lớn là thiếu hoạt động như là thể thao và đi bộ. Chóng mặt là máu huyết lưu thông không tốt. Về phần ăn uống, phải cần ăn chất rau nhiều hơn. Ăn gạo lức muối mè một vài tuần để thanh lọc bộ ruột. Nhai cho kỹ. Bộ ruột thông suốt thì hồng huyết cầu sẽ được gia tăng và khỏe mạnh. Người lao động ở miền quê, sống khỏe mạnh nhờ cơm rau cá, hai buổi. Vậy con nên áp dụng một thời gian vài tuần, xem cơ thể thế nào. Đêm đêm phải thành tâm tu luyện, làm pháp luân thường chuyển đều đặn, tức là hít nguyên khí của Trời Đất mà sống. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

T.P. H. C. M ngày 7-3-1994

Thỉnh gửi Cha

Thưa thầy hôm nay con mạo muội viết những g dòng chữ này gửi đến thầy, hi vọng em xin kính chúc thầy sức khỏe dồi dào đi độ dáo các bạn đạo cũng hiện sau là con xin Cha gửi lại tập cho con một rìc. Năm 1981 con gặp diều pháp và còn đở vào tu theo pháp LUV KH B PP. con bắt đầu am chay và tu cố gắng thật đúng đắn đến năm 1992 con bị tai biến và bị méo miệng sau khi năm 10 ngày ở BV về con vì sức khỏe yếu nên phải ăn mãi đi có sức khỏe thời gian này cũng kiếm được công phụ và cầu nguyện cho em có sức khỏe, đang miệng thì hết méo nhưng sức khỏe còn yếu đến năm 1993 con lại bị xe đụng và phải cắt bỏ lá lách năm BV 10 ngày về con cũng công phụ đến em lại phải ăn mãi đi chớ phục hồi sức khỏe do đến đầu năm

1994. ngày mùng (10.1) em lại bị tã rò rỉ
do vết mổ cũ lại phải vào BV ~~mổ~~ em
thứ 2. sau khi rời viện về bảy giờ bắt
lại mai nó lại làm em mệt mỏi
và mệt mỏi càng suy yếu. bảy giờ em
phải làm sao cho mẹ khỏe đứng bên
phụ đề em từ việc xin thầy cho em
được biết về xin thầy cho em biết có
phải em từ nghiệp do em từ hàng ở
trường năng hay em có làm lỗi gì. xin
thầy cho em được rõ bản lý do
làm có lời để em biết em em được
từ biết của em.

em xin biết em thầy và em xin
câu chú cho thầy cũng như các bạn ở
nhà bầu bầu vui khỏe. từ đây các
em ở VN ~~nhai~~ tháng biết.
em em đừng biết.

kinh thầy

em Đ

L v Đ

T.B. em nam nay được 45 tuổi.

nhớ

Q.H. TPHCM. VN.

Ngày 1/12/94

Đ con,

Thầy nhận được thư con đề ngày 7/3/94 được biết con đã và đang mang nghiệp thân do sự ăn uống bất cẩn từ lúc chưa tu đến bây giờ. Cơ tạng bị méo vì thần kinh bất ổn. Triệu chứng huyết áp cao, tức là sự vận hành không thông suốt, có thể xảy ra nguy hiểm bất cứ lúc nào. Ở VN nắng ấm có cơ hội tháo mồ hôi hàng ngày, con cần phải thể thao đều đều như là bơi lội hay là đi bộ nhiều trong ngày thì ban đêm mới thiên tốt được. Vừa thể thao, và vừa tu thiền : hai phương diện bổ túc cho nhau thì cơ tạng sẽ được ổn định. Còn việc ăn uống cần ăn rau nhiều và cá trong buổi ăn. Lấy đường đen thay đường cát trắng để tránh bệnh nhức mỏi trong người. Ăn uống đều độ. Ăn gạo lức, nhai cho kỹ, giúp cho bộ ruột khỏe mạnh, da mặt tốt tươi, hành thiền dễ dài. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

S.T 30 tháng 7 - 1994

Kính gửi bác thầy

Còn xin kính chúc thầy tại thọ và gia quyến
vạn an. còn xin thầy giải giúp đùm con
những điều thắc mắc sau đây:

1 - trong mình con thỉnh thoảng có 1 lượng
hơi nóng và gợn đày thường hay bị ngứa ngứa bị
lột ngứa và hơi khô tho?

2 - nơi con đang ở chật hẹp chỗ ngồi phụ
của con thì sẽ sao và không khí bị nhiễm
khởi thuốc. con có nên tiếp tục ở đó không?

3 - từ nhỏ đến giờ con rất sợ những vật
màu đỏ và trơn như hạt tiêu và thuốc đày con
ngủ thường mơ thấy bị té xuống vực thẳm hay
bị xe lu bỏ dấp con.

Trong cuốn băng cassette nhớ anh thì gọi đùm
truy ~~...~~ "Đu Hành từ thế 2" con có nhớ
thầy cho con biết hành trình tu học có đi đúng
của con

hướng hay không?

con xin đừng bắt. chú phúc đáp của thầy

con
t . v . Q

TB: nếu con công phu có thêm đang ngồi con làm
giáo như có ai ở sau lưng hoặc bên hông
con phải làm thế nào ?

Ngày 1/12/94

Q

Thầy nhận được thư con đề ngày 30/7/94, vì quá bận rộn cho nên thư con được phúc đáp trễ. Xin con tha lỗi cho.

Triệu chứng mà con đã liệt trong thư, bị nặng ngực là vì sự vận hành trong nội tạng không thông. Vậy con nên đi xem thầy thuốc bác, uống ít thang thuốc đã thông kinh mạch. Ban ngày rảnh rỗi phải đi bộ khoảng 1 tiếng đồng hồ một ngày. Ở VN có cơ hội toát mồ hôi, đem độc tố ra khỏi thể xác. Đêm thiền, cần làm pháp luân thường chuyển nhiều, cũng là cơ hội giải độc tố ra ngoài bằng hơi thở. Lúc ngồi thiền phải ngồi thẳng lưng, hít đầy rốn đầy ngực tung lên bộ đầu, hỗ trợ cho máu huyết lưu thông. Nên ăn gạo lức muối mè, nhai cho kỹ và các loại rau xanh, nhai kỹ, thanh lọc bộ ruột trong vòng hai tuần lễ. Sau đó, phải ăn cá để tăng thêm chất đạm của thú vật trong người, thì cơ tạng sẽ được khỏe ra.

Khởi thuốc hại phổi, không thuận tiện cho người tu thiền pháp lý, vậy con nên tìm nơi trong lành hơn mà tu. Không nên ở nơi không khí bị ô nhiễm. Tìm yêu môi thường mơ thấy mình té xuống vực thẳm. Con cần đi bộ, hoạt động cho tim mạnh khỏe lại.

Chúc con vui tiên.

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng,

Kính THƯA THẦY!

LÃ THỨ THỨ HAI CON VIẾT CHO -

THẦY, MÔNG SAO THẦY CÓ THÌ GIỜ

ĐỌC VÀ ĐỒ CHO CON RÁN LO TU -

HOC SỬ ĐĂNG CON ĐƯỢC NHE NHANG

TÂM LINH

Hôm nay là ngày cuối của con

xúc ruột LÃ THỨ HAI, con đến để

khoe với THẦY và MÔNG THẦY CHO con

Lời Dạy ĐẠO TANH MƯ TẤT XỬU ĐỂ

con mau kíp sửa chữa. HÃU theo

thầy Học Đạo

Cưỡi Lại THẦY

Từ ngày THU PHÁP CỦA THẦY:
Con đây TƯ THẤY LẦN LẦN ĐỔI THAY.
NGỒI THIÊN THẤY NHE NHƯ BAY.
TÂM TỬ CỐ MỎ KHÔNG HAI ĐANG THIÊN.
Đến KHI CHỚT TÌNH ĐU VIÊN
MỚI HAY GIÁC NGU ĐẢO ĐIÊN TẢNH TRẦN

X X X X X

THỬA THẦY NHƯ VẬY LÀ CON ĐANG
MÈ TRONG GIÁC NGU HAY LÀ CON ĐANG
THIÊN MÀ CỐ NHƯ VẬY. NẾU THẦY CỐ
THÌ GIỮ THÌ CHO CON BIẾT, CÒN KHÔNG
THÌ CON CHỜ THẦY NĂM SAO CON SẼ
Đến GỖ THẦY.

Con kính LẠI THẦY

THƯƠNG NHỚ THẦY

NHIỀU

Câu Ợn TRÊN ĐỘ THẦY

KHOE MẠNH SỐNG Lâu.

Con L. - L.

Ban L. V.

2011 11-16-94

Ngày 1/12/94

L con,

Thầy nhận được thư con cộng với món quà con gởi đến, thành thật cảm ơn con. Con có duyên với pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, tức là con đã nắm được một cái pháp thực hành để khai triển tâm linh cho một kiếp người trong một cõi phù sanh này. Con là con người nhiệt huyết đấu tranh cho người kế tiếp, đó là tạo lập chánh nghĩa cho bản thân, tức là chánh trị ở mặt đất. Thăng trầm thế sự, đảo điên tâm hồn. Ngày nay con thực hành được Pháp Lý VVKHHBPP, tức là một pháp cho mọi pháp tự khai triển nguyên ý bất khuất của thể xác như tâm linh, không nhàm lẫn trong cảnh tạm và quyết tiến tới vô cùng, tâm thân sẽ được thương lạc. Tập quán đã qua, nay con là người tự tháo gỡ. Nguyên điển thanh tịnh sẽ thành tựu và con sẽ tác ra những ý thơ đau khổ mê loạn của trần gian. Nhờ đó, con sẽ được tiến lên một tầng số thanh nhẹ hơn sau khi thực hành và cải tiến tâm linh. Lần lần con sẽ ý thức chuyện cần thiết chính con phải làm, tức là trở về với thanh tịnh và sáng suốt. Cần nhin nhục hành thiên trước hết nhiên hậu mới nếm được mùi vị thơm tho của đạo mầu. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

S 2 - ngày 31 tháng 7 - năm 1994.

Kính thưa Thầy.

Trước hết - con xin cúi đầu chào lễ thầy

Kính thưa Thầy - con tên P K H
ở Sóc Trăng - Việt Nam.

Đã hơn mười năm rồi con muốn viết thư
cho Thầy mà không dám. Nay con làm
gạn viết thư dài - đề xin thầy những
lời dạy bảo.

Kính thưa Thầy, Ba của con đã mất
gần một năm nay - thọ 82 tuổi - lúc
ba con còn sống rất siêng công phu và
thờ chiêu mình - nhưng đến khi thổ lộ
chắc không được đúng và niệm lục bị
khi không biết niệm thầm mà hay
niệm bằng miệng nhưng không ra tiếng.
vì Ba con già rồi và lẳng tại nặng nên
chúng con có nhắc mà ba con không
thiền - và trước khi mất độ hơn tháng
ba con bị té sưng chân nên không ngồi
lặng phu được - chúng con có nhắc Ba
con niệm Phật mà không biết Ba con có

niệm không.

Kính thưa thầy - như vậy thì những tháng ngày công phu lúc trước của Ba con có kể như bỏ bỏ đi không.

Còn Vũ của con thì có 1 thời gian có công phu - nhưng sau không biết vì lý do gì không công phu nữa mà có khi còn là ba con không lo nghĩ nghĩ gì lên gì xuống hoa - Rồi bây giờ Vũ còn bị nhưn não - 1 bên bên người yếu hẳn đi, 1 bên tay, chân không hoạt động - con rất lo lắng vì chỉ biết nhắc Vũ con niệm niệm lục tự. Tối ngày Ba con niệm - lúc công phu, sau khi niệm xong phần niệm con có ý cầu xin Bề Trên giúp cho li. hôn của Ba con được như tháng trạch độ yên xin cho Vũ có ~~đ~~ sự sáng suốt ^{hết} như niệm lục tự.

Kính thưa thầy con làm như vậy có được không vậy.

Kính thưa thầy, con phần con hiện giờ con công phu mỗi ngày vào lúc 12 giờ

khuya, 5 giờ sáng thì con ngủ thêm 15 phút, lay bú sữa nam 15 phút - có. Khi con thức được sớm hơn thì con ngủ thêm 1 mặt bằng - và 1 củ lúc 10 giờ sáng - Buổi chiều thì con đi dạy học - Mỗi ngày con chỉ thức hai hay ba củ chiều mình -

Kính thưa Thầy con cũng như vậy những con thấy con tới tâm nguyện mười lăm - Có khi con bệnh hay bị nhiều bài học dồn tới - nhất là bài học giờ căng - con muốn viết thư nhờ Thầy giải bệnh - nhưng sau đó con ngủ cũng như nghe bằng giảng của Thầy cuốn này tới cuốn khác - Khóc rồi rồi chiều mình - rồi cũng qua đi - những lúc đó con nói chuyện với Thầy rất nhiều - Không biết Thầy có biết không - Chắc là có - vì Thầy đã giải cho con tất cả -

Kính thưa Thầy không biết sao khi con nghĩ đến Thầy là con khóc - nhất là khi con thấy mình trong ngày cũng như

4

còn lời thối - Con chỉ được gặp thầy
1 lần và thầy có chăm chú cho con.

lúc đó con cũng khóc quá chừng.
Mấy năm trước lần anh ^{viếng} thầy về ^{đầu}
tiếp cho 1 tấm ảnh lớn của thầy.
lúc mở ra nhìn em cũng khóc -

Kính thưa thầy bây giờ ngoài các
buổi công phu, chiều mình - con luôn cố
gắng nhớ niệm lục tự - nhưng con
không nghĩ gì hết mà chỉ nghĩ đến
đỉnh đầu niệm thầm câu "Nam Mô A
Đi Đà Phật" thôi - như vậy có được
không - Thưa thầy -

Cuối cùng em xin thầy cho em một
bài thơ về cái tên của em -

Cuối thì em xin kính chúc sức
khỏe thầy - Kính chúc thầy thân
tâm an lạc.

Kính thư

S T - 3.1.7 - 94

Đĩa cũ của con là

hanhul

P T H6

Phùng tâm tiến hóa khổ muôn bề
Thị hòa tâm sự tự phân phê
Huệ tâm bình sáng trong thức giác
Thực hành chơn pháp tự hướng về.

Hướng về thẳng cảnh hương quê
Trời ban tình đẹp mãi mê tu hành
Chẳng còn lý luận cạnh tranh
Bình tâm học hỏi tự hành đến nơi
Cần khôn vũ trụ Cha Trời
Tình thương dào dạt mở lời nhủ khuyên
Khuyên người thực hiện đạt duyên
Tình thương đạo đức khai miền đạo tâm
Tu hành thức giác mừng thầm
Hồn bay thiên cảnh tự tìm đường đi
Chẳng còn dấy loạn sân si
Thực hành chơn pháp dự thí cảnh đời
Cuối cùng cũng phải về Trời
Tu tâm dưỡng tánh mở lời đạt thông
Nằm trong nguyên lý hóa công
Sanh trụ hoại diệt một lòng tiến tu
Chẳng còn dẫn lý mê mù
Tự hành tự tiến tự tu hoài hoài
Cần khôn vũ trụ thanh đài
Yêu thương muôn loại tiến hoài không ngừng
Pháp tràng chẳng phải người dùng
Thực hành tự tiến tự ứng luật Trời/.

H con,
Thầy nhận được thư của con đề ngày 31/7/94, vì quá bận rộn Thầy không kịp thì giờ phúc đáp thư con. Xin con tha lỗi cho.

Tận nhân lực, tri thiên mạng. ^{về TRÁI PHẢI} Sống chết là sự tiến hóa của mỗi phần hồn. Cơ thể lâu ngày ^{về TRÁI PHẢI} già yếu, không tu dưỡng dẫn, tới tuổi già sẽ mất linh khí, tiến hóa chậm hơn người còn linh khí khi tuổi trẻ biết tu. Con có tâm hướng thì lúc nào cũng có cơ hội sửa âm phần hồn của cha mẹ. Người già biết thiên còn hơn là người không biết tu thiên sau khi chết rất khổ sở nơi cõi âm u và không có mục đích tiến hóa. Hiện tại con biết tu nên thực hiện đường dẫn đúng đắn mãnh hướng về thanh tịnh mà tu. Không nên nghe đồng theo tây, mất thì giờ mà không tiến hóa được, rất uổng cho một kiếp người đã có pháp trong tay mà không dày công tu luyện, tức là tự ngăn cản

mức tiến của chính mình. Dày công hướng về Trời Phật mà tu thì đến lúc lâm chung, sẽ có Phật sự đón tiếp rõ ràng. Vì con lớn tuổi mất linh khí, bệnh hoạn đương nhiên phải có, không làm gì hơn là nhắc nhở người nhớ niệm Phật, tự gỡ gạc được phần nào hay phần nấy. Con nên ăn chay tu luyện đứng đắn, đó là thật sự báo hiếu, hướng tâm về cha mẹ, Trời Phật kính yêu mà tu, thì sẽ có cơ hội giải toả bất cứ nạn tai gì xảy đến. Chúc con vui tiến.

Quý Thương

Lương Sĩ Hằng

Ngày 23 tháng 11 1994

Kính thưa Thầy,

Lẽ TẠ ĐƠN năm nay con không nộp,
nhường cho các anh bạn Mỹ căn nhà đi
chơi với gia đình.

Cũng nhân dịp này, con xin gửi
Thầy chút đỉnh từ đài Roulette chơi
cho vui.

Trong khóa học vừa rồi, con có ý
định xin phép Thầy để xin về hưu. Nhưng
Thầy có cho ý kiến xuyên qua anh ĐỨC
(Thiền Dao) là con nên tiếp tục đi làm để
cho cái con nó vui.

Thật ra - từ bây giờ con muốn nghỉ
cũng không được. Cuối năm nay, số
lạc địa ra 1 chương trình cho Công nhân
nhiệm vụ được hưởng mỗi người 1 năm
liên - (khoảng 30,000 đô). Nhưng Health
Insurance chỉ cover có 1 năm thôi, ngoài
trừ những người trên 60 tuổi mới được
hưởng qui chế về hưu non và hưởng
"health coverage" vĩnh viễn. Con cuối năm
nay mới 58 tuổi nên ở đâu - 30 năm
đó khá nhiều nhưng ở thế cover nhỏ
hương q^{thêm} 1 tháng - vì thế con xin
phép Thầy tiếp tục đi làm vài năm
nữa - và lại cũng còn thêm ít 18 tuổi
mới vào Đ^{thi} học, còn hỏi Bộ y^đ, chưa
có thể tự lập được.

Một vấn đề thứ hai, con xin thỉnh
ý Kiến Thầy xem có thể cho con về
Việt Nam chơi 1 chuyến, không hiểu

Có gì trả ngại chấy - Vì lúc ra đi con phải
tròn và bị tập nã. Lúc đi con đang ở
Cố nhà máy phát tuyến PITIHO nên bị
theo dõi rất kỹ - Nhà cửa bị chiếm làm
phương. Vì thế, con cũng còn đang phân
vân, mặt mũi rất nhè nhẹ nhà. Xin thấy
cho con vài lời chỉ dẫn, con rất đời ơn

Một vấn đề thứ ba, con có nói qua
vào vô chính THAWH HOA, là con muốn kết
liệp với một vài Ban đạo có thiện chí,
thỉnh ý THAY có nên tạo một mảnh
đất tại vùng SADEC - LA VUNG, nơi quê
của Tờ Sĩ, để dựng lập 1 Thiền đường,
cho các Ban đạo vùng này. Con nghĩ
nếu thực hiện được linh điện của Tờ Sĩ sẽ
được hài lòng. Con lúc nào cũng nghĩ:

"Ước nước phải nhỏ nguồn - cây"

Trái phải nhỏ kẻ trồng cây"

Nay, Thầy đã là "quả" cho Ban đạo
huyền là nước phải nhỏ nguồn - cây
các Ban đạo vùng TÂM, đến lúc chúng
con nên nghĩ đến việc đạo giáo, nên
dùng cõi CÔI VÔ-VI - Nhưng xét lại nay
con cũng từ thâu trong này mãi một
củ quả yếu dưới bất lực. Ý kiến này
con nghĩ ra nhưng khổ cho con có
thể thực hiện được vô hoàn cảnh rất
sơ hẹp. Tuy nhiên nếu có ai có
phương tiện nhiều hơn và giúp ra thực
hiện, con sẽ góp phần hỗ trợ rất lớn.
Con nghĩ vô chính THAWH HOA đã thất chí
trong việc xây dựng Niệm miếu Tờ Sĩ, cũng
sẽ thất chí trong việc tạo nên đất đai

3

cho cái bạn trao vũng đất quê cũ ~~Núi~~ lại
lại lại vũng để điều chỉnh mua bán đồ chái
là v/đ chuyên môn của TITANH-1+01
Cm không có này (khiến trong v/đ này)
Cm xin thú nhận.

Trước khi đi lời, Cm xin kính
Chúc TITANH một LỄ TẠ-ƠN vui tươi và
hạnh Phúc -

Cm kính chào Thầy -

H H

Ngày 28/11/94

Anh H H ,

Vui nhận được thư anh đề ngày 23/11/94 cộng với món quà quý mà anh đã tặng. Thành thật cảm ơn anh. Còn về VN trong lúc này, tôi thấy không cần thiết cho chính anh. Mua đất cất nhà làm thiền đường tại Lai Vung cũng không có lợi gì vì chính quyền hiện tại chưa thật sự cởi mở, có thể tạo khổ cho người xây cất, nếu địa phương không có người phát tâm tu học , thì làm thiền đường vô ích. Chừng nào chánh phủ cởi mở, quý trọng con đường tiến hóa của tâm linh, thì lúc ấy bạn đạo sẽ về đó mà tụ họp. Anh không nên bận tâm, cần tu thực hành đứng đắn là thật sự cảm ơn pháp và giữ pháp. Chúc anh và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

S B ngày 15 tháng 12 năm 1993.

Kính thưa Đức Thầy.

Đây là lần đầu tiên con cầm bút để viết thư gửi đến Thầy. Con rất ngại khi viết thư đến Thầy vì lần như thế sẽ làm cho Thầy mất nhiều thời giờ quý báu lẽ ra những thời giờ này sẽ là những giờ dạy dỗ quý báu cho các anh chị bạn đạo trên khắp năm châu hay là những giờ tĩnh dưỡng sức khỏe của Thầy sau những buổi thuyết pháp từ diu dặt tận độ chúng sinh.

Con rất mong Thầy thông cảm cho con với ban cho con những lời dạy dỗ để con có được bước phát triển trên con đường tu học. Con đã Thiên từ lâu trong những ngày Thầy còn ở Việt Nam những ngày đó con đã bắt đầu chấp chính bước vào con đường tu Thiên lúc đó con chỉ mới chừng 14, 15 tuổi con học Thiên qua sách vở và qua miệng con cũng tu Thiên vì lúc đó không biết tại sao con lại thích đi đến Thiên đường H. V. E. mãi lâu con không hề nghĩ suy một chút gì về mục đích của việc tu học là gì nhưng lòng con rất mừng sướng sau những buổi

2

đi Thiên Đương về lúc đó ban đạo ở Bình Dương
nhiều nhưng con chẳng cơ duyên ai vì ban đạo
nhứt nhất của con thường là con một mình đi
đi đến Thiên Đương vào những ngày Chủ nhật
Con nhớ là vào khoảng năm 1977, 1978 thì phải
lúc đó nghe thuyết pháp những thầy mà cũng
không đi tâm đến những lời thuyết pháp của thầy
sống vẫn đi và lại thích đi mà đi thì lẻ loi
Chỉ có một mình cũng thầy là lại phải không thầy
mới sau này cũng con do dịp tình cờ con được
tiếp xúc với các anh chị ban đạo ở Bình Dương cũng
nhau trao đổi và học tập kể từ ngày đó con mới
thật có bước vững tiến trên con đường đạo. Kính
thừa thầy vào những năm 1982, 1983 con nhớ không
rõ sau buổi thiền xong con nằm ngủ con bỗng
con cảm thấy một luồng điện thật lạnh từ trên đầu
con chạy dọc theo xương sống con cho đến đầu
lạnh đến đó. Lúc đó thừa thầy con thật là không
biết đó là gì và con cũng chẳng quan tâm gì đến
hiện tượng đó vì lúc ấy còn tu chỉ có một mình
và với bản tính là là xem thường nên con cũng
chẳng nói với ai cả. mãi đến bây giờ con

3

mới biết rằng con đã bị ngoại xâm. Sau khi
liên tưởng đó một thời gian dài đến 1987 con mới
có dịp tiếp xúc với các anh chị bạn đạo ở Bình
Dương và sau đó được giới thiệu đến bác Sáu Lũng
và đến đây Bác Sáu sửa lại cách ngồi cưỡi con và
cách thở và nói rằng con đã mở bả đầu lúc cưỡi
tâm rất nhức. Sau khi bị liên tưởng ngoại xâm
hơi thở con bỗng nhiên rất khó thở. Trước đây con
đã đến gặp Chư Hồ và em để kiểm tra hơi thở
thì Chư này nói hơi thở con đã đứng nhưng từ khi bị
nhũ vậy hơi thở con đã sai, không thể được con sẽ
thở hơi thở sai đi xuống, thì quả nhiên con cảm
thấy hơi thở đi xuống, con sẽ con muốn hơi thở
đi lên thì cảm giác hơi thở đi lên cơ lúc con thở
hơi thở đi lên làm nhức đầu con. Con nguyện đến
Thầy Chư con hơi thở được đứng. Lúc đó Bác Sáu
Khuyến con nên ngưng thở Chư mình từ hôm 72
cái môi thay vào đó Chư thở 1-12 mà thôi sau đó
lưu từ tăng dần và hằng đêm uống 1 ly nước lã
và hằng về Thầy để Thầy giúp đỡ. Con rất
biết rằng không được dẫn đến những con không
thở nào không dẫn được vì con sẽ hơi thở sai

4

Quả nhiên bị sai. Và đến lúc này con cũng không thể nào thể được Chiêm minh đi hơn ven cả 72 cơ và còn rất nhiều biến tướng khác làm cho con không thể nào ngồi yên trong lúc tọa thiền như con số lương điền con đi sai tu ở phía dưới thì con cảm giác nóng, bứt rứt không ngồi yên được và còn nhiều biến tướng khác. & ở mãi đến cái bây giờ hơn một năm còn bồng ngầu tiếng noi trên đầu con lúc đầu chỉ vào những giờ thiền sau đó vào cả ban ngày lẫn ban đêm trước khi ấy con cũng đã đến bác Sáu hỏi bác nói rằng bệnh con là bệnh lương tướng nhưng con cũng chẳng hiểu bệnh lương tướng là bệnh gì. Và trong khoảng thời gian này con rất khô tâm và cũng không hề biết chuyên gì xảy ra đến với con và cách đây hơn một tháng con đến gặp bác Sáu hỏi bác Sáu vì sao theo pháp con mãi vậy (con nghĩ như thể nào thì họ nói như thế ấy. chỉ vậy thôi nhưng làm con không thanh tịnh nữa). Bác Sáu mới nói rằng lẽ ra cách đây 3 năm con đã bị điên rồi nhưng vì thiêng liêng họ thường con vì con đang tu và vì quả đĩnh con có phúc

để nên họ không làm cho con điên. Con mới
 ngẫm nghĩ lại quả đúng như vậy bây giờ con mới
 biết sự thật về bệnh của con thiêng liêng họ đã
 nhập vào bản thể con từ lâu, phá hoại thể con,
 không cho con thiêng liêng... nhưng vẫn để cho con
 yên ổn để con tu học và không làm cho con điên
 Khủng khiếp tại con vẫn hoàn toàn mình mẫn
 và sáng suốt kể cả thời gian trước đây. Họ theo
 phá con nhưng còn núng tay phải không Thầy?
 Nếu như những người khác là bị điên rồi phải
 không Thầy? Bác Sáu khuyên con nên xin họ để
 họ đừng phá rồi con đã xin nhiều lần nhưng họ vẫn
 không bao giờ chịu ngưng nơi theo sự suy nghĩ
 của con con nghĩ gì là họ theo nơi ý họ những
 từ suy nghĩ của con họ không phá rồi con nhiều
 khi như vậy thôi ngoài ra họ không bao giờ nơi
 theo ý nghĩ của riêng họ nếu như vậy con đã điên
 rồi cũng như họ bắt mình phải hành động theo
 ý họ. Có nghĩa là con vẫn hoàn toàn là con
 vẫn hoàn toàn là chủ trong hành động cũng như
 ý thức có điều trong những giờ tham thiền hay
 con rất khổ vì không giữ được sự thanh tịnh

Được cái suy nghĩ thế nào thì họ nói theo thế
 ấy. Con rất mong mọi cơ may nào để con có thể
 rời thành phố như trước đây những họ vẫn theo
 phở mai thôi. Thấy à như vậy cơ phải chăng
 con bị nghiệp lực không (con đã mở ba lần phở
 sau) hay vì tu không đúng phương pháp mà con
 bị như vậy. Con đã kiểm điểm lại con trước đây
 khi con chưa bị luồng điện xâm nhập vào thì hỏi
 thì con rất đúng không sai, con không hề siêng phở
 con không hề vọng động mong muốn một điều gì
 để thiêng liêng bên ngoài thừa dịp xâm nhập vào
 bên thể con. Con cũng chẳng đến những nơi có những
 chỗ vì thiêng liêng nhập xác qua cái đồng tử. Con
 cũng chẳng biết con bị như vậy là tại sao?
 Điều con mong muốn bây giờ là thiêng liêng
 đúng theo phở rồi con nữa để con được tu học.
 Xin Thầy giúp đỡ cho con. Vì hiện nay con rất
 muốn tu để giải thoát khỏi vòng luân hồi sinh tử.
 Đó là một chứng ngại quá lớn lao mà con
 không thể vượt qua. Được đôi lúc con thấy rít tu
 tập. Cuối các anh chị bạn đạo quanh con sao
 quá dễ dàng chẳng ai phở rớt với con việc nữa.

Đời đánh hay những việc khó khăn khác con có thể
 vượt qua song để giải quyết khó khăn này chỉ do phần
 thiêng liêng mà thôi. Huê ở đây họ chỉ phải hong im
 lặng bấy giờ họ noi theo những ý tưởng của con làm
 mất đi sự thanh tịnh nhiều khi cũng cũng mong mai
 cho họ đừng phá rối con con thấy điều này không
 thể thực hiện được nếu như họ chỉ phải hong im lặng
 như huê ở đây thì chắc con tin vẫn có thể tiến bộ được.
 Lúc đầu con rất buồn con chỉ ngồi 10.15 là con xả
 bầy giờ con cố gắng ngồi 45 hoặc hơn nhưng vẫn
 rất buồn thấy vì họ phải có 24/24 chỉ từ lúc
 ngủ mà thôi. Đó là một hồ lực quá lớn lao con
 không thể vượt qua được hiện tại con đang dốt
 lòng tin những gia đình con cũng gần cạn không
 cho con được tu. Đó là một hồ lực thứ hai, hiện nay
 con sống với ba mẹ con cuộc sống trong gia đình
 con cũng tạm đủ sống. Con vẫn chưa lập gia đình
 vì con biết rằng đó là một điều sẽ làm chướng
 ngại cho việc tu học của con. Con rất muốn có một
 nơi để thanh tịnh để tu học nhưng không biết
 phải giải quyết như thế nào cho được vuông tròn
 đây. Nếu con có một nơi nào đó để yên tâm

tu học chắc con sẽ liêu bố nhiều. Con ở nhà hiện tại
 Con rất muốn dồn tất cả vào việc tu học song giờ
 đĩn con lại ngại cái không cho con đi ngời Thiên
 hoặc niệm phật vì sợ rằng chơ sẽ bị điên. Nếu con
 Công Khai nói rằng con cần phải dứt hết thời giờ
 chơ việc niệm phật, tham thiền sẽ không hành điếc
 Cũng chẳng hỏng gia đình con nếu không nói ra
 thì con rất đau khổ vì không tu được. Vật chất con
 không vướng bận nhiều, bố con cũng chẳng có việc nò
 lúc tu liệ đi qua thoát luận hỏi sanh tử là điều
 rất cần thiết phải không Thầy. Con định gia quyết
 tam thời như vậy Thầy xem có được không. là một
 tuần ngoại & ngày làm việc ra (Mỗi tuần con chỉ
 dạy 4 buổi mà thôi & sẽ buổi như vậy là đủ đủ
 quy định) Con thời giờ là thời gian tu học và phụ
 giúp gia đình trọn đời sẽ phụ giúp gia đình eo
 mỗi ngày tới 9 giờ sáng là hoàn tất từ 9 giờ
 sáng trở đi là thời gian tu của con con nghĩ rằng
 nếu sắp xếp như vậy việc tu tập của con cũng
 tiến bộ tương đương song để thực hiện thời khóa
 biểu này con phải sống khai với gia đình con
 bắt đầu từ 9 giờ trở đi là giờ của con

9

Điều này con cũng thấy hơi khó vì ba mẹ con
rất gắt gao với con mặc dầu nghĩa vụ con đối với
gia đình & xã hội đã hoàn tất. Xin Thầy chỉ dẫn
cho con. Như vậy bực đầu nếu được như vậy thì
cũng tạm ổn đồng thời cũng bảo đảm được đường
lối đời sau song tu của Thầy đã chỉ dạy. Để
lúc con cũng muốn đến một nơi nào đó vắng
vắng để tu tập nếu được phép của gia đình con vẫn
để vật chất con hoàn toàn lú tức không phải lo
thước vào bất cứ một ai thì Thầy nghĩ sao về
vấn đề đó? Có sai đường lối về vi không nhưg nếu
sai những ^{về} phần tâm linh con phát triển thì có
nên không? Dầu sao thì trước mắt con vẫn theo
thời khóa biểu đời đạo song tu như trên. Kính mong
Thầy chỉ dạy. Còn một điều này nữa Thầy thường
hay khuyến niệm phật không được lười chười vì như
thế sẽ bị mất đi những ichti lần hàng hạt con
thấy dễ dính tâm hơn con có thể dùng hạt cao
su để lần được không vì con nghĩ rằng dùng hạt
băng cao su (hạt nhựa) sẽ không hết điếc con
nghĩ có đúng không Thầy. Nếu không được
Thầy chỉ cho con một phương tiện nào khác để

niệm phật được định tâm không? Đôi lúc con dùng ngón tay để ghi số niệm phật (Niệm một câu là 1 ngón ...) vì con sẽ dùng hàng hạt mắt diêm thấy nghĩ sao về cách đó. Hiện tại chắc mình con không thể chờ đợi được từ 1-12 1...11... 1). Đủ 72 cái vì người ta vẫn phải con như vậy xin thầy cho con. Tóm lại xin thầy giải đáp cho con:

1. Li sao con bị ngoại tâm
2. Trước mặt việc định thời khóa biểu tu tập theo đường lối đời đạo song tu có đúng không?
3. Có thể dùng hạt n hĩa hong hong hạt để (chống bị mất diêm không hoặc có phương pháp niệm phật nào để được định tâm không?
4. Về hồi thọ chắc mình.
5. Nhờ thầy thấy con có những thiếu sót nào xin thầy chỉ dạy thêm.

Thủ đồ dai con kính chửi thầy cũng giải định được đôi dĩa nit (hoạt) để tâm đồ chung mình.

Con xin dùng bút và xin thành thật biết ơn thầy.
Con rất mong thủ thầy Sông Bé ngày 15 tháng 10 năm 1991

Con
 L N
 L h N

TB: - Hồi thế con bây giờ vẫn còn tiếp
 sang dân điền mà con không thể kềm được do
 người ta phá con như vậy nếu con tiếp tục thố
 có ảnh hưởng gì không xin Thầy chỉ dạy thêm
 - Thưa Thầy đôi lúc con thấy rằng
 người ta phá con nhiều quá con khổ tu quá
 ngớt thì ngớt không được, thế cũng chẳng
 xong nhiều khi con muốn sang pháp cô
 Thanh Hải như vậy có được không thầy? Nếu
 đâu trong tâm tâm con rất muốn đi học hành
 mà mỗi pháp lý về vì thầy ạ vì con đau khổ
 quá thầy à. Như vậy pháp cô Thanh Hải có
 đem đến sự giải thoát hay chỉ ở trong vọng tưởng
 quán. Xin Thầy chỉ cho con biết thật sự về
 pháp cô Thanh Hải và nếu con sang pháp
 cô Thanh Hải thì vọng linh đang theo con bỏ có
 làm cho con điên loạn không? Thật sự có phàm
 vẫn muốn tiến tu thì tu không được mà bỏ
 cũng bỏ không xong tu như vậy thì biết bao
 giờ mới giải thoát được.
 - Nếu có điều kiện Thầy chỉ cho con
 phương pháp xức mặt.

12

- Hiện nay con là mới con số con đi
xin Thầy xin Thầy báo đảm trong tin hồ, anh của
Thầy rằng con tu pháp lý và sẽ không đi để
mà con xem tin được yên lòng mới cho phép con
tu.

CON RẤT MONG TIN THẦY !

Ngày 28/11/94

H N ,

Thầy đã nhận được thư con được biết con đã có duyên hướng tâm về những sự thanh nhẹ thiêng liêng nên con mới biết được PLVVKHHBPP.

PLVVKHHBPP là một phương pháp tự khai triển tâm linh, đã thông tất cả khối thần kinh đường hành triển trên mặt đất. Con người quan trọng ở nơi khối thần kinh từ khối óc cho đến bàn chân, liên hệ với chấn động của vũ trụ quang. Phải hiểu rõ điều này khi nhìn thấy thực phẩm mà chúng ta đang mang vào thể xác cũng cung ứng bởi chấn động điện quang của vũ trụ quang. Hột gạo mà chúng ta đang dùng hàng ngày cũng phải qua ngày tháng sanh trưởng mới hình thành. Sự ban chiếu đó vô cùng, nuôi dưỡng nhưn sanh trong cõi phù sanh này. Tâm điển là một khối điện năng hội tụ liên hệ với cả căn khôn vũ trụ. Đối với người tu hướng thượng, dùng ý lực tâm thức niệm Phật, tưởng đến luồng điện tử bi của Đấng Di Đà ban chiếu, hướng về thanh nhẹ mà thực hành. Dây công hành pháp thì luồng điện thanh tịnh sẽ tự thành hạt chuỗi sáng choang trong tâm thức, ngược lại nhờ vật chất là không bao giờ hội tụ được nguyên linh của hạt chuỗi. Người tu Vô Vi phải thông suốt và hiểu được nguyên lý của sáu chữ Nam Mô A Di Đà Phật, dụng ý hướng tâm niệm hành trong tâm thức, thì sẽ thành tựu và giúp đỡ cho thần kinh ổn định. Đức Thích Ca xưa kia cũng tự tu tự tiến mà thôi. Ngày hôm nay chúng ta mượn được pháp tự hành tiến, phải tu bằng trí bằng ý, nhiên hậu mới có kết quả tốt đẹp ở tương lai. Con đang bị luồng điện sát nhập vô cơ thể qua thần kinh, đó là trực tử trong bộ ruột, hút trực vào thân. Vậy con nên tìm phương cách thanh lọc giải chất đậm nhớt ẩn tàng trong bộ ruột thì những phần đó ~~nh~~ sẽ tiêu tan. Tại Mỹ có loại thuốc thanh lọc sán lải trong người, đem toàn bộ hơi thúi và đậm nhớt ra khỏi thể xác, thì tâm thức mới được nhẹ nhàng, nhưng rất tiếc xa xôi cách trở, Thầy không thể giúp đỡ con bằng vật chất. Vậy con nên nhờ đồng y sĩ địa phương giải độc tố trong bộ ruột của con ra ngoài, thì sẽ thien được. Sau khi giải ra, phải bồi bổ đầy đủ thì cơ thể mới được tốt.

Tu thien là một môn pháp khai sáng tâm thức hoàn toàn tự chủ và không lệ thuộc. Xưa kia, Đức Thích Ca tu giữa rừng hoang, nếu ý lực thanh tịnh của Ngài không có thì không có cơ hội lưu truyền cho đến ngày hôm nay. Con người có thể tu thành Phật, bằng trí ý của chính mình, dùng mãnh thực hành đến thanh tịnh, giải bỏ trần tâm lệ thuộc yếu ớt, hoàn toàn tự chủ thăng hoa, thì tâm thức sẽ được sáng lạng hiên ngang giữa vũ trụ, hành triển không ngừng nghỉ. Mỗi mỗi cũng do sự cương quyết thực hành trọn vẹn, nhiên hậu mới có kết quả cho phần hồn. Có câu: " ông tu ông đắc, bà tu bà đắc". Nếu không tu thì chẳng đạt được gì, tạo nghiệp gánh khổ mà thôi. Chúc con vui khỏe và nghiên cứu kỹ càng trước khi hành pháp.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

L A 8 June 1994.

Kính thưa Ông Tâm.

- Con xin kính thăm Ông Tâm
tạo mạnh khỏe.

- Con xin Ông Tâm giúp lời giảng
cho con để cho tâm thức con được
lành an nhẹ nhàng tu hành.

- Con và đứa con trai của con là
L T V, con tên L T T

me con của con đã theo pháp Vô Vi
từ năm 1975. và con đã qua Mỹ
năm 1984. vẫn thường đi Đại Hội
Vô Vi. và nghe theo lời giảng của
Thầy. (mặc dù con là đạo Tin Lành)

Thưa Ông Tâm, năm nay con của
con 22 tuổi, nó không còn thiên nữa
tâm tánh nó rất hiền lành nhưng
từ nhỏ đến lớn nó lại không thích
chơi với bạn gái, bây giờ con khám
phá ra mới biết nó đang có
1 người bạn trai, người bạn nó
là luật sư. (người Mỹ) con của
con (lại Mỹ) con buồn lắm vì

nó đã thú thật với con nó là (Gays)
(đồng tính luyến ái) nó vẫn học ở Đại học,
khôg hút thuốc, khôg uống rượu, ăn mặc
sạch sẽ, hiền lành, mỗi Chúa nhật
đều đi nhà thờ.

Con nhớ Thầy con xin Thầy giúp cho con
phải làm sao? Con cảm ơn Thầy
đền thứ 2. là mẹ của con năm nay
90 tuổi ở Việt Nam. Miệng bị te gãy
xương (hộp) bà vẫn khỏe và sáng suốt.
lúc nào cũng nhớ Chúa, cầu nguyện Chúa.
con có khuyên mẹ con, Miệng Phật thì
mẹ con rồi, con làm cho má đóng,
tại sao? Có đạo Chúa mà lại
Miệng Phật. mà con không chịu Miệng
Phật. Xin Ông Tâm giải giúp cho
con về vấn đề này.

Con xin cảm tạ ơn Ông Tâm.
và xin kính chúc Ông Tâm được
sức khỏe dồi dào, sống lâu trăm
tuổi để cứu độ nhân sinh.
Kính thư.

↓ T T

Ngày 28/11/94

T con,

Thầy đã nhận được thư con được biết con đang bị kích động về chiều hướng tâm linh của mỗi giới khác nhau. Người hướng tâm về Chúa phải khuyến khích họ thực tâm hướng về giáo lý mà thực hành đời lữ đạo thì phần hồn khi chết cũng vẫn được bình an tùy theo trình độ. Má con từ chối là đúng vì người đã tự tạo một tập quán hướng về Chúa, nay đã 90 thì đã thâm nhiễm tình thương quý mến Chúa có sẵn trong khối thần kinh. Con nhìn thấy ngoài xa lộ có các loại xe hơi khác hiệu, cuối cùng cũng về đến nơi đến chốn cả. Lòng tin yêu rất khó cấy dưỡng nhưng người đã hành được thì chúng ta nên bái phục, không nên tạo sự bất hòa giữa sự tín ngưỡng.

Còn con trai của con mang bệnh đồng tình luyện ái là cơ cấu điện năng của cháu đã sắp đặt như vậy, nhưng tâm linh của cháu bằng lòng nghe giáo lý mà đi nhà thờ, thì đó cũng là dịp may cho chính con. Cháu đang tiến hóa trong chiều hướng sẵn có của cháu thì cháu cũng sẽ được bình an trong ý nguyện. Còn về phần con chịu ngồi xuống thiền để tự thức thì do dưng chí của chính con quyết tâm tu học, thì sẽ có quyết quả tốt ở tương lai. Hướng đi của con thật sự hướng về Trời Phật mà đi, quyết tâm tương lai sẽ chắc chắn được trọn hưởng nơi thanh nhẹ.

Cổ đời là tạm, ai ai cũng phải học hỏi rồi ra đi. Nếu con là người tu pháp lý Vô Vi, không nên đặt trọng về vấn đề ham muốn, ai nấy đều có duyên nghiệp của chính họ. Con nên bình tâm lo tu thiền là tốt hơn. Không nên tạo sự bận rộn cho chính mình. Thuận thiên mà hành thiên thì tâm thức sẽ được quang khai. Ôm đời tạo động, chứ có ích chi! Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

S 4

30.7.1994.

Hình thư Thầy Tâm,

Con xin kính thăm thầy và các bạn đạo
thiện mạnh khỏe.

Ở đây tất cả các bạn đạo cũng mạnh.

Thưa Thầy,

Năm ngoái con nhận được thư của
Thầy. Thầy chỉ dạy con uống 1 sô trước 6h.
Năm ngoái trí óc của con không được bình
thường, hay chửi người này, họ, trong ý
nghĩ. Mặc dù con xúc ruột thường xuyên,
3 tháng 1 lần. Đến nay việc đó hầu như
không còn nữa. Nhờ thế con đỡ tủ thân
và khổ thêm vì sự xấu xa của mình.

Con rất cố gắng để công phu tu
hạnh và mau thành công để giúp các bạn
1 cách thiết thực hơn. Con nghe nói người
này, người kia xuất hồn, thầy anh đang
... những con thì hầu như chưa có gì, mặc
dù con tu đã khá lâu, từ năm 1977 đến
nay.

Con cố gắng tu tập, con ngồi từ 12g
đến 5g sáng, ban ngày con làm pháp luân
chiếu mình 2, 3 lần.

Con nghe bằng Thầy chỉ dạy. Nhờ thế
con nhận thấy được con đường mình đi,
việc mình phải làm. Con như 1 người mới,
từ chỗ mù mờ về mình, nay biết được
rõ hơn. Nhưng con cho rằng như thế chưa
đủ, đây là điều Thầy dạy. Con muốn chứng
nghiệm. Hình xin Thầy giúp cho con.

Sau đây, kính xin Thầy tế bị chỉ dạy
con thêm các điều sau đây.

1) Con nghe chi khi nói mình phải tu
ít nhất 8g liên tục mỗi ngày mới có thể
sống còn sau này. Do đó con định bắt
đầu thiền từ 10g đến sáng 6g. Xin Thầy
chỉ dạy. Như vậy có hại gì không?

2) Con nghe 1 ban đạo ở ngoài quốc về nói rằng sau khi thiêu xong, thì ngũ đế² thiêu làm việc chớ không được nản lòng. Pháp luân chiếu mình. Điều này đúng không? Bởi vì ở đây, sau khi thiêu xong các ban nản xuống làm Pháp luân chiếu mình. Điều này có hại hay có lợi?

3) Con nghe nói, muốn cho đến lên cao, phải làm Pháp luân. Thường chuyên nhiều. Nhưng trong tài liệu không nói làm bao nhiêu giờ và làm lúc nào. Như con, thì con làm sau khi thờ² chiếu mình xong. Con làm 6 giờ. Xin Thầy chỉ² dạy.

k. Bây giờ trong người con hay tỏ ra lo sợ. Chỉ² dụ như hiện nay con đang dạy Anh Ngữ trong lớp, nhưng ở nhà con lại lo ngại về bài dạy, ngại ngại, mặc dù con đủ khả năng. Những khi đặt chỉ² đến lớp thì mọi việc êm xuôi không có gì. Điều tâm lý này ra sao? Làm sao khắc phục.

Xin Thầy tử² bi chỉ² dạy cho con. Tôi xưa con đã muốn tìm con đường giải thoát. Và khi con ngộ được Pháp này con liền tiếp nhận ngay. Con tu tập không gián đoạn. Con rất sợ không theo kịp Thầy và các ban, con sợ sau này tâm linh mình u tối không nhận ra Thầy và ban đi² đi theo. Xin Thầy cứu giúp chỉ² mở sáng cho con và sau này xin Thầy cứu vớt linh hồn con. Con nguyện theo Thầy mãi mãi, hy sinh trọn vẹn cho đạo Pháp.

Đến đây con xin dừng bút.

Đức Chủ² Thầy thân tâm an lạc, Chúc tất cả các ban công phu tinh tấn.

Đĩa chỉ²:

Đức Thầy
Con của Thầy

Ch

1/ 1/ H

Ngày 28/11/94

V V H ,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 30/7/94 được biết con muốn tạo lập một kỳ công tu tiến. Thiền nhiều là người được hưởng nhiều, chấn động của vũ trụ quang hỗ trợ cho tâm thân an lạc. Chiều sâu của đạo pháp là thanh tịnh và sáng suốt. Người thật tâm tu không cần nghe lóng chuyện của người khác, dụng tâm thực hiện pháp môn đều đều thì sẽ có kết quả ở tương lai. Con có chương trình tu thiền và phát triển khả năng của chính mình từ 10g đêm tới 6 giờ sáng là một kỳ công cao quý mà con đã đề ra. Tu để tiến về thanh tịnh chứ không phải tu để khoe khoang. Cần thiền nhiều.

Sau khi thiền thì có thể làm Chiếu Minh để lấy nguyên khí của trời đất vào cho ruột gan được bình an, giải được độc tố ra ngoài qua hơi thở. Đó là tốt chứ không có hại.

Pháp Luân Thường Chuyển 6 hơi đứng đắn, tròn trịa thì tốt. Hit vô đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu là đủ một hơi. Sáu lần ở xứ nóng sẽ toát mồ hôi ra, tức là giải được độc tố qua mồ hôi và hơi thở, tâm thân nhẹ nhàng và khỏe mạnh.

Tu là để tự thức chứ không cần theo ai cả. Giữ pháp và hành pháp đứng đắn là được. Con sợ trách nhiệm không tròn, đó là đúng tâm thức của người có trách nhiệm. Do đó, con sẽ có cơ hội tu nhiều hơn để tự đạt sự quân bình trong nội thức. Khi niệm Phật cho đến lúc hành pháp đều đứng đắn thì con sẽ kết tập được sự quân bình trong nội thức. Lúc ấy con không còn phải lo lắng gì nữa hết. Gặp đâu làm việc đó, bạn bè càng ngày càng ưa thích, chung vui hòa bình. Tu cho đến lúc con tự cảm thức được có Trời có đất có con là đại diện cho luồng điện thanh nhẹ, giúp đời và độ đời. Chúc con bình tâm vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Đ 16 ngày 20 - 2 - 1991

Kính gửi Đức thầy kính thương.

Vô hạn dịp năm mới chi Tô Anh về nước con xin viết vài hàng gửi đến, chúc kính thăm thầy được mạnh khỏe, bình an và thân tâm thường an lạc. Sau đây con có tâm sự xin trình bày lên thầy xin thầy thương tình giúp đỡ đùm con.

Kính thưa thầy hôm vừa qua con được gặp một ông thầy địa lý kia họ nói nhìn mặt ông ^{cháu} ông nói ông cháu con cái mặt xám và hớt sớ rớt, cho nên tháng 5 và tháng 6 sẽ có tai nạn chết thảm thối cho nên sợ quá con viết thư này cuối xin thầy mở lòng từ bi cứu giúp đùm và xin gia hạn tuổi tác đùm ông cháu con tên Nguyễn Văn Linh năm nay 55 tuổi, vậy cuối xin thầy thương tình giúp cho đi tiếp tục cố gắng tu

và từ đây chúng con cố gắng công
phụ và muốn vâng lời ông thầy.

Đôi năm mới con xin kính
chúc đức thầy mạnh khỏe thêm tâm
đức luôn luôn an lạc hầu dân
đất chúng con trên đường đạo,
và con xin kính chúc các ban
đạo ở hầu ngoài được mạnh khỏe
binh an và hiên;

con cũng rất mong có ngày
được hỏi ngộ cùng thầy.

Kính mời a di đà Phật.

con xin kính lễ thầy ba lần

Kính thư

bon

L t l

Ngày 28/11/94

L T L ,

Thầy nhận được thư con đề ngày 20/2/94 được biết con đang có sự lo âu về sự chết sống của chồng con.

Người tu PLVV dốc lòng tu học thì không còn sự sống chết nữa. Hiểu được luật nhân quả, thì chẳng có gì phải lo. Mặt nám tức là ruột dơ, không nên ăn đường trắng nhiều, cần ăn rau xanh và gạo lức một thời gian vài tuần thì ruột sẽ đỡ đi. Thầy tướng hay xem tướng mà nói chuyện bề ngoài, không biết được bên trong tâm thức của mọi người. Xem tướng để lấy tiền, thầy tướng cũng đang khổ và thiếu thốn như chúng ta vậy thôi. Người tu dốc lòng tu thì mọi việc sẽ thay đổi. Ngược lại người tu còn ham sống sợ chết là người sẽ bị chết vì tham lam. Tận tình lo tu là sẽ có cơ hội tự cải sửa tâm thân, ngăn chặn được ngoại cảnh quyến rũ là tái lập nền tảng yên ổn cho chính mình. Vô Vi có Pháp Luân Thường Chuyển liên hệ với thanh khí điển của Trời Đất và niềm vui vô tận của tâm linh, chết sống vô cang, phục vụ trên hết. Con cứ yên tâm mọi sự đều có sự sắp đặt của Trời Đất cả. Sự hiện diện của loài người tại mặt đất này phải chấp nhận mọi tình cảnh khắc khe xảy đến thì phần hồn mới yên thân tiến hóa. Thời buổi này thiên cơ thay đổi liên liên, lo tu là chánh. Còn bàn thì ngu. Chúc con và gia đình vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

1 h E 13 - 12 - 1993 dl

Nam mô A Di Đà Phật.
Nam mô A Di Đà Phật.
Nam mô A Di Đà Phật.

Con kính thăm Đức Thầy,

Lấp lút bàng năm, mỗi, trước con thành kính vẫn an
sắc lược thầy và kính lược thầy luôn trường thọ trong
niệm hoan hỷ của cái ban đạo năm Châu.

Năm mới mới sự tiên loa đài thế gian đều xây dựng trong sự
thắng hoa và cầu tiên. Con từ thầy ơn ơn, còn rất nhiều
vô ơn, do phạm tâm sân si dấy động, e hờ sau còn mê
lắm trí tuệ cuộc đời hoa cho bản thân. Từ khi con
tiếp tục thầy gửi cho con lần đầu tiên, con cố gắng nhờ
hình ảnh thầy và đạo đức thầy để chế ngự những u mê
động loạn nhằm mặt thế gian để trở về vị sự ngu muội về
mình con dấy đặc trong con đã bao nhiêu kiếp, tội
lỗi còn lại giờ đây phạm 9' cử trong khi! Con cố gắng
tu để cố gắng tu học, ngộ bản thân phải sạch trần gian
đây là mệnh! Thầy là tia nắng ấm trong con. Mỗi bước
đi của thầy là Từ Bi Đại Đẳng cho cái ban đạo năm
Châu học để tiên. Nhờ thầy con gắng tu hành.

nhờ thầy con gắng ghi hành như lại.

Trở về Thanh tịnh hôm nay.

Đầy công hạnh đạo thanh đài an lạc

Tu học thầy gắng sức học đạo.

Tu học thầy cố gắng mở mắt vô minh.

Từ Bi Hòa nhĩ, cứu sinh.

Từ Bi tuệ giác tăng trỉu diệu sinh.

Con kính lạy thầy tất lòng Tôn Kính.

Con kính lạy thầy con gắng sức trang tu.

Con viết thư thăm thầy và kèm theo đây thư của cháu Trần
ngọc châu. Cháu rất sợ ma quỷ nên pháp, cháu chỉ hành
và pháp sư hiền và học pháp luân oản, nên con khuyên thầy đến
thầy để cháu an tâm hành pháp. Cháu muốn tránh giu
định chỉ gia đình. Muốn nhờ thầy chỉ của con Kieu thầy viết
thư cho cháu. Kính thưa thầy thân thể con có lòng có
ơn lượng như đến hành pháp? Có chưa trị được không thưa

Thầy. Giúp việc gia đình con cũng cần nhiều. Bà xã của
con cũng làm tri tri lẫn lộn. Con cũng giúp việc nhà
cũng làm. Con cũng giúp việc nhà. Con cũng giúp việc nhà.
Th. Con kính chúc sức khỏe thầy luôn dồi dào
tho.

Con kính lạy thầy.

H. 12. 1

Ngày 28/11/94

K L ,

Thầy nhận được thư con được biết con đang trong hành trình cố gắng tu tiến và dẫn dắt người khác cùng tiến.

Muốn tu PLVVKHHBPP thì phải dốc lòng cần mẫn tu tịnh đêm đêm. Những động tác pháp lý đề ra đều liên hệ với vũ trụ quang hiện đại. Hành đúng giờ, đúng pháp thì tâm bệnh sẽ tiêu trừ. Nó cũng là một liều thuốc độ tha tại trần. Còn cháu Trần Ngọc Châu còn sợ ma là chưa ý thức được nguyên lý của bản thân, chết xác thác ra ma. Có gì mà phải lo sợ. Lương gạt người và hại người, tức là con ma tại trần gian. Nếu cháu không hại người thì tại sao cháu phải sợ ma. Cháu tu tức là giúp cho bản thân tiến hóa không ngừng nghỉ, ma quỷ là hạng lười biếng, làm sao dám động đến người cố tâm tu học. Vậy cháu nên yên tâm thực hành đúng pháp, niệm phật rờ rệt trong sự thầm kín của chính mình, thì tâm sẽ an trí sẽ ổn, thần kinh sẽ không còn yếu ớt nữa. Thực tâm tu tiến hướng về thanh tịnh của Đấng Di Đà mà tu thì mọi việc sẽ được yên vui.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

18.8.1994.

Kính gửi: Ông Tâm, lương Sĩ hàng.
Tôi tên là Di An V, tôi cũng lớn tuổi rồi, tình cờ
tôi mua một cuốn sách pháp lý VVKHH b p p, nhưng
tôi tập luyện không thành công, mà tôi không biết hỏi ai
và tôi cũng không quen bạn nào.

Đôi viết lá thư này để hỏi ông Tâm, tôi ở nhà
tập thiền ban ngày không buồn ngủ, có tiếng ồn, và ngoài
cánh chi phối không tập được, và còn phải đi làm sinh
sống qua ngày, còn ban đêm thường lệ thức 2 giờ sáng,
nửa đêm buồn ngủ quá, và tôi rửa mặt cho tỉnh táo,
cũng còn bị cay mắt và còn buồn ngủ vẫn còn, tôi ngồi
thiền không được lâu và bị hăm trán, có cách nào tôi được
không buồn ngủ, xin ông Tâm chỉ dẫn cho tôi, không còn
còn buồn ngủ, và rửa mặt không còn cay mắt.

Tại sao bạn nào của ông tập được mà tôi tập không được
thức nửa đêm buồn ngủ quá rửa mặt tỉnh táo và còn cay mắt
không cách nào tập được,

Xin ông chỉ dẫn tôi cảm ơn,
Chúc ông được đời may mắn và giải thoát.

Xin tạ ơn bằng bút

Di An V

lms

Ngày 28/11/94

Kính gửi ông V ,

Tôi nhận được thư của ông đề ngày 18/8/94, được biết ông muốn tu tập PLVVKHHBPP, nhưng vì tập quán của cơ tạng mà không tập được.

Muốn tu PLVVKHHBPP thì phải hiểu rõ xác phàm chính ta đang mang và đang điều khiển thì phải có trách nhiệm sáng suốt để hỗ trợ cho thân xác ổn định và tu học. Vốn vẹn chỉ có khối thần kinh từ đầu lẫn chân hoạt động được, cũng do điện năng của vũ trụ quang hỗ trợ qua thực phẩm hàng ngày. Toàn thân của chính ta đều là hội tụ ở vũ trụ quang, cho nên chúng ta có một cơ tạng linh hoạt vô cùng, đi đứng ngồi nằm tự động. Nếu hướng tâm về thanh tịnh của Trời Phật thì chúng ta tự cảm thấy phần hồn là chủ của thể xác, chứ không phải thể xác là chủ của phần hồn. Ý thức rõ ràng như vậy nhiên hậu mới tu hành đúng giờ đúng giấc được. Chính phần hồn là chủ của thể xác. Hướng về thanh tịnh mà hành, nó sẽ là một vị Phật của bản thân tiểu thiên địa, cai quản vạn linh trong cơ tạng. Hiểu được vị trí rõ rệt này, thì chúng ta mới thấy rõ sự hiện diện của chính chúng ta ở mặt đất này là một ánh sáng của quần sanh, biết ẩn biết nói biết làm và biết xây dựng. Muốn pháp hành triển thì trí tuệ sẽ phân minh. Hồn thức tức là không còn mê ngủ nữa. Phật tính Phật mới làm việc công minh được. Còn Phật mê ngủ thì sẽ bị ma quỷ điều khiển và ngoại cảnh chi phối. Ý thức rõ rệt mọi việc đã an bài bởi Trời Đất, Ở thế gian mở mắt nhìn Trời Đất vĩ đại thu gọn lại, là con người đại diện mọi khả năng của Trời Đất mà phát triển cho quần sanh, thì mọi người đều có nhiệm vụ tại mặt đất cả. Người chịu tu tức là người chịu khai thông trí tuệ của chính mình để bảo vệ thân xác. và đem lại mọi sự sáng suốt phục vụ cho vạn linh trên mặt đất này. Càng tu càng thích thú, và thấy ta là một khả năng trong vũ trụ. Thức hòa đồng và bình đẳng sẽ tràn lan khắp nơi và giúp đỡ cho những người kế tiếp. Sự quan trọng là chính ông phải thấy ông và vị trí của chính ông thì ông mới hành PLVVKHHBPP được. Khi hành được trí tuệ phân minh, ông sẽ tự khai thác tâm thân của chính ông mà cộng hưởng cùng Trời Đất. Đó là hạnh phúc của tâm linh. Chính ông đã lớn tuổi rồi, ông nên tự hỏi hạnh phúc trong đời ông nằm ở đâu. Sự cảm thức vô cùng của chính ông chưa phát triển được thì làm sao hiểu được chiều sâu của hạnh phúc tâm linh.

Tôi năm nay cũng đã 72 tuổi tròn, tự cảm thức được sự liên hệ điển quang giữa chính tôi và Trời Đất thì tôi mới thấy rõ an ninh và hạnh phúc của cuộc sống hiện tại của chính tôi. Đó cũng do sự tu học đạt thành. Vậy tôi xin khuyên ông nghiên cứu cho kỹ càng trước khi hành pháp. Bước vào tâm đạo thì sẽ từ từ dứt khoát trần tâm ở trước thì sẽ đạt tới không không gian và không thời gian. Kính chúc ông vui khỏe.

Kính thư,

Lương Sĩ Hằng,

S. B. ngày 15. 04. 1994.

Chây kính yêu!

Cơn là M. n. C. kính lời thăm sức khỏe và thường chúc Thầy được dồi dào sức khỏe để đi du lịch cùng con trên biển đông chông gai, gút mắc.

Kính thưa Thầy nhân dịp có người bạn đi đại hội con được dịp kính chuyển đề mong Thầy giúp cho con một vài thắc mắc mà chính con không sao biết được.

Chây quý thường! Trong quá trình tu học con cảm thấy như ù lì, chậm lười. Mặc cảm căng gĩa của con như bị giới hạn trở lại càng lúc càng, liền không chạm được vào đâu mà chỉ công liếc đi ở mức cao su của hàm căng gĩa. Như vậy dù có chạy qua được không? Thở cũng trong nhà có ảnh hưởng đến con không?

- Cảnh thoảng khi niệm phật con thấy có một hột sáng, và có khi giao thoa như hồ lên hoặc trong tim hồ đầu như có một lỗ trống rút lên. Kính xin Thầy giải đáp dùm em.

+ Lần trước Thầy có hứa cho con 2h câu thơ nay được dịp thơ đến tay Thầy, kính mong Thầy thưởng cho con xin 2h câu thơ để hiểu rõ hơn về hành trình tu học của mình, thank tâm cảm ơn Thầy.

Quý thường Thầy
MUL

Ngày 28/11/94

N. T. ,

Thầy nhận thơ con đề ngày 15/4/94 được biết con cảm thấy sự ù lì của chính con. Vậy con còn được phước hơn những người không biết tới sự ù lì của chính mình. Người tu Vô Vi thấy được sự chậm trễ của chính mình, tức là cơ hội dẫn thân tự sửa thì sẽ không còn sự chán nản trong đường tu.

*NGŨ giáng trần học khổ biết ngu
NGUYỆT trung khai triển chẳng còn mù
THANH thanh diệu diệu hòa tiên giới
Thực hiện tâm thành giác tự tu.*

*Tự tu khai triển tâm mù
Quý y Phật Pháp an du chơn hồn
Vô sanh nguyên lý sanh tồn
Trời ban tinh đẹp giữ hồn lo tu
Xác tâm khai triển chẳng mù
Lui về thanh tịnh trùng tu hoài hoài
Chơn tâm có sẵn thanh đài
Khai tâm mở trí tiên hoài không ngừng
Thực hành pháp lý từng bình
Điện năng khai triển cảm ứng luật Trời
Khai thông trí tuệ hợp thời
Quý về một mối đời đời yên vui
Tri tâm thực hiện rền trui
Về quê thanh nhẹ đời đời tiêu tan
Cảm thông Phật Pháp tự bàn
Điển là chánh khí, chẳng bàn tự tu
Chẳng còn mê loạn khờ ngu
Tri tâm tu luyện trùng tu hoài hoài
Cảm thông nguyên lý đường dài
Trong ta có sẵn an bài tự tu
Về Trời sẵn có ngao du
Hồn ta tự tiến chẳng bu việc đời*

Quý Thương

Lương Sĩ Hằng

X 9, 25/2/94,

Kính Đức Thầy Tâm.

Con là M thi E, Đỉnh Sim 58
tuổi, ngụ tại 395/2 Lê Quang Định, P. 5,
Bình Thạnh, TP. Hồ Chí Minh.

Lần đầu tiên đợc bút viết thư đến Thầy,
báo đợc hết, con kính lạy Cha Trời ban cho
Thầy thêm sức khỏe để cứu tiên tất cả
chúng sanh con nể hân như chúng con.

Bach Thầy, con ngộ Pháp năm 1980,
chỉ tiếc lúc đó Thầy vì sự ngưng tâm
lĩnh, đã rời khỏi quê nhà.

Nhờ nã nghiệp, có đàu khổ quán quai
mười thức tam hương thường, nhờ hạnh pháp
ngày nay mới gột rửa đợc 1 phần ô trược
dây dầy của chính bản thân con.

Bây ra cách Thầy, con vẫn đợc diễm
phúc tìm đợm nhờ nhờ bằng Thầy giảng,

2. Lối rời của Thầy luôn sáng rực bên
tài xoay quanh vào rời tâm, chạm hoa
trình thường sâu đậm khiến con xoe đơng
thường kính Thầy nhiều hơn. Nhờ những
lời giáo hóa trực tâm của Thầy, con
cố gắng hành pháp và sửa tâm tánh,
nhân như, chín đặng đau khổ, tuy
nhiên vẫn còn trong giới hạn bản thân
con. Hiện ra thì đây là Thủ, Thạc và
mục ra trong an Cha và Thầy thực
đầy và nhắc nhở con tiến tu, đôi khi
con ngã quỵ, rồi âm thầm cố sức
vươn lên, trong cái nhỏ hẹp của mình...

Nhân dịp về thăm VH, cô Ngọc Hoa
(ở HC) có đến thăm con và liệt tông chi²
dòng anh chị em chúng con những điều
quý niệm. Quý niệm của người được căn
kê Thầy, được dạy dỗ bằng đèn quang

3. trức diện. Chợt không nữa chuyển đi
của cô Hoa giúp ích cho huynh đệ mỗi
quê nhà. Ở đây, chúng con chỉ biết
nghe Bàng Thây, thỉnh thoảng đến với
chú Sáu Lung, người mà con xem
như thay mặt thầy, hướng dẫn chúng
con.

Ở đây, con rất khát khao tìm thường
nguyên của thầy và huynh đệ như cô Ngọc
Hoa, cô Tô Anh chúng bạn. Nhưng sao
lường lại, huynh đệ từ hải ngoại cứ dần
đi đi lại lại để rồi âm thầm thức bạn
đưa quê nhà và nhất là thầy khi
trở lại, con vui nào bằng, vui niềm vui
tâm tình gần gũi thầy trò!

Mới là vậy, chạm với thực tế hàng ngày
con vẫn còn khuyết điểm, cần tu sửa
hơn. Nhưng thầy tỏ một tinh thần

4 để diu bước con trên đường trở lại có
hướng mời Cha Bèri đang mời môn ...

Một lần nữa kính tạ Ông Cha Bèri
và cầu xin Thượng Đế giữ xác Thầy
tại thế để nhắc nhở, hãm róng diu
tiên chúng con.

Nước mong nhận được những lời
chỉ dạy của Thầy cho con.

Hình Thầy.

Con: Nhan

Ngày 18

Ngày 28/11/94

T con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 25/2/94, được biết con đã tự hướng và chọn con đường tâm linh mà đi, là điều rất cao quý.

Tuy xa cách nhưng vẫn còn lưu luyến trong tâm thức của chính con. Đó là duyên đạo nầy màm tạo hướng đi cho phần hồn. Cuộc đời thắm thoát mấy mươi năm, gạt nửa trần tâm tự pháp phòng, dứt khoát tình đời ta tự tiến, trong không mà có chẳng lo phiền. Con cứ giữ hành đứng 3 pháp, hướng về từ bi mà hành thì tâm tư của con sẽ được thoải mái. Khi hiểu được phần hồn là vô sanh bất diệt, thì sự chết sống sẽ vô can, chỉ có tu là duy nhất mà thôi. Cuộc sống ở mặt đất này, kích động và phản động là cơ hội tái lập sự thanh tịnh của chính mỗi phần hồn mang xác phàm đang hành và đang tiến. Cần sự đứng mảnh trong thanh tịnh. Pháp Luân Thường Chuyển là một chìa khóa khai tâm mở trí của hành giả Vô Vi tại mặt đất, chẳng bị lệ thuộc bởi một ai cả. Tình thương chung hành chung tiến, sẽ có ngày tương hội vinh quang. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

G B ngày 25/4/94

Chạy kính thương

Con là N U T sinh ngày 9/3/1958 chiều cao 1,65
cân nặng 62 kg, cân thì 7 disp; con công phu từ 1975 cho tới nay
con xin kê sổ lược qua trình công phu của con từ năm 1975 cho
tới nay.

Con tập Thiên và làm đúng như lời dạy của Thầy ở quyển TTT
(của HTS Văn Em), biên soạn.

Con xuất Việt Nam 30 lần (xuất có thì bên ngoài, có khi
bên trong có thì?).

Con niệm phát và diễn rút bỏ đầu, hạt diễn quang
từ chân mây sáng chiếu (có khi con nhắm mắt, mở mắt cũng
thấy).

Năm 1977-1978 con được 1 học duyên lớn là được
tiếp xúc với Thầy và được Thầy chỉ dạy thường xuyên những
điều quý giá về phát pháp những lúc đó tâm trí con chưa
mở nhiều, có những cái thấy khen con mà cũng có chê nữa.

Con chỉ có nhớ những lời dạy bảo quý giá mà Thầy đã
truyền đạt cho con.

Ngày Nay, khi nghe tin Thầy đã pháp khắp 5 châu, con
rất mừng vui và mãn phép bởi thấy 1 câu: «Thầy có cảm
thấy mệt mỏi trong sự nghiệp hoằng pháp cứu độ chúng sinh
chàng? Nhứt là những điều con chăm tiên».

Đhua Thầy: Điều quý giá nhất mà con có là phần tham
điền; con đã và đang gặp hái được 1 mức thoe tốt, tính
tính con mà đôi nhiều là phát triển tâm linh.

Những lời Thầy dạy năm xưa giờ đây con tỏ ngộ và
con mừng ơn Thầy vô cùng. Bây giờ con mới thấy diễn quang
phát pháp cao siêu mà con thì còn bỏ ngỡ, non nớt.

Cái chứng ngại mà con đang gặp là mỗi khi công phu
hay niệm phát thì diễn rút bỏ đầu rất nhiều, kèm theo
là độc riêng riêng con bị nhốt ở trong tuy, khi con ngộ
kiết giả thì diễn rút bỏ đầu, nhưng chỉ bắt nhốt lưng mà v

Có kết, hiện tượng này cứ tái đi tái lại, con e viết qua được, làm sao cho thiên rứt ở đó đầu mà e có bị nhốt ở trong tay, thưa Thầy; nhớ Thầy chỉ? Rồi để con luyện tập; viết qua chương ngoài này.

Con dùng bút, con còn mong Thầy có nhiều sức khỏe sống lâu để cuối đó chúng sinh, làm tròn 1 hạnh nguyện của Thầy: «Bồ Tát giảng trên cuối đó chúng sinh».

Con kính chúc Thầy thái tâm an lạc, các đạo hữu tình tâm công phu, gặt hái được nhiều thành tựu trên cuộc hành trình «Đi Đạo Sống Tu».

Thưa Thầy:

«Bồ Đề lần lúc khó khăn»

Bồ Đề thanh thoát, càng nóng càng say N

Thầy thường chỉ? dạy tỏ tường.

Lý chơn hiện ngộ con Thầy không hai.»

Thầy hỏi em thư này về địa chỉ?

Chúng con cảm ơn Thầy rất nhiều.

Atlantic City, ngày 28/11/94

T con,

Thầy nhận được thư con đề ngày 25/4/94 được biết con vẫn khỏe mạnh và hướng về tâm linh mà tu tiến. Đó là hạnh phúc nhất trên đời này. Tự dẹp bỏ phiền não sai quấy, thực hành pháp môn giải nghiệp tâm. Khi thiền cảm thấy nhột lưng. Đó là sự chuyển chạy của bộ ruột phía sau lưng. Con nên chú ý về thực phẩm, cần ăn rau tươi nhiều hơn và gạo lức hay hạt kê. Mỗi buổi sáng phải uống một ly nước chanh, làm Pháp Luân Thường Chuyển đầy rún, đẩy ngực tung lên bộ đầu để giải độc tố của thực phẩm qua hơi thở bộ ruột đem ra ngoài thì con sẽ thấy nhẹ. Cần diễn phát quang nơi bộ đầu thì phải trường chay diệt dục, không nên ăn mặn quá và đường trắng. Nên ăn đường tán tốt hơn. Không nên ăn chay với tương chao, vì tương chao là đồ cũ có thể tạo vi khuẩn men trong bộ ruột, không tốt. Uống nước phải trong sạch. Chúng ta có cơ tạng vi diệu của Trời Đất ân ban, chúng ta phải hiểu việc làm của bộ ruột, chỉ bóp chất nhờn của thực phẩm. Nếu thực phẩm tinh khiết thì sự vận hành máu huyết, điện năng trong cơ thể thay vì tắt ghẽn. Xưa kia, Thầy tu tại VN, chỉ ăn cơm với muối hay cà chua trong lúc thiếu phương tiện. Hiện nay các con đầy đủ phương tiện bổ ích hơn, nên ăn chất rau xanh nhiều, và gạo lức có chất cảm bổ ích cho cơ tạng thì sẽ được khỏe mạnh hơn. Đậu hũ ăn nhiều có thể sanh bệnh nhức mỏi. Đậu hũ có thể thể thịt. Thịt luôn luôn có uric acid, tạo sự nhức mỏi cho bắp thịt, lâu lâu con có thể dùng cá vì cá có chất đạm của thú, giúp cơ tạng khỏe mạnh. Không nên ăn thịt vì thịt rất dễ tạo độc tố ~~thai tạng~~. Có thể ăn trái cây trước buổi ăn để tránh tạo hơi trong ruột.

Người tu có diễn quang nên trường chay diệt dục thì cơ thể mới được an khương tu tiến. Con cố gắng làm Pháp Luân Thường Chuyển liên tục trong sáu hơi. Đêm đêm làm điều đặn thì trí tâm của con sẽ được nhẹ nhàng. Cứ tiếp tục như vậy. Không nên ước mong một việc gì ngoài khả năng tu tiến của chính mình. Còn về việc đời thì phải tận tình phục vụ bất cứ việc gì ta có thể giúp được và hướng thiện thì ta cứ việc làm. Thầy đã bỏ công tu luyện nhiều năm hòa hợp với ánh sáng Đại Bi, hưởng chánh khí của Trời Đất thì Thầy luôn luôn hoan hỷ ân độ những người chậm trễ như Thầy trước kia. Không có gì mệt mỏi cả. Cần quyết tâm hành pháp nhiên hậu mới ban pháp cho những người khác. Chúc con vui khỏe và hướng tâm về thanh tịnh mà tu.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

M. X. 2 tháng 11 - 74
Xin gửi Ông Tâm

Trang Pháp Vu Ni

Tôi tên P. Thi T. Tôi đã ăn chay
sẵn hai năm nay vì gia đình khó khăn
mình tôi đã thôi ăn chay năm nay tôi
đã bị tuổi, ở tâm ra tiền ngay cũng để
bên, đao giúp đỡ cho địa chỉ của ông
tâm, người chủ lòng đạo ở Lạc Trạng
Tên Hợp đã từng nghe bằng của ông
Tâm giúp đỡ lâu rồi, nhưng tôi, ở có
tiền gửi nên chờ 1 đứa cháu đi ở cho
người ta giúp đỡ, tôi gọi cho ông có chỗ
giúp đỡ cho tôi xuất đời, tôi dần mang
đi, ông tâm tôi cũng biết làm việc này
rất phiền ông tâm nhưng tôi ở lên cách nào
hơn mong ông tâm nhiệt tình giúp đỡ cho tôi
tôi rất cảm ơn sự nhiệt tình vào lòng từ bi của
ông tâm giúp đỡ dần tôi để tôi có chỗ
ăn chay vào đạo của Pháp Vu Di cư, tôi
xin chúc ông tâm đời đạo đức và các bạn đạo
được diên phúc trên con đường hành đạo

P. T. T

Ngày 28/11/94

Chị T .

Tôi đã nhận được thư chị đề ngày 2/11/94, được biết chị muốn ăn chay để tu. Tu là do tâm thức giác mới tu được, chứ không phải ăn chay mới tu được đâu. Không nên ~~lắm~~ lẫn lộn giữa sự ăn chay và tu. Tâm con người muốn tiến hóa thì phải hiểu phần hồn là duy nhất. Phần hồn không tham, không dục là sẽ tạo được sự kiên nhẫn và thẳng hoa. Xưa kia, đâu có xài tiền bạc qua lại, nhưng ~~sử~~ dụng công lực của chính người trồng tía nuôi thân, có tâm tu cũng thành đạo. Tu thì phải ~~đúng~~ dụng công lực của chính mình, tự tu tự tiến, đem sự sáng suốt của chính mình đóng góp và phục vụ quần sanh thì ~~com~~ Trời sẽ không thiếu. Tôi năm nay 72 tuổi tròn, chỉ biết đêm ngày lo tu và phục vụ mọi người. Tôi tự cảm thấy xung quanh tôi đều thương quý. Tôi chỉ biết cặm cụi lo tu để tự dẹp lòng tham dâm của chính mình. Tu thiền thanh tịnh, trí sáng tâm minh, hành trình sáng lạng, Trời Phật quang chiếu. Cửa Trời vô tận, biết hồn vô sanh là đời đời yên vui. Tôi chỉ lo tu cũng không làm gì ra tiền như chị. Có thể giúp chị về tình thương của Phật Pháp, chứ còn vật chất thì tôi cũng xin bỏ tay. Kính chúc chị vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

S + , ngày 31. 7. 94.

Trình thưa Đức Thầy,
Từ ngày con hành pháp
đến nay cũng quá lâu
nhưng con vẫn còn bị thiếu
thiếu tu, thiếu thục hành,
không đứng vững, thiếu tinh
tần, đứng không vững, lục căn,
lục trần, ham ái, mê ngủ
đến hôm nay con viết thư
đến Thầy con quyết định
hết lòng tâm đứng chí tinh
tần tu hành đứng vững xin
Thầy hỗ trợ ban ơn cho
con đủ sáng suốt để con day
đo lục căn lục trần đứng
nghe lời con.

Trình thưa Thầy con có
một thắc mắc trong chi con
thờ pháp luân thường chuyển
khi con viết thư viết nhiều

MAO - USTA - HART

TRẦN thế trở trêu mùi tục lụy
KIỀU tâm hương đạo xét phân tùy
DẪN minh trí tuệ càng thêm sáng
Học hỏi không ngừng tự xét suy

Xét suy đời đạo tự ghi
Đều là giả tạm tâm thì đạt an
Cấm minh thiên địa tự bàn
Sanh trụ hoại diệt là đàng tiến tâm
Thực hành pháp lý mừng thầm
Điện năng khai triển tâm thành an vui
Tự mình cố gắng rèn trui
Tu tâm dưỡng tánh khai mùi đạo tâm
Cần khôn vũ trụ nguyên âm
Giúp hiền tiến hóa tự thâm tiến lên
Hồn là từ cõi bề trên
Giảng lâm địa hạt vững bền lo tu
Chẳng còn lý luận lu bì
Không minh đường đạo khó tu khó hòa
Pháp đã chỉ rõ thân ta
Trong ta có sẵn chan hòa tình thương
Tự mình khai triển mở đường
Cần trần giao cảm tự lương tiến thân
Cấm minh thiên địa xét cân
Điện năng sẵn có tự lần tiến lên
Cấm thương quý mến bề trên
Đều là thanh nhẹ tạo nền thức tâm

Dân con,

Thầy nhận được thư con đề ngày 31/7/94 được biết con phát nguyện muốn tự tu tự tiến. Người tu Vô Vi là làm một pháp cho mọi pháp, phải dày công thực hành đứng đắn bằng một ý chí cương quyết không thay đổi bằng một ý thức khai sáng cho chính mình. Đó là điều rất cần thiết. Khai thác nguyên căn cơ tạng của chính chúng ta nhiên hậu mới hiểu được tình ban của Trời Đất.

Quý Thương

Lương Sĩ Hằng

28.11.94
T.L. Gray

S B 15.04.1994

Thầy thương,
Lúc nào con cũng vẫn nhớ thương Thầy vô vàn, con kính chúc Thầy luôn luôn khỏe mạnh để con được dịp tái ngộ Thầy cho thỏa lòng sau bao năm trời cách xa xác thân Thầy.

Thầy kính, hôm nay sẵn cơ duyên có bạn đi dự đại hội, kính xin Thầy cho con những lời dạy dỗ quý báu về những thức mặc sau đây của cô:

17. Khi con miễm phát thì tự tưởng tìm chân mây tề dài gom tụ lên giữa bàn, rồi tề dài lên đến trung tâm bồ đầu, thưa Thầy hiện tượng đó là sao?

27. Sau khi thiền con nằm xuống điện rút tại bồ đầu hạ đạo thanh, con bay khỏi vùng tối vào một đường hầm, rồi con bay vượt qua một li sáng chói, thưa Thầy li sáng đó là gì?

37. Trong bài thơ Thầy cho con, kính xin Thầy giảng dẫn con 2 câu:

"...Điền quang thục, chất chơn tã
Trong người có sẵn tự hoa tiên lên..."

Cuối thư con kính chúc Thầy dồi dào sức khỏe, tất cả các bạn được an. Khang.

Kính Thầy,

Con : T V H

Ngày 28/11/1994

T V H ,

Thầy nhận được thư con đề ngày 15/4/94, đến nay mới có cơ hội đọc lại thư con vì công việc quá nhiều. Hữu tâm vô lực, vì Thầy không có tiền để mướn người làm việc đầy đủ và phục vụ bạn đạo, cho nên mới xảy ra sự bẽ bề trả lời thư như ngày hôm nay. Thầy thành thật xin lỗi các con.

Những điều thắc mắc của con trong thư như sau:

1) Niệm Phật trung tâm chơn mây tề, đó là triệu chứng hội tụ luồng điện đêm đêm lo tu học, Soi Hồn chú tâm nơi điểm đó thì tương lai mới nhập định được. Khi nhập định tức là điện hội tụ bừng sáng, nhìn thấy Mô Ni Châu xuất phát từ đó. Càng thiền nhiều, càng tập trung nhiều nơi đó, ý lực sẽ được mạnh thêm và dễ hiểu nguyên lý của Nam Mô A Di Đà Phật hơn. Con cứ chú tâm nơi đó mà thực hành thì tương lai sẽ có kết quả tốt. Không nên đem việc đó bàn bạc với những người chưa tập trung được, vì có thể xao lãng tinh thần tu học của chính con. Từ đó sẽ phát triển thông các kinh mạch và sửa tâm tánh, quý yêu Trời Phật nhiều hơn.

2) Sau khi thiền, điện bộ đầu rút xuất phát bay vọt qua củi khiếu, tức là lỗ sáng. Đó là điều rất tốt, tuệ giác của con càng ngày càng được mở thêm, cứ trì tâm lo tu luyện đúng theo hai câu thơ: “Điển quang thực chất chơn tà. Trong người có sẵn tự hòa tiến lên”. Hai câu thơ này đã nói trước sự phát triển điển quang của chính con như con đã kể trong thư. Vậy nên hãy công tu tiếp, tương lai con sẽ có cơ hội thuyết minh cho mọi người hiểu rõ tâm linh là gì. Chúc con và gia đình vui khoẻ.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

S ngày 6.11.93

Kính Thầy,

Chúng con rất hân hạnh và vui mừng đã nhận được thư hồi âm của thầy đề ngày 6.9.93; thì đến 22.9.93 con nhận được, đúng lúc chúng con đang trông đợi chờ mong nhận được thư thầy chúng con cảm thấy nỗi vui mừng không sao tả nổi.

Kính thưa thầy, những lời thầy dạy chúng con xin đều nghe theo. Thưa thầy tiên đây con xin thưa, xưa kia tức là từ năm 81 đến hết năm 90 chúng con chuyên tâm niệm theo Pháp Tịnh-Độ Sách của Thầy Ân-Quang tuyên lai. Chúng con đồng đều đã qui mệnh Thế giới Tây Phương các lực Phật A-DI-ĐÀ đã được ấn chứng. Đến khi con tu theo PLK.H.L.B.P.P con mới ngộ công như được chứng & tuân lễ khi thiền xong con nằm xuống ngủ con thấy linh ảnh đức Phật A-DI-ĐÀ ngài khoác áo cà sa đỏ ngồi kiết già để lộ 2 bàn chân trắng nắn nã, mềm mại vô cùng những hình dáng con thấy mập bù như những tượng, hình thờ ở các chùa. Vậy thưa Thầy có đúng không?

Thưa thầy những điều thầy dạy, chúng con nhập tu hành ngay đêm tinh tiến tu hành không chần.

~~đến~~ lãng phí ngày nào. Ngày đêm tinh tiến tu
hành chỉ một Pháp về tới đích đó là đủ rồi
phải o thừa thầy?

Cháu Diệu Mỹ có ý chí tu nên có dùng lực ^{tiên}
không ngừng thời gian

Chúng con đều gắng công tu, tu sao để kịp
thời gian Hội Kỳ Long Hoa.

Chúng con xin chúc thầy dồi dào sức khỏe
luôn đi dắt chúng con trên bước đường đạo

Những gì mong muốn của con
Đều nay con đã ^{đạt} thành ý mong
cũng nhờ công đức tu từ
chăm lo đời sống vẫn còn lo tu
mên được Thượng Đế thưởng công
cho gặp được Pháp để tu cho tròn
Ngày đêm tu luyện không ngừng
ước mong chờ đợi ngày về tới mau
nhờ thầy đi dắt chúng con
Để được tiên hóa đường tu được thành

Đề từ chúng con

D L
Đ m
Đ n

đồng kính - Bai

Ngày 28/11/94

D L ,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 6/11/93 được biết chúng con đã mang danh diệu pháp của Trời Phật thì phải thực hành diệu pháp mà tiến thân, tức là điển quang thường trụ tiến hóa. Đức Di Đà ân độ hóa thể nhẹ nhàng tận độ quần sanh, chủ không phải tham ăn như Phật trần gian to tướng, cúng dường hưởng thụ, không phải người tu. Các con đã dày công tu luyện thì phải hướng về chánh pháp mà khai thác cơ sở tâm linh của chính mình, tiến hóa không ngừng nghỉ, lúc đó phần hồn sẽ gom gọn nhanh nhẹ vô cùng. Qui y Phật tức là trở về với sự thanh nhẹ vô cùng, tiến thẳng vào trung đạo thế giới cực lạc, chủ không phải ôm thân xác gồ ghề như thế gian đã trình bày trong sự tham muốn của chúng sanh. Càng hành càng nhỏ, thì mới đúng diệu pháp của tâm linh. Càng hành càng lớn mà lập thành địa vị là vọng động và tham lam.

Thích Ca truyền đạo, Di Đà truyền khoa.

Năm khoa pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì sẽ có cơ hội tiến thẳng đến Tây Phang, và dứt bỏ trần tâm ở trước. Trông chày diệt dục, qui nguyên tâm giác, hóa độ quần sanh trong thanh tịnh, mang xác phàm, nhịn nhục thăng hoa.

Chúc các con vui nhẹ trong tâm thức.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Ch. l. 28.11.94
Ngày

S. B. Ngày 15.05.1994

Kính thầy quý thương.

Con là N t T nhân dịp Đại Hội con kính lễ đến thăm thầy được đổi dầu sức khỏe và mong gặp lại thầy trong niềm vui thầy thương!

Sẵn tiền con xin phép được hỏi thầy những thắc mắc trong hành trình tu học, và con mong được thầy thương giải đáp cho con, sau đây là câu hỏi của con.

- Khi con niệm Phật, trên trung tâm bả đầu có gì chạy vòng tròn, và trước trung tâm chân mày thì có cái lỗ tròn, và lúc nào cũng có lỗ tròn đó trước chân mày có chi thụt ra thụt vào

- Và thầy cho con biết sự thành tựu của lục tự Di Đà phát triển lúc nào của hành giả.

Con có vài lời hỏi thăm thầy, thầy giải cho con 2 câu thơ

Con của thầy

Tâm lòng thanh nhẹ qui hồi tượng
Học hỏi liền miền chuyển thức cấp

Con N t T

4 a Ngày 09.08.1994.

Hình thư thầy.

Con là X q ⁶ con đờ nhận được thư thầy gửi đến cho con đây 2 tuần. Con rất mừng khi nhận được thư thầy vì thầy đã hỏi thăm cho con sau một thời gian dài chờ đợi.

Con cầu nguyện xin hồng ân Thượng đế ban cho thầy và quý quyến được thân tâm an lạc và hưởng dương đạo pháp hầu cứu độ chúng sinh trong đó có con và gia quyến con.

Thưa thầy và sau đây con có vài chuyện hình trình lên thầy xem xét và soi đường cho con và gia đình con noi theo.

Điều thứ nhất con xin thưa cũng thầy là về tâm bệnh của con. Nguyên khi con còn rất nhỏ con đã bị người anh họ cũng ở chung nhà đã xâm phạm tình dục bằng cách dùng bàn chân kẹp vào dương vật của con mà dẩy dờ, việc này xảy ra thường xuyên nên đã trở thành một đám tích của con. Mặc đến khi trưởng thành thì con mới biết là con đã bị bệnh. Con muốn cầu chữa nhưng không sao thay đổi được. Lúc này cũng có nhiều người thương con, con cũng muốn lập gia đình cũng họ ~~hãy~~ hầu thay đổi tâm tính nhưng không sao thành được, con có đi xem căn thì thầy xem căn nói là số con không lập gia đình được, không lập được cũng danh và sự nghiệp chỉ cần mà nỉ có số đi tu. Con nghĩ đó là nghiệp chướng của con mà con có thể giải được không thưa thầy.

Sang điều thứ 2 là khi con vừa sinh ra là đã mang tật lằng tai và kém mắt do di truyền của dòng máu cha con. Thân xác con lại tương đối to hơn các bạn đồng trang lứa. Nên khi đi học con luôn bị người bạn chọc, đùa kém mắt và lằng tai nên việc học của con ở trường khá quan như các bạn của con, đến khi đến tuổi đi làm thì con cũng bị người trong việc làm nên thường bị chế trách là thiếu khả năng.

Đến năm 90 thì em sang Mỹ theo diện đoàn tụ cũng các anh chị em. Em có vô bệnh nên M.T anh' lỗ tai trái & lằng nhưng kết quả ở nhà quan. Tuy nhiên cũng không gây biến chứng gì nguy hiểm cho em.

Sang cuối năm 93 em có vô bệnh nên M.T anh' lỗ tai phải sau & nặng thì con lại bị biến chứng lằng cho đến & lỗ tai và phía bên trái đầu em khi vô thì nghe nó như gần, bác sĩ có hỏi là ở đâu sau em sẽ nghe lại.

Qua & tuần sau thì lỗ tai em có biến vọng nghe lại, trong lúc này em có xem sách của thầy thì thấy có báo là nên soi hõn và làm pháp luân cho nhiều đồ khai mở lỗ đầu, em có hành theo và kết quả là em bị mất thính lực và dây thần kinh thính giác kêu lên dữ dội như là tiếng chuyển động của bệnh xe lửa.

M.T thời gian sau em có nghe lại và tiếp tục coi hõn và em lại mất thính giác lần nữa, lâu này thì em biết là do soi hõn nên em ngưng thõn, đồng thời em cũng bị đau tim mà bác sĩ ở tìm ra căn bệnh.

Sau đó bác sĩ có một cho con làm thủ
 2 vào cuối tháng 5. Sau khi mổ thì dây thần
 kinh con lên hơn một dù là con ở ngoại chi cả.
 Những gia đình con lại có sự bất hòa giữa chi
 nữ các em con, giữa má con và chúng con, trong
 lúc đơn đẹp thì con thấy lỗ tai con bị kêu
 trở lại và làm con rất khó chịu. Đến nay đã
 3 tháng qua mà con vẫn chưa nghe được gì các
 Anh ở con và em rồi em quý con thừa bác sĩ
 để lấy tiền bồi thường, nhưng con sợ nhất đức
 ở muốn sống với cùng bác sĩ dù rằng ông này
 khám bệnh rất cầu thật, Em quý con thì lại báo
 con nên nhìn đi vì làm phải hay quấy thì cho
 người phân xét.

Sau đó con nhận được thủ tướng thì
 thấy khuyên con nên lo thuốc men chữa trị và
 ngưng soi hình, chỉ niệm phật, làm pháp luân và
 thiền định mà thôi. Con có hành theo những ngày
 không lâu thì thấy đau lưng và thờ thấy nặng qua
 Thưa thầy này con phải chữa trị bằng cách nào
 để sớm bình phục sức khỏe và tiếp tục công phu
 thời gian thì cấp bách mà đời người lại
 ngắn ngủi, và con đã lãng phí trong 20 năm
 qua. Nay con tâm tình thấy bệnh tật không làm
 sao tu được. Kính mong thầy giải bày cho con to

Thầy nói qua đình ba má con thì ba em
 đã theo pháp này từ năm 1971, đã chứng đạo pháp
 và đã qua đời vào ngày 11.05.1986 đến nay là
 được 8 năm qua. Chúng con rất hạnh diện vì
 ba em là người nhân hậu và tu thiền đắc
 quả. Những mẹ em thì ngược lại, không chịu tu
 thiền và ăn chay, Má em thêm biết cả và hay

la này chúng con đang những lời nói tu từ.
 mà con còn hơn thích tiền bạc và ăn uống.
 không chịu ăn chay và tu hành nữa dù là Mã
 con này đã ngoài 70 rồi. Có khi lên cơn điên
 phải vô bệnh viện chích thuốc 1 lần và UCF 1 lần,
 lúc chi con vì thương Mã con nên chịu chịu @
 dám dĩa đồ của vì sợ mang lại bất hiếu.
 Thưa thầy vậy chúng con phải làm sao để giải
 nghiệp cho Mã con vì Mã con là 6 tháng tuổi, 6
 tháng đầu. Kính mong được sự cứu giúp của
 thầy cho em và gia đình con.

Lười thì con kính nhờ thầy và quý quyền
 được thân tâm an lạc và hồng phúc đạo pháp.

Kính bái

Lucille

L a B

Ngày 28/11/94

Q T ,

Thầy nhận được thư con được biết con đã nhờ bác sĩ mổ xẻ thần kinh lỗ tai, tức là nơi bộ đầu. Nếu mổ trật hay ráp lộn cũng tai hại cho một kiếp người. Tình trạng xảy ra như vậy, thì con phải nhờ bác sĩ nghiên cứu lại cho kỹ và giúp đỡ con. Còn vấn đề tu thì do tâm. Tâm con gặp nhiều trở ngại trên cuộc đời mà chịu ăn năn sám hối trường chay diệt dục, hướng tâm về Trời Phật, thì điện năng của chính con sẽ càng ngày càng được nhẹ hơn. Đó là chiều hướng phát triển về tâm linh. Còn bệnh hoạn về thể xác là mất trật tự mới sanh ra bệnh. Sau mấy ngày ăn uống liên tục mới cấu tạo được một giọt tinh, nhưng con đã bị phung phí của báu trong cơ hình thì con không bao giờ khôi phục được. Vậy con nên ăn năn sám hối giữa tâm thanh tịnh, tu tâm dưỡng tánh chấp nhận sự phát triển của nghiệp thân thì may ra con sẽ được tự gỡ rối một phần. Lúc nào rảnh rỗi cũng phải bình tâm dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật, hướng tâm về sự ban chiếu từ bi của Đức Di Đà, kiên nhẫn dày công thực hành như vậy, may ra duyên đạo sẽ độ cho con có y si tốt, giúp đỡ cho con khỏi tai nạn. Tri tâm bất ổn cũng từ sự tham đắm mà ra.

Còn về việc của má con không biết giá trị của lãnh vực tâm linh, thích ăn mặn, tức là sát sanh hại vật, duyên lành không có, thọ bệnh triền miên, sân si tạo khổ, cứ vậy mà liên tục cho đến lúc thức tâm thì mới biết được giá trị của tâm linh. Nhân nào quả nấy, hiện tại con được may mắn cảm thức được thút đỉnh đạo lý hướng tâm muốn tu học. Đó là dịp may vẫn còn, con nên nhịn nhục tối đa để thọ nghiệp thân mà tiến. Con vì sự hiếu thảo đối với mẹ hiền thì con phải dày công niệm Phật hằng ngày, hướng tâm về mẹ, lần lần nghiệp lực sẽ được giảm bớt một phần nào. Tình cảnh của con từ nghiệp lực của mẹ con mà chính con phải gánh chịu. Chấp nhận và nhịn nhục thì may ra tình hình sẽ được thay đổi ở về sau. Thầy chỉ có bao nhiêu lời khuyên con, chứ Thầy không có thần thông phép tắc hơn những người siêu thoát hơn Thầy.

Mong con hướng về thanh tịnh mà thực hành. Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(23)

NOV 04 94,

THI-PHI

Thi phi, nói chuyện không đầu.
Tâm hồn rối loạn, Tu lâu thụt lùi.
Thụt lùi khỏi trước hút liền.
Giải ra không được, làm phiền thân ta.
Thi phi là chuyện tâm phao.
Không nghe, không nói, tôi nào chú tâm.
Chú tâm, chú ý nhưng lữ.
Giúp ta thức giấc, được mới Tu Tiên.
Thi phi phát ứ bạn hiền.
Thôi đừng tại diện, tôi liền xin can.
xin can tất cả anh em.
mình lo Tu tịnh, ra xem Tiên đồng.
Thi phi, thi phi, thi phi.
chấn ôi là chấn, tôi đi về nhà.
Về nhà học đạo Tu thân.
Bình Tâm thanh tịnh, Tham sân không còn.

H - Q - K
(MỸ QUỐC)

(22)

NOV-03-94,

THỨC TÂM TU HÀNH

Hiếu² rã²ng Tu phải quyết lòng.

năng hành chánh pháp; một lòng Trung Kiên.

Trung Kiên hiếu nghĩa làm đầu.

Thức Tâm Tu Đạo, bắt đầu lên non.

Tu hành khai triển Nam mô.

Thông Nhân Đốc mạch, ra vô để² dang.

Để² dang học Đạo bên trên.

Trí Tâm khai mở², biết bên nào tại.

Tại đây tự thức tự đi.

Tự về quê cũ, cần chi chức gì.

Chức gì trôi buộc Tâm ta.

Khó Tu, khó tiến. cột tà dưới trần.

Biết rã²ng Tu, phải Thức Tâm.

Tu hành, Tu Đạo. Không làm không mê.

Không mê gái đẹp tại danh.

Thức Tâm buông bỏ, rước anh về nhà.

H - Q - K

(Mỹ Quốc)

2

(16)

3

30-10-94,

Tâm lam thân chịu

Tâm lam thân chịu không than.
Khi lam nên biết, bình an phải hoã.
Học hoã, học nhân sửa Tâm,
Giảng Tâm tu tập, hướng Tâm về Trời.
Tánh tử tốt xấu khi xưa.
nguyên rằng tu sửa, xin chữa từ nay.
Thầy ơi! con sợ Minh Vương.
Đầu trâu, mặt ngựa, không mong tội phàm.
Đĩa ngược sửa trị người ngang.
cứng cổ mềm yếu, bước sang luân hồi.
Lam người ở phước lam thầy.
nên tu giải thoát, được sáng đạo mẫu.
lo tu để trả ơn Thầy.
Không còn độc hại, xum vầy anh em.
Bàn đạo tay bắt mặt mừng.
Tâm lành mặt sáng, xin đừng bèn em.
H Q K
(Mỹ Quốc)

19-11-94

Q K

Thầy đã vui nhận được THẺ CON, được BIẾT CON PHÁT TÂM
Lập Hạnh giúp đỡ Ban Đạo Phụng Tiên Lưu THỜI, để lo Đạp Tê hi
Tu Tâm Tiên Học, Tê Gỏi PHẢI NẮNG TRƯỚC NẾM XON TÊ NHIỀU KIỆP
KHO HOA VỚI CHÊN TÂM,

Thầy đọc đưa sự THẮC MẮC CỦA CON GIỮNG NHIÊN TU VÀ NGƯỜI
TU VẤN CỐ LƯU LUYỆN THẮC CÔ CON, LÀ ĐIỀU KHÔNG TỐT CHO PHẢI HỒN
CỦA CHẮT CON, CON VỚI HỒN HỒN THAO NHIÊN LỜI CHỈ DẪN CỦA THẦY,
MÀ LẬP HẠNH NHƯN NHƯC KHÔNG NỔ, NHƯN THẦY THA THỦ' VỚI THỜ ĐỨC
YÊU KHIẾT NHIỀU ĐANG THỂ HỒN SỰ TIỀN HỒN NHƯ TÊ, ĐÓ LÀ MỘT LỜI
LỜI TÊ LÊN CỬA MỘT HỒN BỊA VỚI VỊ, Ý TÂM KHÔNG ĐƯỢC THẦY TÂM LƯU TH
CON TRẮC MẮC VỚI ĐỒ LỜI Ở HO NHIÊN KHÁC, TÂM TÊ BỊ KHIẾP PHÁT
TRẦN, HỒN LÒ NGƯỜI KHÁP MÌNH LO TÊ, & CON LUYỆN VỚI LẬP HẠNH PHẢI
VỤ BAN ĐẠO TRẠCH TÍNH TÂM CỜ MỖ, SẠO LỜI CÓ THỂ XẤY RA
NHIỀU ĐIỀU KHÁC HAY XUN ĐẶC CON ĐƯỢC.

Nếu CON LÀ NGƯỜI LẬP HẠNH Ở HỒN TÊ VÀ NHƯN NHƯC THÌ
KHÔNG BAO GIỜ LƯU Ý NHIÊN VIỆC KHÁC HAY Ở BÊN NẾM DÙ CỐ
TÍNH ĐI NHƯ, HỒN CỬA CON ĐỂ ĐỂ RA TRẠCH THỂ CỬA CỐ THỂ HỒN
GIẢI ĐƯỢC HẠNH ĐỂ BẮT CHẮT MƯỜI HAI NGƯỜI KHÁC,

Tu THÌ PHẢI NHƯN VỚI THẦY TÂM MÀ TÊ, CHỈ KHIẾP NHIÊN HỒN
VỚI BỀ PHẢI MÀ GIỮ LƯU Ở HỒN CHẮT MÌNH, CON NÊN BỊ CH
TÂM NHƯN LẠI XUẤT QUINN CON CON NGƯỜI SẼN VỚI KHI
CẬP CON, TÊ SẠO CÓ THỂ XẤY RA NHIÊN ĐIỀU ĐUỐI YÊU NHƯ CON
ĐÃ ĐỂ RA TRẠCH THỂ, NHƯN TU THẦY HAY NHƯN HỒN NHƯN KHÁC
KHÁC Ở BÊN CHẮT PỜ RÊT, LÀ NGƯỜI ĐANG BỊ KIỆP SỰ TÂM
TRẠCH CỐ THỂ TÂM TÂM CON VỚI CẢM THẦY BẮT CỬ VỚI ĐIỀU TÊ
NHƯN ĐIỀU KHÁC HAY ĐỂ VỚI NGƯỜI KHÁC, XẾM CỐ ĐIỆP CON
NÊN THẮC LỘC PARALITE, THÌ TÂM THẦY SẼ ĐƯỢC YÊU MỘT NGƯỜI,

THẦY TÂM TÊ HỌC QUINN THẦY MỌI KHI CẢM THÌ SẼ ĐƯỢC
CỐ HỒI PHÁT TRẦN CỐ TÊ BỊ THA THỦ' VÀ THẦY YÊU MỘT NGƯỜI,
@ KẾ CON HỒN VỚI THẦY TÂM MÀ TÊ,

Đức THẦY

O.C. 6 v
H H K

Con khổ vì gia đình, khổ về thâm tình mẫu tử
 khổ vì đời con sớm lặn lúc và xã hội và tương đối
 với sự chĩa đập của tình người, tình đời vinh nhục,
 nhất là vật chất, nó luôn lôi kéo con, và con
 đã buồn bã, và vướng vào cái buồn vì khi phải
 từ cứu mình bằng con đường giữa cái đời và đạo
 trong hai chiều một lối, kính thưa Thầy, Pháp
 thì quá nhiệm mầu quý báu, Con thì biết số trắng
 đen, nhưng con chẳng hiểu và định nghĩa được để
 cho lòng con được thanh nhẹ và thăng tiến trong phần
 tâm linh, kính thưa Thầy, vì trước kia con chưa
 vào pháp, con đã khờ dại vì số kiếp của mình
 và hiện tại con vẫn khổ trong cảnh gia đình
 có mã như không, vì không có một ai hiểu mình
 thương mình bằng một cách tự nhiên của con người,
 giống như một gia đình khác trong xã hội, Đâu
 thì hai, vì lẽ sống nên tuổi đời con trẻ dạy đời
 sớm lặn lúc trong đời trần đen bạc của xã hội,
 Thầy à, con đã vướng rất nhiều cam bẫy của
 tình tiền chuyên nghiệp, và trong lứa tuổi bông bột
 nồng cay con đã gây ra biết bao nhức về nữ nhân
 trước kia, vì con sớm chán chường trong hoàn cảnh
 đầy áp lực và con đã quí diệt đi mạng sống của
 chính con, Sau khi con được cứu sống lại và con
 được sự thức dậy của một đạo hiền Án và đưa con
 bước vào pháp lý Vô Vi, một khoảng khắc ngắn
 con gặp được một ân nhân khác đã cho con một
 tình thương mà con đã thiếu thời ước ao trong
 cuộc đời đàn lẻ, Đó là Ba Hoàng Sơnny, Người
 dưỡng phục yêu quý này đã dạy dỗ con rất nhiều
 về hạnh phúc của người, và con đã thấy trạng thái
 tình thương và lẽ sống khi đã được mặt nhìn Thầy

II cái hạnh to lớn của Thầy và của Ba con. Đến giờ phút hôm nay con đã được như nhận nhiều lắm và con hình như đã sửa đổi cả cái xấu đến cái tốt, con hiện tại cũng như là thăng tuần thứ hai, kính thưa Thầy. Lòng thành con trẻ muốn biểu lộ với Thầy là những ưu tư đã thức lại trong tâm của con mà con chưa giải được nó, con sống trong gia đình, con chưa hề có cảm giác, con và gia đình như là kẻ xa lạ, và con cũng như là đứa trẻ lạc loài trên sa mạc hoang vắng, đã nhiều lần thăm tế là hiện tại con muốn xa gia đình, nhưng con không biết cái mảnh lúa nào đó con lại bị gia đình lôi kéo hoặc con không thể nào tạm xa họ theo ý muốn, điều ưu tư thứ hai là về công chuyện làm ăn cứ ngỡ như nó đã lôi kéo con, con buồn bỏ thì không được, bắt bỏ thì không xong tiếp tục thì không nổi, con thật lòng muốn tu để trở thành một người chơn chánh của một kẻ hành đạo để trở lại phần nguyên lai bản thể của chính mình, kính thưa Thầy. Cái trần nguyệt con này con rất mệt mỏi và đông loạn về nội tâm lẫn tinh thần, hôm nay con xin mạo muội kính lay Thầy, thỉnh ý Thầy chỉ dạy cho con trẻ khổ đau có được một con đường chơn vẹn để cho con có thể làm tròn đời làm đạo, vì con tưởng con đi trong cái đời làm đạo nó bị kẹt trong hiểu nghĩa, Sĩ Sảng Suốt và hiểu biết của Thầy thừa hiểu cái thế hệ của xã hội và lứa tuổi như con dễ bị xa ngã trong tâm trạng khổ đau của con hiện giờ, con xin đáp đầu Cầu mong Thầy từ nghiệp cho một linh căn vậy đây con nguyện có lẽ khi tuổi đời và đường đạo

vẫn còn mập mờ trên sóng gió, Thầy ơi, phải chăng con rất tham lam cố chấp hoặc là đây chính là cái nghiệp tiền kiếp hay do sự khảo đảo trong thời kỳ con đang tu cải tạo sửa chữa và hiểu chính mình, Xin Thầy thương tình chỉ dẫn cho con, vì con không muốn trễ trệ trong hành trình tiến hóa, Nghiệp tâm cứ vậy con mãi, con chỉ muốn ổn định và lo tu sửa, Trước là cứu con sau con có thể giúp được người vẫn chưa biết về về nguồn cội của Tâm linh, Cái thế kẹt ngang trái này con hiện tại không đủ khả năng giải tỏa cái phiền muộn này, Con mong Thầy chỉ dẫn vì con không biết làm sao giải quyết cho nên mới làm phiền tới Đức Thầy, con xin Thầy An xá tội con đã làm phiền Thầy và lễ thức trong cái minh mệnh Sáng Suốt của Thầy, Cầu mong Thầy sớm chỉ dẫn nếu đi cho con trẻ, Để cho con sớm làm tròn trách nhiệm của chính con, Xin Thầy hiểu và thông cảm cho con, Thôi con xin nép mình vào trang giấy kính bái Thầy, Con xin chúc Thầy được Hân nhiên và Vui vẻ hơn, Công ơn giảng dạy của Thầy đã giúp cho bao người trên thế giới Thầy được cải tạ và trở lại cái tu nhiên, con xin cảm tạ hành Thầy và Tất cả lòng từ ái mà Thầy đã chỉ dẫn cho bao người, Chúc Thầy một lần nữa được nhẹ nhàn trong tu thân hành pháp đã bao nhiêu năm và hiện tại, mong những thời gian sắp tới này tất cả mọi người bớt lần lân Thầy, để cho Thầy vui vẻ trong cái trường mà Thầy đã trải qua bao nhiêu ngàn Thương và cơn mưa, con sẽ theo gót chân của các bậc trưởng bối. Theo Sutra, Mong được hộ ngộ và tin Thầy (Chân kính bái

Ngày 17/11/94

A T con,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 25/8/94, đầy đầy sự khắc khoải trong nội tâm. Thanh tịnh mà nhìn lại sự khắc khoải của chính con từ lãnh vực thanh tịnh rơi xuống chiều xoáy của sự động loạn, làm cho tâm thân bất an.

Hôm nay con có duyên lãnh ngộ được ba con, tức là Hoàng Sonny cũng đã từ trong hoàn cảnh đó mà thoát ra, do phương pháp của pháp lý Vô Vi dẫn tiến từ giai đoạn một cho đến ngày hôm nay vẫn nhận lãnh mọi sự kích động và phản động xung quanh người trong khi bàn bạc về tâm linh. Sống trong cõi phù sanh này, mang xác phàm đã mất phần thanh tịnh từ bao nhiêu kiếp, cho nên ngày hôm nay chúng con nhận được PLVVKHHBPP đây công thực hành sẽ khôi phục lại vốn thanh tịnh - nhịn nhục và thăng hoa thì mọi việc sẽ được hóa giải và quán thông ở tương lai. Chung qui sự sống của chúng ta, tất cả đều do vũ trụ quang chuyển động, ăn ở và hội tụ - chấn động thanh tịnh hòa hợp với Đại Bi của Trời Đất, thì sẽ không có sự gì nan giải trong cuộc sống của chúng ta cả. Đối với đời thì chỉ biết giàu lòng tha thứ và thương yêu đối với mọi sự việc xảy đến từ tiền tình duyên nghiệp, cũng sẽ về không mà thôi. Chẳng cần bận tâm, lo tu, lo thiền là chánh. Sự cần thiết là trí sáng, tâm minh chủ không phải lý luận dẫn sai người khác. Thầy cần các con tự lui về thanh tịnh, hành pháp cho phần hồn thoát khỏi phần lao lý trần gian. Vô Vi là an nhiên tự tại, chủ không phải bè phái mà thành sự. Chúng ta đồng hành, đồng tiến thì sẽ không còn khối này, nhóm nọ, chề bai dù thủ, tạo loạn cho chính mình mà thôi. Cộng đồng Tiên Phật trường tồn và cảm động lòng người, cũng do từ sự thanh tịnh cấu thành duyên đẹp độ tha tại trần. Nếu con muốn tu tinh tấn thì phải tận dụng ý lực thăng hoa của chính mình, chủ không nên ý lại tha lực mà làm suy yếu tâm thức của chính con. Nhịn nhục tức là đức tánh ôn hòa và hóa giải nạn tai ở cõi phù sanh này. Thầy cũng vậy, nếu thiếu nhịn nhục thì cũng sẽ bị sa đọa trong cảnh hơn thua bè phái, lúc nào Thầy cũng giữ lập trường trung dung thăng hoa hóa giải mọi khổ nạn có thể đào sâu trong tâm thức. Cho nên lúc nào Thầy cũng quý trọng người tu chịu tu. Ngược lại, những người nói một đằng làm một nẻo không giữ chữ tín, phản nghịch lấy chính mình, Thầy chỉ biết tội nghiệp mà thôi. Thầy không biết phê phán bất cứ ai nhưng chỉ giàu lòng tha thứ và xây dựng bất cứ khía cạnh nào xảy đến. Con nên bỏ công tu thiền nhiều, nói ít, thiền nhiều thì sẽ có kết quả ở tương lai. Chính con tự giải được thì mới thật minh tâm kiến tánh. Tình cảnh của con không khác gì tình cảnh của mọi người đang bơi lội trong cảnh trần tục hơn thua. Muốn dứt khoát thì phải dày công tìm ra phần hồn của chính mình, thì mới thấy rõ chiều sâu của đạo pháp. Tri tâm sống trong đạo pháp thì sẽ không còn khổ cảnh u ở nữa. Phát triển dũng trí trong thanh tịnh. Niệm Phật để đạt tới quân bình của nội tâm. Thiền để hóa giải âm khí của nội tạng. Dày công làm như vậy sẽ bớt nạn tai ở tương lai. Lần lần sẽ thông cảm về nhiều cõi khác nhau ở bề trên. Biết để hành, không nên biết để phổ trương tạo loạn tại thế gian. Vun bồi hạnh đức là cần thiết nhất. Tu chưa thấu triệt, sẽ bị nóng tánh và phản trắc, không lợi cho chính mình và sẽ gây tai hại cho quần sanh ở tương lai.

Những lời nhắc nhở cho con tự hiểu, để chung qui cũng phải thực hành đạt tới thanh tịnh thì sẽ nắm được gậy Kim Cang mà tiến hóa. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

1. 10.
 Con thấy mặt chị em Bạu tạo gởi thư
 qua thăm thấy con nhớ thấy đời khi con
 muốn đi qua thăm thấy như con không
 có số mệnh thoát của thấy như thế đây
 Bà ngoại gởi Biếu thấy chút qua Bỏ vào
 của Bà ngoại thấy đi ngoại đời Suất hồng
 năm Sao con chỉ cho được lúc này con
 tệ quá anh sáng và điếm con mất lương
 không lấy lại được nữa con không biết
 tại Sao thấy đi con nuông nghi đời
 thấy con về nhà con lúc này yên nhiên
 con thấy mặt chị em Bạu tạo
 kính chúc thấy đời lâu
 Sức khỏe đời thấy đời đây
 đời Bạu hồng ân cho chúng
 kính con của thấy
 V K

T. 1. 16. 11. 1994
Kính gửi Ông

6. 10. 1994

Kính thưa thầy
Con thầy mất chị em Bạo Đào gửi thư
qua thăm thầy con nhớ thầy tại khi con
muốn đi qua thăm thầy như con không
có số điện thoại của thầy nhân thế này
Bà ngoại gửi Biếu thầy chút quà Bỏ vào
của Bà ngoại thầy đi ngoại tại Suất hồng
năm Sao con chỉ được lúc này con
tặng quà anh sáng và điếm con mất lương
không lấy lại được nữa con không biết
tại Sao thầy đi con muốn nghỉ ngơi
thầy con về nhà con lúc này yên nhiên
con thầy mất chị em Bạo Đào
Kính chúc thầy tại tại
Sức khỏe tốt thầy đi đây
đó Bạo Hồng anh cho chúng
xin con của thầy

Bà Ng^oan' - 40

Chị Liên - 40

Kim - 40
40

Vợ chàng anh Sơn - 100

Vợ chàng anh Tâm - 100

Con có chút đỉnh húng Vài cái anh chị ấy

Vài hàng qua cháu chị Be nhờ chị
nhien mang g^op lại chị Bân anh quốc
g^om đ^ong T. B

16. 11. 94 3 Giờ Chiều

V K

Thầy vừa nhận được thư con, con và mẹ của Đai Thuận ở
Giúp để, thành thật cảm ơn các bạn đã luôn nhớ đến thầy trong buổi
chào đầu.

Thầy vẫn tiếp tục đi đây đi đó phục vụ Tâm Thức của Bạn Đạo
khắp các nơi, lập hành vi thể đó là với Tiến Hóa của Phân Hồn.
Được mình phục vụ, chúng sanh để là con của mẹ rồi được ở
Phân Hồn của Hòa, Hòa và Đại Bồ Mã Tiên, các Tâm của Thế giới
của Phân giới cũ, còn là Tu sửa Tâm Thức theo Tiến Hóa, không
nên đi theo như trước nữa. Các At Địa Đầu Cổ, ngoài Tu Chấn Thành
Tĩnh Hòa là một đóa, vân vân các cõi sẽ sinh diệt mà thôi, Tu
phải đạt như tu ít đạt ít, vẫn Thành Quả rất cần thiết cho lúc Báo
vác, Hòa Tâm về Trời là Tu Cứu, đến loan là Tu Báo mình
Thành Hòa được, nên được Phật Thế Phân Tử chuyển đến Hòa Pháp
Thi nơi Cỗ Cỗ Hội Các Địch Này. Tâm, Phật là cõi khác mẹ Tâm
khai Trí Thành Hòa Phân Hòa, Trí Tâm Tu luyện Giới Đới Sĩ-mi.

Thầy ^{thật} cảm ơn Sư Phụ và Giúp để của các bạn,
Kính chào các bạn An Khỏe và Tự Tại.

Đai Thuận

[Signature]

Hov 2, 94.

Thỉnh thưa ông Tâm:

Tính tôi có một người bạn nói với tôi về những pháp tu của ông Tâm. Bạn khuyên tôi nên hỏi ông Tâm về ông Tâm sẽ giải đáp những câu hỏi của tôi.

Tôi đã bị những hình tượng này từ 1994; hỏi nhiều về hình ảnh, nhưng không ai trả lời cho tôi một cách cả. Tất cả đều nghĩ rằng tôi tưởng tượng, hoặc tôi hoá nhập ma. Nhưng tôi nghĩ là ở phải đến vì vậy giờ tham Tâm tôi rất an lạc. Nhưng tôi cứ thắc mắc hoài không biết tại sao tôi lại bị như vậy.

Tôi đã thiền quán 10 năm rồi - tu là thiền Minh sát tuệ (Vipassana). 9 năm đầu tham Tâm an lạc không có gì hổ ngại. Chỉ có năm nay là có nhiều hình tượng, đây ông xẩy ra mà thôi.

Xin ông Tâm vui lòng dạy cho tôi biết phải làm sao? và giải thích tại sao lại có hình tượng này? Có phải là tôi thiền sai không?

Thành kính cảm ơn ông Tâm.

Uu Nhưngymn.

T N N

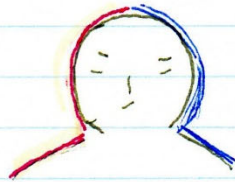
Câu hỏi :

1) Nhìn vào gương soi mặt, thấy trên đỉnh đầu có một cột màu vàng bốc lên như đầu đũa sắt, trên cột màu vàng này lại thấy như có một người đang ngồi. Nhưng nhìn vào mặt.
* Người này là ai vậy?

2) Khi không nhìn gương, đi kinh hành thấy dưới lưng đi, trên nền ciment, hoặc trên thảm toàn là mặt người cha, xue vật, số người; Ngồi chỗ nào cũng thấy có mặt người bao quanh. Những người này khi từ đầu bàn chân bốc ra, từ lỗ tai và ở giữa trán. Màu sắc khác nhau: xanh dương, tím, xám, lục.
Như vậy có phải là ma vào người không?

3) Chúng quanh có thể tôi có 3 màu:
- màu đỏ + vàng ở phần nửa
- màu xanh dương ở phần nửa.

Thí dụ

Tại sao như vậy?

1) Lúc đầu tên tôi ở lỗ tai. Bây giờ thì không ở nữa. Nhưng không biết tại sao? Xin ông Tam giải thích dùm?

5) Hai bên lỗ tai tôi luôn luôn có hơi bốc ra khi hít màu xanh dương etc. nhưng luôn luôn có một lượng hơi màu vàng đi đến bên, hình như là dưới hơi màu trắng, xanh dương, cam, lục, xám, đen đi vậy. Khi hơi bốc ra như vậy tôi có cảm giác nhột như điện bô, nghe tiếng nổ tách tách + mũi mũi như xáo chết, + mũi thơm khác nhau.

Khi tôi nằm chỉ lỏng nghim thì hơi này bốc ra nhanh hơn.

Có phải là tôi bị ma vào người quá nhiều không?

6) Tôi có người bạn gái bị ma nhập. Nhưng là một điều bạn này chỉ bị ma nhập khi tôi gặp bạn. Vì thế tôi không dám gặp bạn nữa.

Tại sao như vậy?

7. Nếu ma vào người, thì ma vô bằng cách nào?

Tại sao lại vô được? Có cách gì để bị bảo vệ khỏi ma không vô?

Atlantic city, ngày 15/11/1994

Chị N T ,

Nhận được thư của chị đề ngày 8/11/1994, được biết luồng điện tim, phổi và thận của chị giao thông không được tốt, vì chủng lên men (candida) trong người . Đây là vi khuẩn men đang hoành hành, chứ không phải phép màu và ma quỷ. Chị đã hành pháp của môn nào thì môn đó phải có người lo và giúp đỡ chị. Ngược lại, chị hỏi chúng tôi thì chúng tôi có khả năng kiểm chứng luồng điện của chị chưa thông suốt theo môn y học điện năng trong con người. Nếu chị muốn rõ rệt hơn, nên dành thì giờ đến gặp chúng tôi để chứng minh cho chị thấy rõ cách tự phòng bệnh và giải bệnh. Địa chỉ của chúng tôi như sau:

Mr. Lương Sĩ Hằng

Tôi có thể tiếp chị sau cuối tháng và ngày thường. Nên gọi điện thoại lấy hẹn trước. Phương pháp nào cũng hay cả, nhưng người hành không đúng vì ăn uống sai, tạo ra những bệnh nan y ảnh hưởng đến điển quang. Chúc chị vui khỏe.

Kính thư,

Lương Sĩ Hằng,

C Ngày 11 tháng 4 năm 1994

Kính thưa Đức Thầy

Con được biết PLV KH BPP là một

đ⁺ 1-2 mà con không ngờ được.

Hôm nay con được biết tháng sau đến giờ là đi năm 1994. Lấy con xin thừa lên cũng thấy bằng tâm chân thành của con gửi đến thầy và các ban, khắp năm châu được rõ, là gặp rất hay và rất mẫu nhiệm. Nếu như ai muốn tu, thì phải thật tâm chửi đổng đến lòng sẽ không có kết quả nào đưa đến cho mình cả. Xin thưa thầy con bị bệnh năm 1986 mà con cứ đi đến các bác sĩ để điều trị và con cao đầu, uống thuốc nam, cũng sử dụng kiến thức y học vẫn không kết quả nào đến với con. Lấy năm năm 1993 con được 1 ban đạo nơi với con: « chi Elien đi sơ kết » con muốn cuốn tới tâm đạo 1-2-3 và bắt đầu thực hành ngày 15-3-93 để những chữa thầy kết quả đến với con, đến 1-7-93 để con tiếp thêm ăn chay thì con liền thấy kết quả đến với con ngay, cho đến nay mặt con trở lại bình thường như xưa.

Thưa Thầy Sĩ mẫu nhiệm đó ở đâu? mong thầy cho con hiểu, vì có nhiều người bình thường thuộc hoàng cũng biết, nhưng vì sự cai bệnh của con sao làm gì cũng không kết quả chi, có hành thiền và ăn lạc bình liên liền mặt, con rất ngạc nhiên mong thầy giải đáp theo việc này được rõ và thêm niềm tin vững chắc trên bước đường tu học trở về quê hương. Con sống độc thân (chưa có gia đình) mà bao nhiêu sự khế-hung qua đời con điều nhân lấy và phải lo hết tất cả. Sao số con khổ quá vậy thầy?

Kính thưa Đức Thầy chi? bác? cho con, y' con muốn cầu thoát số phận khổ thì con phải làm gì ha? thầy. Chân tâm con, muốn được thông thả đứng vững ban các khế nào sa.

Hôm nay con được biết tháng sau đời Hồ Chí
năm 1997. Vậy con xin thưa lên cùng thầy bưng tâm
chân thành của con gửi đến thầy và các ban,
khắp năm châu được rõ, là gặp rất hay và rất
mẫu nhiệm. Nếu như ai muốn tu, thì phải thật làm
chứ đừng để lòng sẽ không có kết quả nào đưa
đến cho mình cả. Xin thưa thầy con bị bệnh năm
1986 mà con cứ đi đến các bác sĩ để điều trị
và con cao đầu, uống thuốc nam, cũng sử dụng
kiến thức y học của người không kết quả nào đến
với con. Vậy mà năm 1993 con được 1 ban
đạo nơi với con: «Chị Thiên đi sẽ kết
con muốn cuốn từ tâm đạo 1-2-3 và bắt đầu
thực hành ngay 15-3-93 àl những chữa thầy
kết quả đến với con, đến 1-7-93 àl con
thêm ăn chay thì con liền thấy kết quả
đến với con ngay, cho đến nay mặt con trở
lại bình thường như xưa.

Chưa thấy sự mẫu nhiệm đó ở đâu? mong
thầy cho con hiểu, vì có nhiều người bình uống
thuốc hoặc cũng biết kết, nhưng siêng
cải bình của con sao làm gì cũng không kết
mà chị, có hành thiện và ăn lạc bình liên
biên mặt con rất ngạc nhiên mong thầy gọi
đáp theo việc này được rõ và thêm niềm tin
vững chắc trên bước đường tu học trở về nguồn cội.
Con sống độc thân (chưa có gia đình) mà báo
nhiệm sự khỏe - hồng gia đình con điều nhân lấy
và phải lo hết tất cả. Sao số con khỏe quá
vậy thầy?

Kính thưa Đức Thầy chi? báo cho con, ý con
muốn giải thoát số phận khỏe thì con phải
làm gì hả thầy. Chân tâm con, muốn được
thông thả đứng vững bản cái khỏe nào cả.
Cần 1 điều sau khi mình được xuất hồn người
mình như thế nào? mà mình biết mình xuất hồn
con xin về về chúng bình của con cho Thầy
cùng các ban khắp năm châu được rõ. Khi phát
bệnh ở sau vùng óc óc ngọc chằm cứ nhất
ngựa cả 1 năm đầu, sau đó ngựa cả

không mất bớt đâu cũng sẽ chảy nước /
bên đầu cũng vậy, thời gian kéo
dài nhiều năm, mặt cũng đã sạm
đen lại như vào là số lắm,
con buồn quá muốn từ từ, nhưng con suy nghĩ,
lại số phận phải chịu vậy đến 8 năm con rất
biết con gái mà mặt quá đen đưa ~~đ~~ sản xui,
ghê ~~đ~~ qua không biết phải làm sao? muốn chết
chết cũng không được?

Tray như phép này mặt con đã hết bình, con
muốn làm phép màu nhiệm từ đâu sao con không
thay hỏi thầy?

Hình như thầy sẽ có ban Đạo 5 chiều để tại
hà để nhiều số màu nhiệm
Hình dáng lớn Đức Thầy tâm lòng thành của con
Hôm nọ a đi đã Phật 96 8.

Ngày 17/10/94

N D ,

Thầy đã nhận được thư con được biết con đang tu PLVVKHHBPP trong thực hành. Người tu PLVV phải thành tâm ăn năn sám hối tự sửa mình từ trong khổ đi tới vinh quang, tức là phần hồn được giải thoát.

Căn bệnh của con do sự ô nhiễm của bộ ruột tạo thành da mặt đen nám. Hiện nay con tu PLVVKHHBPP tức là con đang mượn nguyên khí của Trời Đất giải tỏa độc tố ô trược trong bộ ruột và ngũ tạng qua Pháp Luân Thường Chuyển. Siêng năng tu tập sẽ dứt nạn tai, còn ở đời hoàn cảnh khổ cực tức là thiếu phúc. Kiếp trước không tu thì kiếp này phải gánh chịu. Nhận được pháp thì nên thực hành đúng đắn, tức là tạo được sự nhin nhục thăng hoa của nội tâm. Từ từ hoàn cảnh sẽ được đổi tốt tùy theo chí hướng phát triển của tâm linh mà thành sự. Con đang làm chủ cái xác này tức là tiểu thiên địa, hướng ngoại không biết tận dụng nguyên năn của Trời Đất mà khai thác nó thì cũng sẽ hoang phí trong một kiếp người mà thôi. Nay con thực hành PLVVKHHBPP tức là con đang dày công tự khai thác khả năng sẵn có của chính con và trực hướng về cõi thanh nhẹ vô sanh bất diệt, thì hằng ngày con đều có công việc làm xứng đáng hướng về Trời Phật - thì mọi việc sẽ được tốt tươi ở tương lai. Giờ rảnh rỗi nhớ tìm nơi thanh tịnh cơ lưỡi răng kê răng ý niệm Phật, nhìn trung tâm chân mày, đó là cơ hội sửa tánh. Dày công sẽ đạt tới thuần dương, tức là xuất hồn danh lễ Phật. Không ôm chuyện trần gian trong lúc thiền định. Con ăn chay được khỏe mạnh, chứng minh rõ rệt là chất rau có chất xơ giúp cho bộ ruột lưu thông tốt. Con nhớ ăn rau nhiều trong bữa ăn thì càng tốt. Nếu có dịp con nên mua hột kê thay cơm ăn hàng ngày thì da mặt con sẽ tốt đẹp hơn ở tương lai.

Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

C ngày 14 tháng 11 năm 1991

Đình Thuba Đức & hay

Liông Si Hằng

Chúng con ban đạo Camau

- tại Việt Nam đồng tâm phục - tề đức & hay và đức Đại Hội Võ Sĩ CANADA 1991 thành công tốt đẹp

Sau ngày về đi hình thành và từ ngày thấy rời Việt Nam đi hàng dương đạo pháp trên khắp thế giới. Chúng con tại Camau, Eli xa cõi miền đất Việt, đã số các ban không được diễn biến cũng đạt Đức & hay qua lứa vì cho nên chúng con rất ao ước khi thấy về Việt Nam xin thấy xuống tâm Camau để chúng con được dịp học hỏi trực tiếp cũng thấy đó là ao ước và rất hay vọng sẽ thành hiện thực, hiện thực đó, do thấy bên cho từ ngày ấy chắc vơi lắm, lúc đó chúng con sẽ khỏe hơn thấy bỏ về nữa và ấn áp trong nơi miền thường bình.

Một lần nữa chúng con ban đạo Camau chúc thọ Đức & hay và luôn mạnh khỏe để cứu độ chúng sinh. Chúng con có vài thắc mắc xin thấy gợi ý cho 1) đi say mê tu học, (mặc dù hàng loạt không có ý phân thấy phân đạo) nên thấy qua phép khác gần 2 tháng, sau khi thấy không bằng pháp vô vi, nên rất hơi hân và đã quay về như vậy vô vi và & hay có thể thôi không?

2) Chúng con cũng trắng (xìong giáp, cốt phía sau) mong sang, tốt hay xấu phải làm sao? 3) Ban đêm nhìn đèn đường bằng mắt thường ánh sáng biến thành màu vàng như sa mù? 4) ánh sáng sét ra mặt bên trái và phải rồi bao trùm giữa trung tâm chân mày tốt xấu -18- ... lúc nào thì đến -17- thì đến trở lại -17-

Chúng con bắt đầu làm bài
- tại Việt Nam đồng tâm chúc - chúc - chúc
- Chúc và chúc Đại Hội Vô Vi CANADA
1994 thành công tốt đẹp

Trên ngày vô di linh - thành
về từ ngày thấy rồi, Việt Nam đi
hoàng - hoàng Đạo pháp triển khắp thế
gồm. Chúng con tại Canada, khi xa
cõi miền đất Việt, đã số các bạn
không được diễn biến cũng đạt Đức,
Chúc qua lời vi. Cho nên chúng
con rất ao ước khi thấy về Việt Nam
xin thấy xuống làm Canada để chúng con
được dịp học hỏi trực tiếp cũng thấy
đó là ao ước và rất hay vọng sẽ
thành hiện thực, hiện thực đó, do
thấy bên cho - từ ngày ấy, chắc vài
lần, lúc đó chúng con sẽ không còn
thấy lạc vô nữa và áp lực trong môi trường
thường bình.

Một lần nữa chúng con bắt đầu
Canada chúc - chúc - chúc và liên minh
khoe để cứu độ chúng sinh. Chúng con
có vài thắc mắc xin thấy giải cho:
1) Vì sao về tu học, (mặc dù trong lòng không
có ý phân thấy phân đảo) nên nhiều qua
pháp khác gần 2 tháng, sau khi thấy không
bằng pháp vô vi, nên rất hối hận và
đã quay về như vậy vô vi và Chúc Vô
có tha thứ không?

2) Chúng con trắng (không gặp, cắt phía sau cõ
nóng rang, tốt hay xấu - phải làm sao?
3) Ban đêm nhìn đến đờng bóng mặt thường
ánh sáng biến thành màu vàng, như sa mù?
4) ánh sáng xét ra mặt bên trái và phải,
rồi bao trùm giữa trung tâm chân quai tốt xấu?
5) Trong lúc ngủ - thiên - từ - tiếng thét lên - từ
dưới chân lướt lên tới bề đầu rồi về liền?
6) Về gần giữa trung tâm phải đi qua lại như
lên, như vậy có bị mất thanh diện không?
* chúng con xin cảm thấy... nếu gửi phim về VN
rồi hay hơn

Ngày 17/10/94

Mến gửi bạn đạo Cà Mau,

Tôi đã nhận được quý thơ được biết tâm tình của người tu không có lập trường thì sẽ tự cảm thấy bơ vơ mà thôi. Pháp nào cũng vậy, thực hành tinh tấn và có lập trường vững chắc thì sẽ không bị sự kích động bên ngoài mà tự tạo lầm tạo sai. Người tu PLVVKHHBPP tức là một pháp cho mọi pháp, chỉ do tâm của hành gia chịu hành hay không đó thôi. Nếu làm tuồng pháp nào cũng vậy thì tự đóng cửa và sẽ không khai triển tâm thức được. Vô Vi là pháp của Trời cho chứ không phải riêng của một cá nhân nào. **Khử trước** lưu thanh, thực hành sẽ đến, còn những ấn chứng cảm thấy nóng ở giáp cốt phía sau, đó cũng do thực phẩm và độc tố chuyển thành. Vậy con cần ăn chay tinh tấn, **cần** ăn rau xanh nhiều và hột kê thay cơm thì sẽ giải tỏa được phần đó. Mắt nhìn lòa tức là mắt bắt đầu suy, nên xem bác sĩ đo lại cặp mắt. Còn nhắm mắt nhìn thấy ánh sáng ngay trung tâm chân mày xuất hiện tức là tốt, tương lai sẽ có cơ hội hội tụ Mô Ni Châu và hiểu sâu tâm đạo hơn.

Người tu Vô Vi bỏ pháp, tức là họ tự bỏ họ mà thôi. Trời không phạt mà Thầy cũng không có can thiệp. Mỗi người phải có một lập trường rõ rệt trước khi hành pháp và giữ pháp, thực hành tinh tấn trong một kiếp người thì sẽ có sự an vui trong nội thức. Tu cho chính mình tức là làm một việc cho mọi việc ở tương lai. Còn nhậm ba nhóm bày thì đua nói đạo mà không hiểu đạo là gì tức là tự hại mà thôi. Nếu tu thanh tịnh tự khai triển là tự cứu giúp phần hồn và ảnh hưởng người kế tiếp ở tương lai.

Pháp Luân Thường Chuyển đây rún đây ngực tung lên bộ đầu tức là rút thẳng từ trung tim bộ đầu lên trên mới là đúng. Còn từ dưới chân rút lên bộ đầu tức là làm Pháp Luân Thường Chuyển có hơi mạnh thì mới có hiện tượng đó, không nhẹ bằng dùng ý chuyển đây rún đây ngực tung lên bộ đầu thì sẽ thanh thoát hơn và sáng chói hơn.

Nhà ở gần nghĩa trang không có liên hệ gì đến người tu cả. Người tu mà còn sợ ma thì chúng nào mới thấy Phật được. Đức nhĩ nhục cao thì sẽ không có ma qui nào ám ảnh cả. Phần hồn của người chết rồi phải chịu luật nhân quả mà tiến hóa, chúng ta người tu Vô Vi không nên nghĩ người chết sẽ hại ta. Nếu nghĩ như vậy, tâm của người tu phải chống trả ma qui thì sẽ gia tăng sự bận rộn của nội tâm thì làm sao định được. Hiểu được luật nhân quả thì sẽ không còn ngờ vực sự ngoại xâm nữa.

Dù Thầy có mặt hay không có mặt, tâm các bạn vẫn vững vàng hành pháp thì cũng sẽ có một ngày tái ngộ vui tươi ở cõi huyền vi cũng như ở mặt đất.
Thành thật cảm ơn những lời chúc tụng của quý bạn trong thơ. Chúc các bạn vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

S.F. 4-30-94

Kính thưa Thầy,

Còn nữa nhận được thư bạn Diệp nhờ chuyển
mấy câu thơ của H.D. viết khi xúc động nhận
được ảnh của Thầy, con gửi về.

Đợi mãi ở thầy Thầy gửi cho con 2 tấm ảnh
như đã hứa. Con gọi điện cho chị hỏi cần lấy
thì cái gì cho con 2 tấm. Ảnh rất đẹp, con làm
copy giữ lại, còn 2 tấm kia thì gửi về cho H.D.

Còn thầy Thầy có bạn cho bạn đạo 1 bài thơ
của Thầy viết theo cd như. Nếu H.D. nhận
được 1 bài của Thầy viết cho H.D. thì ở gì
gửi bằng. Bước giữ nam theo Bô' về nhà phân trí.

Còn miếng đất con mua ở Long Thành cách
lộ cái 2 Km rất thanh tịnh và rộng 25m x 90m.
Con định cất 1 cái gì đó để khi Thầy và các
bạn đạo về thì có chỗ thoát mái nghỉ ngơi.
Vậy Thầy cho con xin ý kiến. Miếng đất này
đã xin được giấy chủ quyền. Còn 1 miếng 1 mảnh nữa
đều loại trái cây thì cũng xin được chủ quyền.

Còn định nam sau về VN làm tư vấn. Nhưng
nghe Bác Mạnh với Thầy ở cho bạn đạo về VN
nam sau về e có biết đồng gì đó. Vậy Thầy dạy
trình bày cụ thể con ra sao có thể được không? Hình
như Bô' đang chờ con bên đó vì H.D. hỏi thăm bạn chị
nam sau về. Hình như Thầy sức khỏe dần dần, vạn sự đẹp
Y.

Kính thưa

K . H

S . F

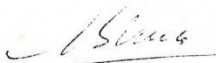
Ngày 17/10/94

K H

Thầy đã nhận được thơ con cộng với những câu thơ của Hoàng Diệp. Thầy rất cảm ơn thâm tình thương nhớ và tu học của Hoàng Diệp. Tu thì phải cần hành, chứ không phải ôm lý. Hành thì mới phát triển tuệ giác của chính hành giả. Lý không khác gì nước đổ lá môn. Hành để tự phát triển hướng về thanh tịnh thì mới nhận thức được siêu lý là gì. Nếu không hành triển thì có ôm Thượng Đê trong xác cũng vô ích. Tâm thức khai triển, đó là niềm vui của Thầy và Thượng Đê

Tháng 12 sẽ có hình mời gọi đến con. Còn về đất đai tại VN thì cứ duy trì trồng tía, chừng nào có thuận tiện sẽ cất nhà sau. Chúc con vui tiền.

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng.

Kính Hầu Thăm Thấy sư chú Vi Đạo hiền

Kính thưa Thầy Tâm! Đã lâu con không hầu thờ thăm Thấy, dạo này Thấy khỏe thường nhỉ? Con xin chúc Thấy dạo dạo mạnh khỏe và cũng các vị Đạo hiền vui khỏe. Thưa Thầy! phần con cũng bình thường không có gì thay đổi, nhưng tâm trí con bất thường và sự sống phas bề bề tươi tươi. Hôm nay con hầu thăm Thấy, để tâm sự với Thấy qua cơ bút, vì phần vô vi trên quang thì con gửi hàng, không đủ nội lực để tiếp nhân lời Thấy dạy, nhưng con vẫn hướng tư tưởng, mong rằng được gần Thấy hơn.

Thưa Thầy! nhiều khi con không muốn nghĩ tới về bao lâu nữa, con mới được mấy từ, mới đó mà con đã thiếu Đức chí nơi Thấy a, vì gần đây con mới được họ cho tên là 2005 mà là con được thả, con thấy quá lâu, cho nên con trình lên Thấy mong được câu giải đáp. Thưa Thầy! vì vậy con định làm phiên gia định để mượn lực từ để thiếu vai là Appellant appeal, hơn nữa con muốn appeal để nhân sự làm lời trước nhữg người nạn nhân trước hết là con thì nhân sự thật sự làm lời và con hy vọng đây còn danh cho 4. A. number là lời năm con 25 tuổi thì được thả, hoặc là mong ông Tọa cho 15 năm to life và tiếp. Thưa Thầy! theo con thì con thấy ^{muối} làm phiên gia định là một và hơn nữa con nghĩ đây chắc là duyên nghiệp, kiếp trước con gây nên quả nặng, bây giờ rồi tiếp để làm nghiệp sớm muộn sao thành nổi, đây có phải sự giúp giúp ở đời trước cho con học lại và sai lầm và con cháu, con sẽ nghĩ vậy mà mắt kẻ cho đời này hôm nay, con trình lên Thấy mong được Thấy chỉ dạy cho.

Thưa Thầy! thì con cũng phụ trong lúc đó, hình như con thấy con đang đến phần là phải và con nghe tiếng nói này kia nó, trong tương lai đó nữa tình nữa nữa, đời kiếp làm cho con thời chỉ cháu qua đời và thiếu sớm cho nổi. thì con làm pháp chiêm minh thờ được mấy cái là vậy, thấy tâm trí bình thường đã

lũ lụt, nơi về đến quê, mỗi lần như vậy, là một số
cũng, rồi tưởng phát ra, cái đó có phải bình dân trên
kiếp phải chăng Thầy.

Thưa Thầy! Đôi lúc đang yên tĩnh, rồi con bỗng lên
đang nhảy chơi tranh, rồi phải vì vậy mà con mất điếm và
đồng loan thì tập luyện lại phần điều khiển bộ dân sự thì
thiền yên tĩnh cho lâu. Thưa Thầy! có phải tập ta có
ảnh hưởng với phụ gì Thầy? Thưa Thầy! theo con nghĩ ở
trên điều đồng loan, và một quan bình, xin Thầy cho con ý
kính để sửa lại thất từ, hay là bỏ hẳn sự đồng loan ở
trên là tốt hết phải chăng Thầy! Mong chú dạy cho.

Thôi đến đây, con viết, không biết viết gì hơn, con
xin tạm dứt bút, chúc Thầy và chú và An Hòa an vui.

Con của Thầy

Cho Kran

T. V. T.

Ngày 16-9-94

T con,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 24-8-94 được biết con đang ở trong hoàn cảnh bắt buộc phải thực hành nhịn nhục cho đến lúc rời khỏi luật lệ trần gian.

Đó cũng là một dung điểm của luật nhân quả, vì trước kia không hiền lành nên ngày nay mới bị đọa đầy cơ cực. Có dịp đi học và thể thao cho máu huyết điều hòa, đó là tốt. Còn những người ở bên nhà được tự do hơn con nhưng thiếu thốn đủ mọi mặt, còn khổ hơn người bị pháp luật tự do ràng buộc. Con nên vui lên đi, nhịn nhục để học hỏi từ cử động một cử chỉ như sanh hầu tướng lai có thể dẫn thân phục vụ cho quần chúng, nơi mà con sẽ được tự do khai triển. Tình trạng hiện nay còn xác còn tâm là còn cơ hội xây dựng tâm thức hướng về đại bi thanh tịnh của Trời Phật thì việc làm của con lúc nào cũng không rảnh. Hướng về thanh tịnh tức là tướng lai sẽ có cơ hội tốt, phát triển và bố thí. Nhớ bộ đầu và làm Pháp Luân Thường Chuyển thì trí óc sẽ minh mẫn buông bỏ sự đòi hỏi thì tâm thân sẽ được nhẹ nhàng và hạnh phúc. Hạnh phúc do đâu mà có? Sự liên hệ giữa Trời và Đất, giao cảm không ngừng nghỉ với con. Con chỉ thiếu thanh tịnh nên không cảm nhận được điều này. Nếu con cố gắng niệm Phật hướng về thanh tịnh thì phần hồn của chính con sẽ được thoát. Hồn rời khỏi thể xác mới thật sự là không còn tù tội nữa. Những người ở bên ngoài vẫn có tâm trạng buồn chán như con vì họ chưa hiểu họ là ai. Nhân cơ hội này, con nên mượn đó làm phương châm tiến hóa cho phần hồn thì con sẽ không cảm thấy cảnh tù tội nữa.

Làm người sanh ra lúc nào cũng không biết, chết lúc nào cũng không hay, vậy đòi hỏi sự tự do để làm gì? Cần khổ nhiều nhiều hậu mới có cơ hội thức tâm. Con nên niệm Phật tức là con sẽ có cơ hội trực tiếp nhớ thương Đức Phật. Phật khổ hơn con, mới có cơ hội thành đạo. Con đang ngâm trong khổ, con cũng sẽ có cơ hội tiến thân. Cuộc sống như sanh, địa ngục, thiên đàng cũng đều cần sự thật thà. Thật thà là cần thiết. Chúc con nhịn nhục và vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Kính gửi ông tám ! M le 16 suit 1994

Đầu thì con xin kính chúc ông tám được nhiều lúc khi an Khang và vui vẻ, hạnh phúc.

Con tên là K g t năm nay 18 tuổi rồi, con được may mắn ^{được} qua \approx cuốn sách giảng dạy về thiên của ông tám, con đã và đang thực hành mỗi đêm gần đây, lúc trước con đã có tập qua vì hoàn cảnh ~~con~~ ^{con} tiên, cho nên gần đây mỗi tu tập ^{thứ} lại.

Ông tám có nói qua là, ^{vô vi} hiện diện của ông khắp nơi nên như ~~tu~~ ^{tu} có ~~tu~~ ^{tu} nghĩ đến ông và tập KHHBPP này, ông sẽ ở bao giờ bỏ rồi nếu như ~~tu~~ ^{tu} nào chịu cố gắng thực hành, con rất mong muốn và hy vọng, ông tám sẽ ở bỏ rồi con và giúp con về mặt tâm linh được sáng suốt hơn, xin cảm ơn ông nhiều lắm.

Con có vài câu hỏi xin ông tám giải đáp dùm cho, thành thật cảm ơn ông tám rất nhiều.

Gần đây con ~~tu~~ ^{khởi} tập trở lại ^{1 tuần nay}, con làm phép hơi hờn và thì chiêu liên, sau đó xả thiên.

① ~~tu~~ ^{tu} mà gần đây con làm phép hơi hờn xong, ~~tu~~ ^{tu} ở biệt lại sao con rất thích ngôi thiên định, ~~tu~~ ^{tu} môn làm phép luân năm trong khi đó cuốn sách lại cần dần là, ~~tu~~ ^{tu} mỗi tu thì nên làm ² phép đầu trước, 6 tháng sau mới ^{làm 3} được phép sau.

nếu vậy con có nên làm phép sai hôn và PLTC cũng thiên định ơ? hay là con vẫn làm & phép cho đến 6 tháng sau mới được. mong ông tâm cho biết.

② lỗi tai con thường nghe ≈ tiếng động giống như, cơn gió dữ dội, luôn luôn nghe bên tai ư ư ư rất mạnh như cơn gió hoặc bão, như vậy có sau không? con rất thường nghe. xin ông tâm cho biết.

③ ông tâm ơ. cô con thường cản trở về sự tu hành, ơ cho chúng con thực hành ≈ môn pháp về sự tu học, vì sợ chúng con nói gọt theo lời, và sợ con ~~đ~~ điếm khùng và rất sợ việc học hành của con ơ đầu, & con vẫn cứ tiếp tục làm, hành động của con như vậy có quá đáng lắm ơ? cô con có cảnh cáo qua con tu về pháp này mà về sự học ơ đầu được bằng cấp cô con sẽ ơ đi con yên thân, con nghe như vậy và cũng rất sợ, theo ông tâm con phải làm sao?

Vì cô con thường thấy con thực khuya dậy sớm, sợ con ơ có lúc lúc đi học, xin ông tâm cho con biết phải làm sao? con có nên bỏ ơ? đi nghe lời cô, hay là vẫn cứ tiếp tục hành, xin ông giải đây từ 3 câu hỏi dùm. thành thật cảm ơn ông tâm rất nhiều. Con xin gửi đến vai lời chúc tụng đến ông.

em

Thuan

Ngày 16-9-94

G T con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 16-8-94 được biết con muốn phát tâm hướng về con đường tu học là điều quý cho chính phần hồn của con.

1) Muốn tu PLVVKHHBPP thì phải thực thi từ giai đoạn một để gia tăng sức tu trì của chính hành gia. Dục tốc bất đạt, nôn nóng là sẽ không thành, trước sau con cũng sẽ thực thi đầy đủ trong vòng trật tự, đó là tạo cho con một tánh tốt trong hành trình đời đạo song tu.

2) Khi con nghe tiếng gió bên tai, đó là do trật tự của bộ gan con. Vậy con nên làm pháp Chiếu Minh đầy đủ để giúp đỡ cho bộ gan điều hòa lại thì nó sẽ êm.

3) Chính con là hiểu con nhiều hơn ai hết. Cô con nhắc nhở con cũng là trong tình thương yêu và xây dựng cho con tương lai được tốt hơn. Đó cũng là từ mầm móng thương yêu của cô con mà ra. Con nên thật sự cảm ơn cô con.

Còn môn tu Pháp Lý Vô Vi là phương pháp khứ trước lưu thanh và gia tăng sức khỏe cho con người trở về với trật tự tự nhiên và hồn nhiên, không gì hại đến sức khỏe của con người. Nam phụ lão ấu ai ai cũng có thể thực thi pháp tùy theo khả năng sẵn có của chính mình mà thôi. Con hiểu được thì con mới hành, vì đó là chuyện hữu ích cho chính con. Nếu con không hiểu được thì nên quên nó đi. Theo đời thì đời chỉ dạy và không có trách nhiệm. Chính con là người tự trách nhiệm mà thôi. Con có bộ óc sáng suốt thì con nên nhận định những điều hữu ích mà làm thay vì nói xàm mà không đi đến đâu.

Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Hình gửi ông Tâm
Coi tên là c t B. Sinh 1935
Con nhớ ngay ông Tâm con ở Việt Nam
Ông tâm giảng dạy những lời chân chính
ngọc - từ ngay ông tâm rời khỏi Việt
Nam, Con suốt suốt suốt cái gì quý
bá

Hình thưa ông Tâm con tu từ
trước đến nay vẫn cũng có kết quả
những hiện giờ con bị nghiệp
con quá nặng lại thêm bị niềm kinh
tê khó khăn mà gặp phải nỗi nề
mên chúng tu chân thể
Hình xin ông giải đùm kinh tế cho
con và nghiệp con - để cho nhẹ
nhân đất được nhẹ nhàng con đi
bè tu học, những hiện giờ con tu được
không, Ông Tâm cho con ích chủ gửi
bè cho con biết đấng con này đấng
con mong ngay ông Tâm trở về con có
được gặp không

ngày 2-9-1994 Cam ơn ông Tâm

Ngày 14/9/94

Chị T B ,

Ông Tâm đã nhận được thư con được biết sự xa cách giữa con và ông Tâm lâu năm nhưng con vẫn nhớ thương ông Tâm. Thành thật cảm ơn con.

Còn về đường tu học thì phải ngộ khổ. Trong khổ thì mới thấy rõ chơn lý hơn.

“Khổ hành tâm thức mới nên thân
Thức giác tự tu chuyện tối cần”

Nói về kinh tế thì Trời đã ban cho con có một cơ hình thể xác có thể đứng và đi trên mặt đất, cộng với khối óc tinh vi thế gian không ai có thể chế được, chỉ chờ sự nhịn nhục tối đa của chính con nhiên hậu mới tự hiểu được là chính mình tham và tự hại đó thôi. Nhịn nhục và tự đạt đến sự thanh tịnh thì mọi phước đức sẽ hội tụ căn cơ tiến hóa của tâm linh. Lúc đó con sẽ cảm thấy vui mà thực hành trong nguyên lý đời đạo song tu. Tất cả đều do con mà ra, con thanh tịnh thì mọi sự sẽ được yên vui, con còn khôn hơn con trâu. Con trâu không đòi hỏi kinh tế nhưng nó vẫn có kinh tế dồi dào cho cuộc sống của chính nó. Có phải Trời ban hay là không?

Ở đời này có câu: “Trời sanh voi sanh cỏ”. Người chịu tu và cương quyết giải nghiệp tâm thì cũng sẽ thành Phật. Chúc con vui tiến.

Quý thượng,

Lương Sĩ Hằng.

C - G ngày 1.9.94.

Thỉnh Chúa Đức Chúa!

Đầu thì con kính chúc sức khỏe của Đức Chúa và con cầu nguyện cho tất cả các huynh đệ khắp năm châu được tiến hóa.

Con rất lấy làm hồ thẹn khi con đã phụ lòng mong mỏi của Chúa đối với con.

Sau khi con nhận được thư của Chúa con đã thanh lọc lần đầu được 7 ngày bằng đường mạch nha, chanh và ớt tươi. Trong suốt quá trình thanh lọc đó, con không hề thấy triệu chứng nào nữa trước ra cả.

Sau đó con cứ uống lại từ từ và những hiện nay con đang hi ổn hơn lúc trước và cũng không tiến bộ hơn. Vì vậy đã số ý kiến gia đình con không đồng ý cho con thanh lọc lần sau.

Thỉnh thầy cho con biết rõ hơn về sự thanh lọc của con và biện pháp khác phục tình trạng hiện nay.

Ba của con tên JB

S X năm

may 60 tuổi, thường hay đau lưng luôn,
gia đình có cô chú những không biết,
hỏi Ba con có thắc mắc về Quyền
Thiên Đường Du lịch về đoàn văn nghệ
về trị bệnh bằng việc lập đàn cầu nguyện
rất lớn. Kính xin Thầy cho Ba con
được biết có nên làm hay không.
Con không dám làm phiền Thầy nữa

Kính thưa Thầy vô vàn.
Con

11

Ngày 14/9/94

T N ,

Thầy đã nhận được thư con ngày 1/9/94 được biết con đã tự thanh lọc nước chanh, là để cho ngũ tạng có dịp được đem độc tố ra ngoài, người sẽ có cảm thấy nhẹ. Nếu muốn mập lại thì phải uống thuốc bắc bổ dưỡng cơ tạng và ăn uống điều hòa thì người sẽ được thoải mái. Nếu con muốn mập thì phải tìm Thầy thuốc bắc hốt thuốc bổ uống vì sau khi thanh lọc bộ ruột đã bớt được ít nhiều độc tố, có thể hấp thụ được thuốc bổ nuôi dưỡng ngũ tạng hồi sinh tốt đẹp.

Còn bệnh đau lưng của ba con cũng do bộ ruột tắt nghẽn lâu năm, có thể xảy ra bệnh đau lưng. Bên này có nhiều người đã dùng thuốc Mỹ uống vào tự thanh lọc theo lời chỉ dạy như Tiao He thì bệnh tình lâu năm có thể thuyên giảm. Sau khi thanh lọc, phải uống thuốc tâu để bổ thận. Rất tiếc là ba con ở xa, Thầy không có cách gì giúp đỡ được. Nếu ba con muốn lập đảng cầu nguyện theo sự chỉ dẫn của Thiên Đàng Du Ký thì phải thật sự thành tâm thì mới giải được nghiệp chướng của tiền kiếp về phần hồn. Cũng do nơi sự tri niệm của hành giả mới đạt được kết quả tốt, chú không phải lập đảng cúng bái cho người đời xem thì không có ích gì cho tâm thân cả.

Thầy vẫn tất có bao nhiêu lời trên, con nên đọc, ghiền ngẫm và tìm thầy thuốc bắc chữa trị cho ba con. Chúc con vui tiến.

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng,

1

T.H. e M , ngày 01-05-1994 -

Kính thưa Thầy,

Nghĩ đời người như giấc mộng, nào khác
cái bóng đêm nó tối tăm, lật lật cơn may tá
trên ôi trời (Tâm Mầu), với cái tên có làm thầy
ghép vào bên câu thơ như dưới đây:

" Huyết thiên quang đóm chiếu nhâm sinh,
Tương giới điện hinh hợ kết tình,
Diễn nghĩa ven đóm kàu phú i địa,
Vanh thong chơn pháp đạt thanh khinh
Và ăn bên câu câu hằng nhớ đời:

Tình xá mới tâm bô bân hiền,
Thanh tâm tu luyện phước biên miền,
Mình tâm kiên tánh là diệu giới,
Vạn vật quy nguyên thân diệu huyền.

Còn làm việc bên ngành điện, có ba người
đồng nghiệp cùng tu pháp lý vô vi. Lúc thầy còn
ở VN, chúng con đồng tâm đồng ý quyết chí
tu hành, đi đi thầy rời thời quê nhà
mỗi người mỗi hoàn cảnh, người thì qua đời,
người thì xuất cảnh, người thì địa vị cao

→

2

Sang danh bệnh phàm ngã, con con chàng
 may may chính bệnh viêm khớp là chủ
 khắp đó, âm ảnh; mỗi mỗi cái gì cũng do
 hệ số cộng thêm, tìm đáp, áp huyết tăng,
 chóng vàng; có thể mất thăng bằng, đi đứng
 không vững thật là đau khổ. Đầu cuối năm
 1994, con đã nghỉ hưu, con nhớ một đoàn
 thể thầy gọi về cho các bạn đạo không đờ
 đơong tu, xin trích ya dưới đây:

Biên bằng thiế giác từng giờ,
 Chia ly đời đạo giác mở kho thanh,
 Quay về căn bản thế hánh,
 Phải thặng chơn pháp giớo man đạo tôn.
 Thực hành tu đạt diệu thặng

Hồi cũng tam xang, bôn phân làm con đờ với
 Me (86 tuổi) lúc nào cũng thặng kính và
 làm vui lòng Me, làm chớng, cùng ven đạo
 tạo Khang, làm cha, cố gắng lo cho con an
 hợc đờn mỗi đờn chớ, đờn của Nguyen ngươn
 có đờn đờn tôn đờn, đờn với K.H. lúc nào cũng
 thặng yên hợc nhữ, và lễ đờn với tất cả mọi
 người; với đất nước dù lên đờn hay đờn hĩa

Con là con của Tổ Quốc Việt Nam. Con
 đao thì sao? rất tiếc con đứng tu học
 của con không được như mình mong muốn
 luôn luôn bị đả, không 5 năm về trước,
 công phu ngoài trời gần 3, 4 tiếng như không,
 điều chạy kèn trên bộ đầu, tìm nhíp trên
 bộ đầu thành, anh sáng xoddy ngày trong
 tâm chôn máy, công phu hàng năm xoddy thời
 bay, công việc phát công bay lên cao, giờ
 đây hiện tượng ấy đứng như không còn nữa
 cố gắng làm mới được 1 tiếng. Con nghĩ
 ma bệnh tại sao cả đơ. Mọi nhất cuộc đời
 con, sống không ra sống, chết không
 chết, do khác do cuộc đời có mình và
 bộ điều trị diết, người ngoài ai thấy công
 kèn cũng cho đời đơ đời khác vì thân con
 mang ngoài 70 Kgs.

Đình luật, Sank, Tôn, Hoi, Diết, phien
 nác, nghiệp chúng, khi ấy nào ai tránh
 khời, những con là người tu thiền tại sao
 kèn hay giãi mới đơ loạn thành thành tề,
 kèn xa thập lên thành trong song thanh cao. Đơ

4

Bà Dấp, con có gang làm công quả tưng
thời địa phương, gặp Chúa nghĩa con cũng
đường, lòng thành phụng bành, người nghĩa
như con gặp đó, thêm chi phượng 15 năm
không tin tức, sau này gặp lại đó là Cháu
Bà Dấp ở Long Thành, thỉnh thoảng con có
lên thăm cụ. Thấy người quan tâm và khuyến
khích cho đến khi làm trong bệnh viện bệnh
Viện, gia đình con là nuôi cho đến khi viên
tích, sau này để từ người có cần gì không
nhai con đến thành tâm thỉnh ý giúp đỡ.

Sau đây có đi con (Mẹ em Quý, Phức
Xuân) về thăm quê nhà, con gọi tên Cháu
2 cháu cháu Mái:

1) có phải kèm phước đức, tiền
kiếp sai lầm ghi gôm nên không hổ trở đi
cho phân tu huê đức.

2) lành phước có gái không (Con
thường lên Cháu Sáu Lung hèn, Cháu cợt và nói
đau lòng là tiền đàng miệng, sau lại buồn vì
đã được trên nghiệp quả, lời nói thật là cái
nên, tâm đạt đến bình độ, vô đi ngay).

4

Đến đây cũng đã dài, con xin dừng bút
nơi đây, kính mong từ bi giải đáp, giúp
đỡ con tiếp tục tu hành cuối đời con lại của
con. Kính mong tin Thầy.

Coin Coin, kính chúc Thầy Vạn an và
bình yên, đức Kim thân hầu dẫn dắt chúng
sinh trở về Phật Pháp.

Nam Mô Bồ Đề Đà Phật Vạn Vạn Thái Bình,

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vạn Thái Bình,

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vạn Thái Bình.

Nam Mô Vô Kiến Phật,

Nam Mô Vô Kiến Phật,

Nam Mô Vô Kiến Phật.

Đệ tử kính bái,

卍 + 卍

Ngày 14/9/94

H T H ,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 1/9/94 được biết con đang lâm phải nghiệp thân.

Nghiệp là gì? Nghiệp là căn bản của sự tham lam từ tiền kiếp đến bây giờ, tạo thành tập quán xấu, quên sự sáng suốt phục vụ chính mình, cho nên kiếp này ăn uống sai lầm, dục và sự tu sai lầm, tạo thành bệnh hoạn. Chính mình đã làm khổ mình rất nhiều nhiên hậu mới tìm đường tu, nhưng tu mà không sửa thì mới tạo nghiệp thân, ăn năn sám hối chịu sửa mới tu được. Sửa từ miếng ăn, trật tự, biết sự tu sự thanh nhẹ của Trời Đất đang ban chiếu cho chúng ta, toàn là sự từ bi thanh nhẹ, mà chính chúng ta không chịu phát triển sự từ bi thanh nhẹ đó, thì làm sao nhận được ánh sáng tận độ tâm thân. Vậy con nên suy nghĩ cho kỹ - hàng ngày ăn uống những gì thích hợp với tổ chức tinh vi mông mẫn ở bên trong, toàn là điện năng hóa giải tâm thức phù hợp với tinh Trời Phật không? Mỗi mỗi đều có định luật nhân quả. Nếu ăn nhiều tự chèn ép ngũ tạng, không có cơ hội làm việc phù hợp với nguyên lý của vũ trụ quang thì sự vận hành ở bên trong giữa tim gan thận sẽ bị tắt nghẽn và xảy ra bệnh tim và máu cao. Hỏi ai đã hại chúng ta sanh bệnh? Sự thật là do nơi sự bất cẩn của chính mình đã tạo ra nhiều năm rồi, nên bây giờ mới xảy ra bệnh nan y: tâm thần bất loạn. Có cơ hội tu nhưng không tu được là vậy? Vậy con nên tìm cách thanh lọc bộ ruột để hỗ trợ cho sự vận hành của ngũ tạng thì mong ra có cơ hội tự cứu bệnh căn.

Pháp không bao giờ sai mà chính người đã tự hành sai mà thôi. Hướng về Trời Phật thì toàn diện phải được thanh nhẹ thì mới đúng đường. Biết mình là ánh sáng tại mặt đất thì phải dùng mãnh thực hành chơn pháp khứ trước lưu thanh thì mới hội tụ được ánh sáng. Hiện tại con nhìn kỹ ánh sáng mặt trời có phải thanh tịnh không? Còn ánh sáng từ bi lại càng thanh tịnh hơn. Con nhìn đó mà tự phát triển tâm từ bi. Đó là Vô Tự Chơn Kinh luôn luôn trực diện với chính con nhưng nào có hay biết gì? Nhật Quang Phật đó con! Trực diện với Ngài nhưng chưa bao giờ thanh tịnh để đón rước sự từ bi tương trợ của Ngài. Ăn ít tu nhiều, thiền nhiều thì kết quả sẽ được nhanh ngược lại tham sống sợ chết thì toàn diện sẽ mất ánh sáng, dùng mãnh thanh tịnh không còn nữa. Thầy ở xa, không thể phục vụ con bằng thuốc men nhưng chỉ có đôi lời nhắn nhủ con thực hành. Hồn là trên hết, luôn luôn phải nhớ hồn mà tu, cũng như nhớ Trời Phật, không nên tranh chấp và lo âu nữa. Gốc của chúng ta là vô sanh bất diệt, giữ lấy ý niệm này thì mới thấy sự hạnh phúc giữa Trời và người không ly gián.

Chúc con sớm thức và vui tiến.

Quý thương,

TP. H - e - M , ngày 8/9/74

Kính thưa thầy !

Lâu quá rồi con & cô thủ cho
thầy. Cô lẽ thầy cũng buồn con
rất nhiều; vì con thiêu tu; khi xẩy
đáng là học trò của thầy. Nhiều
lúc con đi bỏ tu luôn; con thầy
giúp lý hay nên con rảnh giờ cho ~~đồng~~
con nhiều lúc con quá chán nản,
không biết tìm và dựa vào ai; quá chán
và ^{những} ^{ngươi} chờ đợi từ anh em đến xã hội.
Con chỉ tìm tòi vào đức thầy mà thôi!
Con đi với người tu ^{khác} con & tìm ai hết.
Nhiều người về VN nói VN trước - nghèo
hay đi chợ hàng; đây là người (thư
phụ vào trước giúp đỡ) người trước; chỉ
cố gắng mà nói như vậy; còn cái nghèo
cũng phải cho đi chợ (trợ) cái nghèo;
chỉ & nhà học viết ngu khi biết
gi hết. Khi đi xa làm sao học khôn
điều; cũng như tu mà & đạt được

thì người ta tu để làm gì... ở VN này
 thì con khổ và nhiều lúc buồn trôi trôi buồn
 buồn; mắt hần sùi sưng, sưng của chính
 con; con biết con đã mất đi 60 năm tu
 hành của con rồi. Con đã lay thầy 3 lay
 và gọi thầy bưng thầy mả con khi xuống
 đàng học thơ của thầy nữa rồi; thầy bưng
 thầy có từ do hồn lúc trước; nhưng thầy
 thầy gặp mặt các bạn để trao đổi; nhưng
 lúc thầy tu khi có tiền nữa chỉ dùng
 đi đâu. Như chữ NGÀU cũng vậy; lúc chết
 khi được nó; bị vợ bỏ đi; thầy tu
 con người, cái ta ai cũng con; nhỏ tu
 để học một cái ta một phần mà thôi; làm
 bạn hoàn toàn được; và con sùi chỉ dạy
 của mình sùi; thì con ở VN đâu có tiền
 điếm lúc đi tham đi đại hội này; đại hội
 nó; khi có tiền để sức viết; chỉ xây
 xây nước muối để nó sùi sùi mà thôi; khi
 có được đây thì tiền như ở nước
 ngoài; vậy đâu có đi liền cho bạn tao ở
 VN đâu; thì con đâu có xê tay xin tiền đâu

chức c̄m̄ līū nh̄īn̄ n̄īt̄ b̄ām̄ c̄ū đ̄āō m̄ā th̄ī.
C̄m̄ c̄ū x̄īn̄ th̄āȳ th̄ā th̄ī đ̄āō b̄n̄ tr̄ān̄
th̄ūc̄ đ̄īā c̄ōn̄ đ̄āō l̄m̄ ô̄ n̄ẽ̄ đ̄āō c̄ūā th̄āȳ
đ̄īȳ c̄h̄ō.

Đ̄āȳ ḡīō c̄ōn̄ x̄īn̄ th̄āȳ ḡīūp̄ c̄h̄ō ḡāt̄īh̄
m̄ō v̄ō c̄ōn̄ c̄ō n̄h̄ā đ̄ẽ̄ th̄ū c̄ō đ̄īū ȳn̄
t̄ām̄ t̄ū n̄h̄ā c̄ūī t̄āh̄ c̄ōn̄ t̄ām̄ t̄r̄ī c̄ūā c̄ōn̄;
ḡāt̄īh̄ b̄īn̄ v̄ō c̄ōn̄ n̄ōh̄ō v̄ā c̄ūȳ q̄ūā đ̄īā m̄ōī
đ̄īū c̄ōn̄ c̄ūȳ k̄h̄ōn̄ ḡīūp̄ đ̄ō ḡī đ̄īū. L̄m̄
đ̄āī t̄īn̄ t̄ū đ̄ōī c̄ōn̄ m̄īūn̄ đ̄āō đ̄ẽ̄ x̄īn̄
th̄āȳ ḡīūp̄ đ̄ō v̄ẽ̄ f̄ēm̄ t̄h̄īn̄ḡ l̄īn̄ḡ c̄h̄ō đ̄īū,
c̄ōn̄ v̄ā ḡāt̄īh̄ v̄ō c̄ōn̄.

Th̄ō c̄ūȳ (c̄ūā đ̄āī), c̄ōn̄ x̄īn̄ t̄ām̄ đ̄īȳ
l̄ōt̄; x̄īn̄ đ̄īūc̄ th̄āȳ c̄āȳ ḡāt̄ đ̄īn̄ đ̄īn̄
l̄ōt̄; m̄īā đ̄ẽ̄ c̄ūī đ̄ō đ̄īn̄ đ̄āh̄ t̄ōm̄
th̄ē ḡīō th̄ōāt̄ k̄h̄ōī b̄ī l̄ūān̄ đ̄īū ô̄ th̄ē
ḡīām̄ m̄āȳ. C̄ōn̄ k̄īnh̄ l̄āȳ th̄āȳ.
H̄ōc̄ đ̄īū k̄h̄ōī x̄īn̄ đ̄āȳ.
C̄ōn̄ k̄īnh̄

luu
T - F - Q

Ngày 14/9/94

T T Q ,

Thầy đã nhận được thư con được biết con lúc nào cũng than vãn và không tự thức. Chính con đã có một cơ hình tinh vi nhất kể cả khối óc. Thế gian này không ai có thể chế con ra được. Đó là phép màu nhiệm tinh vi của Trời Đất đang sắp đặt. Con luôn luôn nói chuyện tu và trách cả người tu, cũng như trách Trời Phật. Con đánh bỏ quên sự thanh tịnh của chính con. Đó là một đại tội, chính con đã phản lấy con suốt 60 năm, không có một ý thức tu học nào hết. Giới nhất là hưởng ngoại và trách móc, không biết luật nhân quả, chính mình đã và đang mang tại thế, thì làm sao tu sửa được. Càng hưởng về tiền thì càng động loạn, tiền không bao giờ về với con cả nhưng sự đau khổ luôn luôn triền miên trong tâm khảm của con. Đó là cơ hội cuối cùng để cho con tự thức tâm mà thôi. Hồn con làm chủ của thể xác nhưng đi ngược lại con để cho thể xác làm chủ của hồn, tức là tình tiền duyên nghiệp bao vây con suốt đời, chỉ có tạo sự ô trược cho phần hồn và vắng triết lý thanh cao mà chính con đã gạt hái được từ lúc ban đầu. Con phải nhìn kỹ lại ai là người giết con và hại con. Có phải chính con đã làm hay là không? Thầy không biết nói gì hơn là khuyên con nên ăn năn sám hối hướng về thanh tịnh tự giải sự tam tối của chính con thì con sẽ có một đời sống thanh cao, sống trong không mà có. Đó mới là người tu, ngược lại càng ngày càng tu mà chạy theo đồng tiền là người ngu nhất trần gian này. Con xem kỹ lại những nhà tỷ phú tại thế gian này ăn uống phủ phê, rốt cuộc cũng phải phủ tay nằm trên giường bệnh mà ra đi, ngược lại người tu tinh tấn không tiền, không bạc, không danh không vọng nhưng lại được thanh nhẹ trong lúc chết, nói về phần hồn, hồn được ngao du nơi tiên cảnh. Tiền không thể cứu con được nhưng tâm con thức giác thì mới có cơ hội tự cứu mà thôi.

Chúc con an phận tu học và vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

C K ngày 27 tháng 7 năm 1993

Kính thầy Tam.

Chúng con một số bạn đạo ở Cam Ranh, trước kính chúc Thầy Tam năm Thìn Thọ
đi cho chúng con cũng toàn thể nhân loại được
nhỏ ở cuối đời của Thầy Tôn Banaay.

Sẵn dịp chuẩn bị từ Anh về Việt Nam,

Chúng con được biết thầy đang ở Cam Ranh
bấy lâu nay chúng con mong ước được thầy
Chị giáo về Việt tu hành thêm nhiều hơn
có dịp chỉ dạy không được gần thầy để
nói lời tâm sự của mình, nay được biết
thầy về Khố Trạch là mừng mừng.

Con tên là: Vương Thừa Minh Năm

1924 năm Giáp Tý ngày 10 tháng 7 giờ
màu tỵ (mất) con xin trình bày lần đầu
việc tu hành của con để thầy chỉ giáo thêm.

Con tu năm 1982 đến năm 1992 thời
thi tu nhĩ tại đạo mất phải bị vậy cơ
nước Cộng hòa vẫn đều dân vẫn ở

Như người bị bệnh lao đến năm 1993

thi như lần bị nặng hơn có phải do
là duyên nghiệp do con tạo ra không

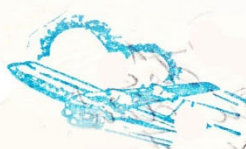
xin thầy chỉ giáo để con sửa thân
nên đây nhờ

V T

chữ

C K ngày 27/7/43

Kính Thầy - Văn

Nhân dịp có một Minh về Việt Nam
Con được biết Thầy Văn Khoa là con mừng
Kính thưa Thầy con thật là ngạc nhiên
Tu từ năm 1937 cho đến nay cố gắng gần
đầy đã bỏ đầu óc hết sức tập pháp luật
thật rất thông có lẽ là một học giỏi (1)
Chưa phải giống con người dân tốt nhiều
Khi con được biết thầy Văn Khoa bỏ đầu
nhận dạy tìm hiểu mở ai như vậy pháp
luật và theo đúng có ở Sài Gòn Văn Thầy
Chỉ rõ cho con đi làm việc con đi đến rõ
hàng học vì con thì định con bắt đi tiếng
đồng vì tiếng đồng làm thật từ đầu không
đến lại tìm khi như vậy thì con nghĩ là
đến năm 1937 rõ rồi công phu là con rất
thoải mái vì không được gần thầy đến rõ
dưới đi là 1 số bạn đạo đang tu này
Cũng theo công phu bên pháp lý chầy
chưa bên khác mới tu pháp này - kính
có thầy cũng có nhiều lần gặp nhau
Chờ pháp luật như vậy có ảnh hưởng
ở đây dưới tu không kính thầy chỉ rõ
Hiện nay có 1 số vật chue người đang tu theo
pháp lý trong đó đa số là người nhà của
con nghe như Minh kể bên đi có may
Xét luật bên Việt Nam theo pháp luật
con dùng thuốc kê đơn gan thận có thể
không như thầy chỉ dùng vì loại thuốc kê đơn
gan thận này rất hay con gọi thầy ít
đi như thầy muốn trả dùng cho con
con đang làm công ở Việt Nam

Cố học Chúa công thư này
 để biết lo âu, chước xử, để
 gần đây này, đất này rồi để
 thấy cho phép duy, rồi bay đảo Vietnam
 Con anh này rồi, cho bạn đảo nào
 Muốn kể để gần đây, Con anh này
 Thấy hỏi âm, xin thấy cho con biết.
 Cuộc đời tự háy, lúc Con.

(13) Con tuấn qua ty, ngày 19/5/53, ngày
 18 tháng 11 âm lịch, lúc giờ Thìn.

53 d. Cỗ thi, Monk, Chue, Thuy
 An Khang, Trương Thọ

Con
 Ullam
 L T T

San Jose, ngày 13/8/94

L T T ,

Thầy nhận được thư con được biết con muốn phát tâm độ đời, thì rất tốt. Trước khi muốn bố thí thuốc men cho người khác, thì chính bản thân của chúng ta nên thí nghiệm trước khi giúp đỡ người khác. Vì thuốc men ở VN không có sự kiểm soát kỹ càng trước khi dùng, có thể bị nguy hiểm cho tánh mạng. Nếu con có thuốc thanh lọc giải độc thì rất quý cho người tu.

Còn tu về Pháp Lý Vô Vi thì phải dứt khoát và cương quyết hành đúng pháp như Pháp Luân Thường Chuyển. Hành đúng thì sẽ giúp được nhiều bệnh hoạn. Nhịp tim phát triển trên bộ đầu, đó là đúng đường, cứ tiếp tục làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều lần trong ngày thì sẽ ổn định và kết quả tốt. Nhớ trì niệm Nam Mô A Di Đà Phật cho thần kinh khối óc càng ngày càng ổn định, thì sẽ không sợ tiếng ồn từ bên ngoài đưa vào. Người tu Vô Vi cần phải hành đúng pháp, không nên sửa chữa và thay đổi thì sẽ không bị tai hại ở về sau. Chuyện u ở Tiên Phật, chúng ta gác qua một bên, thực hành sức khỏe là trên hết. Tu pháp Vô Vi là ổn định thần kinh từ khối óc đến bộ ruột. Làm đúng sẽ được an vui. Thanh khí điển hóa sanh vạn vật, con thực thi pháp lý Vô Vi tiếp xúc thẳng với thanh khí điển, cứ đó mà phát triển thì không cần gặp bất cứ ai cả, cứ thật tâm thực hành thì sẽ có kết quả tốt ở tương lai.

Chúc con vui tiến.

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng,

Kính bài Thầy,
 Đầu thư con xin thăm sức khỏe của
 thầy và chị Bé. sau con có vài lời kính xin
 thầy giúp con. Hiện con gặp ^{khó} khăn, là con không
 hiểu ai cứ kêu tên cháu của con là TAM.
 thỉnh thoảng kêu tên con của con là Louis và
 Louis có lúc nghe kêu tên TAM 2 đứa nó cứ
 chạy tới hỏi con kêu nó phải không? con
 không dám làm nó sợ nên con đành nói là
 là con kêu, mà trước ngày tìm khẩu ở Helber,
 có 1 lần con cũng nghe kêu nhưng ở là tiếng
 đang ởng sau đó con không nghe nữa lúc con
 nghe tiếng kêu ở ngoài nhà bây giờ tiếng kêu
 đó ở trong nhà, và có 1 lần làm con của con
 nó sợ nó khóc, giống như ai chọc cho nó
 khóc. Thầy ơi xin thầy cứu con và hiện tại
 con phải làm sao, con vẫn ăn chài hơn 2
 năm rồi và hằng đêm con vẫn ngồi thiền 4
 mình và 3 ngày nay con thức dậy sớm hơn 6
 giờ sáng, hiện tại con rất mong thầy giúp đỡ
 cho chúng con được yên ổn ^{lo} phần tâm linh

04-07-94.

Kính bài Thầy:

Đầu thư con kính thăm sức khỏe của thầy và chị Bê. Sau con có vài lời kính xin thầy giúp con. Hiện con gặp ^{khó} khăn, là con không biết ai cứ kêu tên cháu của con là TAM.

Thỉnh thoảng kêu tên con của con là Louis và Louis có lúc nghe kêu tên TAM ở đâu nó cứ chạy tới hỏi con kêu nó phải không? Con không dám làm nó sợ nên con đành nói là con kêu, mà trước ngày tìm kiếm ở Helberg có 1 lần con cũng nghe kêu nhưng ở là tiếng đang ông sau đó con không nghe nữa lúc con nghe tiếng kêu ở ngoài nhà bây giờ tiếng kêu đó ở trong nhà, và có 1 lần làm con của con nó sợ nó khóc, giống như ai chọc cho nó khóc. Thầy ơi xin thầy cứu con và hiện tại con phải làm sao, con vẫn ăn chài hơn 2 năm rồi và hằng đêm con vẫn ngồi thiền 1 mình và 3 ngày nay con thiếu đầy sợi hơn 6 giờ sáng. Hiện tại con rất mong thầy giúp đỡ.

hàng đêm con thien con nghe tiếng động
những con vãn nghe 2, 3 tiếng mới xả thien
con ngồi thoe chân không tẻ những chẻ niem
phát chẻ không ngủ, con vãn nghe có
hồn thien? rút lên. bộ đầu, và con xin
hỏi thường con gần thit cá sao con cảm thấy
~~nh~~ mệt ^{và từ năng say lỉnh} & hoặc hie đi chỗ mưa đó có lúc
đông người con cảm thấy mệt đây con nên
làm sao. kính xin thầy chỉ dạy con.

Thưa thầy!

Hiện tại con sợ 2 đứa nó sợ không dám ở
nhà xin thầy giúp con làm thế nào để
2 đứa nó đừng sợ, kính xin thầy dùng
hài nhân xem tại sao và con phải làm gì
giữ, hiện tại con vẫn cố gắng bình tâm những
chẻ con cố gọi cho con 1 đây cá tha con đang
đeo nó trong người và chỗ sợ chẻ đây của
thầy, kính xin thầy hỏi âm gấp cho con
vì con lo sợ lắm. cuối thư con kính chúc
thầy và chẻ bé khỏe nhiều sức khỏe

những con vằn ngựa 2, 3 tiếng mới xả thích
con ngựa thê chân không tẻ những chẻ niêm
phát chẻ không ngủ, con vằn nghe có
huyền thích? rút lên. bỏ đầu, và con xin
hỏi: thường con gãi thịt cá sao con cảm thấy
~~nh~~ mệt ^{và từ nắng say nắng} hoặc lúc đi chỗ mưa dờ có lúc
đông người con cảm thấy mệt đây con nên
làm sao. kính xin thầy chỉ dạy con.
Thưa thầy: Hiện tại con sợ 2 đứa nó sợ không dám ở
nhà xin thầy giúp con làm thế nào để
2 đứa nó đừng sợ, kính xin thầy dùng
huyền nhân xem tại sao và con phải làm gì
gì, hiện tại con vẫn cố gắng bình tâm nhưng
chị con có gửi cho con 1 dây cá tha con đang
đeo nó trong người và chỗ sợ chỗ dạy của
thầy, kính xin thầy hỏi âm gấp cho con
vì con lo sợ lắm... cuối thư con kính chúc
thầy và chị bé khỏe nhiều sức khỏe?

Kính Bạt Thầy.

Con

N

T - U

Olympia, ngày 3/8/94

N con,

Thầy nhận được thư con đề ngày 4/7/94 được biết con đang động loạn vì ngoại âm. Căn nhà con đang ở, con nên nhờ chị Tranh xem lại hướng nhà có hợp với con không? Thường thường ở trũng hướng ngũ qui thì hay phá hoại trẻ em. Nếu hướng không hợp, con nên đổi nhà. Lúc thiền, Pháp Luân Thường Chuyển liên tục, hạ lệnh đẩy rún đẩy ngực tung lên bộ đầu liên tục như vậy sẽ giải những trần trước ở xung quanh. Còn về bùa hộ mạng, nếu con không hiểu nguyên lý của bùa thì không nên đeo, chỉ có hại chứ không lợi. Người tu Vô Vi phải tự dụng Pháp Luân Thường Chuyển khai thông tất cả. Niệm Phật thường xuyên, trí sáng tâm minh, thì sẽ không có ngoại xâm lục đục.

Chúc con bình an và vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

L C ngày 4 tháng 6, 1994

Con là P u Hb. ở Mc Châu, sang Hoa Kỳ dự Đại Hội Medical Librarians' Conference ở San Antonio Tx, và nhân tiện ghé qua Los Angeles thăm Thiên Đường Culver City và một số bằng hữu Võ Vi.

Trong h ngày qua tá túc nơi nhà Chị Nở và nhận thấy chị này đang lâm vào cảnh kinh tế rất là khốn khổ và bị đát:

- Chị Nở đã thất nghiệp gần 2 năm nay,
- Tiền Nhà còn 36 ngàn phải trả góp hàng tháng với lãi tức cao.
- Tiền-Điện nước, bảo hiểm, hỏa hoạn, đồ đạc, v.v. và property Tax sẽ gia tăng khủng khiếp.
- Con nhìn thấy chị không đủ tiền mua bánh mì cho bà mẹ già 85 tuổi ăn sáng.
- Đứa con trai út vì không có tiền tiếp tục học bậc Đại học nên bỏ nhà ra đi và có ý trách móc mẹ nó đã tẩu thoát mất-mấy chục ngàn dollars - do Cha nó để lại cho nó ăn học sau này, khi Cha nó không còn ăn ở với Chị Nở nữa.
- Tiền nhà này nếu không tiếp tục đóng đều đặn hàng tháng theo quy định của luật lệ Ngân Hàng cho mượn tiền, sẽ bị Ngân Hàng tịch thu và đem ra bán đấu giá.

Chưa Chậy, Chị Nở đã phát tâm đóng góp tiền vào Võ Vi Plastic không phải chỉ đầu tư để kiếm lời, mà có mỹ ý giúp cho Võ Vi Mc Châu sớm có phòng tiên xây cất Thiên Viện. Cũng như các bạn đạo khác, Chị Nở đâu có biết anh Trí bao giờ, mà chỉ tin tưởng nơi Thầy vi Chậy đã giới thiệu anh Trí với bạn đạo Võ Vi ở Mc Châu cũng như ở khắp nơi trên hoàn vũ.

Con đã lên Micro tại Đại Hội Long Beach 1984, đã hết lời giới thiệu anh Trí và kêu gọi đóng góp vào Võ Vi Plastic, cũng chỉ vì tin tưởng và kính nể Chậy vi Chậy đã nói rằng anh Trí là người có tài, người tốt, hưởng thiện v.v. và trên đầu tư vào Võ Vi Plastic sẽ chắc ăn như bấp.

(tiếp trang 2)

(2)

Cũng vì tin tưởng với Đức Thầy, tất cả bạn đạo đồng góp không ai màng tới thủ tục pháp lý về đầu tư, có lẽ họ không bao giờ nghĩ tới việc tranh tụng có thể xảy ra sau này, vì Nô Vi là những người bỏ đời vào đạo - ché không lấy đạo tạo đời.

^{phần lớn,} Sự thật về nhà Máy Vô Vi Plastic ở Mc Châu hôm nay đã trở nên phũ - phàng, gây hoang mang và chia rẽ không ít! Con đã mạo phép chôn nó trong dĩ vãng gần 10 năm qua, và hứa với lòng là không bao giờ sẽ cập đến nhà Máy Vô Vi Plastic nữa! Nhưng rồi thay, khi nhìn thấy hoàn cảnh bi đát của gia đình chị Nô, cảm lòng không - đau, nên con mạo muội viết thử này tình Đức Thầy.

Nhiều người - đã mất tiền trong vụ Vô Vi Plastic ở Mc Châu chớ không riêng một mình chị Nô, những hoàn cảnh chị Nô - quá đỗi bi đát, thiết tưởng, nếu Thầy và các bạn đạo Hoa Kỳ, Canada, rủ lòng tử bi cứu vớt, giúp chị thoát ra khỏi cơn khủng hoảng kinh tế và - gia đình trong buổi Khó khăn này, con mạnh liệt tin tưởng rằng các bạn đạo khác dù đã mất tiền, cũng sẽ không có ai phản bĩ chi cả.

Con mạo phép - đề nghị xin Thầy, hoặc kêu gọi các bạn đạo hảo tâm đồng góp, hoặc yêu cầu anh Tuấn hoàn trả số tiền còn lại cho chị Nô hàng tháng như sau: Mỗi tháng \$500. cho đến khi hết. Số tiền này tuy nhỏ nhưng có thể giúp chị Nô tạm kéo dài cuộc sống khó khăn và có nơi trú ngụ trong một vài năm nữa. Nếu không, chị sẽ không có nhà ở và không có phương tiện tối thiểu để phụng dưỡng mẹ già 85 tuổi!

Con cũng xin trình với Đức Thầy là lúc rút tiền ra khỏi ngân hàng để trao cho con mang về Mc Châu, Chị Nô đành rút hết \$30,000. trong nhà bank. Con từ chối và chỉ xin nhận \$20,000. mà thôi. Vì rút tiền ra trước hạn định, ngân hàng đã phạt chị Nô \$800.

(tiếp trang 3)

(3)

Tiền lãi trả cho Chị Nở lúc ấy là 18% lãi. Như vậy sự mất mát của Chị Nở cả vốn lẫn lãi trong 10 năm qua thật đáng kể, cũng vì phát tâm đóng góp cho Võ Văn Kiệt Mè Châu.

Lúc giao tiền cho con mang về Mè Châu, Chị Nở lại nói:
"Số tiền này là dành cho con trai của Con là Garry ôn học sau này, và nếu con có mệnh hệ nào, xin Bác Hữu nhận diem số tiền này và trao lại cho con của con là Garry."

Con đã hứa với Chị Nở và nhận thấy có trách nhiệm tinh thần về sự mất mát tiền của chị, nên viết thư này kính xin thầy giúp đỡ hoàn cảnh bế tắc của Chị Nở hiện nay. Ông kính xin Đức Thầy thông cảm thú lỗi cho con vì làm rộn và phí thì giờ quý báu của Đức Thầy khi phải khởi lại đóng góp tiền trong quá khứ. Xin thay mặt cho gia đình Chị Nở, con kính chúc Đức Thầy thân tâm thường lạc.

Kính thư

Phạm Huệ

P. v. H

Olympia, ngày 3/8/94

Anh H ,

Vui nhận được thư anh đã cho biết tình trạng bi đát của Nở tại California. Chị Nở là một người đàn bà bằng lòng tu tiên tốt đẹp từ lúc ban đầu, và lúc nào cũng sẵn sàng phát tâm giúp đỡ hội tiến tới. Đã nói phát tâm tức là không nghĩ lợi lộc ở về sau. Cũng như anh đã từng biết sự đóng góp của tôi với bạn đạo Úc Châu không ít hơn số tiền của chị Nở đã đóng góp, chúng tôi muốn làm một điều tốt lành cho những điều kế tiếp nhưng tình trạng chung đã không thành thì mọi người phải gánh chịu, thua lỗ về vật chất, chứ tâm hồn cao quý vẫn còn qui hồi về tâm đạo. Trường hợp của chị Nở nếu tiếp tục tinh tấn tu học đến ngày hôm nay thì mọi việc sẽ không xảy ra sự suy yếu của tâm thức. Chị đã bước vào con đường duyên nghiệp nặng nề của trí tâm. Về chuyện của chị Nở đang xảy ra sự thiếu thốn của gia cang, tôi đã tự động mượn tiền của anh Dũng 5000US\$ giúp đỡ cho chị qua lúc thiếu thốn. Tôi vừa thanh toán xong cho anh Dũng. Tôi phải tự cần kiệm dành dụm để giúp cho chị tùy theo khả năng của chính tôi. Sự tương trợ chung phải có, mọi người bằng lòng giúp đỡ chút ít thì sự thiếu thốn của chị Nở cũng sẽ không thành vấn đề.

Nói về Vô Vi Plastics tại Úc Châu, chính anh Trí đã làm cho thất bại hay là Vô Vi Plastics đã làm cho anh Trí phải mang nợ đến ngày hôm nay, chỉ có người trong cuộc mới biết được trong lúc đồng bạc Úc Châu phá giá, tài chánh của Vô Vi không đủ khả năng duy trì, sự kiện tụng giữa nhà cung cấp và máy móc đến nay chưa kết thúc và Vô Vi không có khả năng tiếp tục đóng tiền luật sư. Anh Trí đứng tên thừa kiện giữa nhà cung cấp, anh cũng bị khủng hoảng về sự kéo dài của luật sư quốc tế. Nói đến sự kinh doanh và buôn bán không thành thì bại mà thôi. Nếu người hiểu việc thì chẳng có trách ai cả, nhưng chỉ tìm cơ hội tốt để tương trợ lẫn nhau và tái lập cơ đồ mới. Đó là điều của mọi người tự ý thức mà thôi.

Gần đây tôi cũng có nhận được thư của chị Nở, tình thương giữa Thầy trò như cha con, với tuổi già của tôi, tôi cũng ước mong làm sao giúp đỡ cho chị Nở bình an và tốt đẹp. Tôi không muốn đá động gì về sự kêu gọi bạn đạo bỏ tiền hay giúp đỡ một ai nữa, chính Vô Vi Plastics cũng ^{không} kêu gọi ai cả, tự động mọi người phát tâm. Đã nói phát tâm, tức là mua hòm cho người khác chôn thân thì chúng ta không bao giờ đòi lại cái hòm đó. Sự mất còn là lẽ thường tình. Tâm linh tu học là trên hết. Tôi cũng có khuyên chị Nở không nên vì sự thiếu thốn mà bỏ tu. Tiền Trời đã thất thoát nhiều ít, phải lo tu để tự khôi phục là điểm chánh. Giữa bạn đạo và bạn đạo, hiểu nhau và giúp nhau, đó là điều cao quý. Không nên tin vào đạo để làm ăn là không đúng.

Những chuyện gì của Vô Vi Plastics đã qua, anh là người hiểu hơn tôi đã hiểu. Tôi chỉ có phận sự giúp đỡ trong tình thương và đạo đức mà thôi. Với tuổi già, sức yếu không làm gì kiếm được nhiều tiền như lúc tuổi trẻ. Vì bạn đạo hiện tại chánh phủ Canada cũng chưa cho tôi một đồng xu tiền già, tôi cũng đành chịu, lúi thủ vào casino kiếm chút đỉnh để sống qua ngày, chẳng dám mở miệng xin ai một đồng xu. Người tu nhịn thì phải nhục. Đời phụ bạc bao nhiêu thì tâm linh tiến hóa bấy nhiêu. Thành thật cảm ơn sự nhắc nhở của anh và tấm lòng cao quý của anh đối với chị Nở.

Quý thương,

cc: CHỊ N , CHỊ Y A

E. 25, 2 de 94

Đức Thầy mến

sầu thì con kính thăm Thầy Thầy khỏe an Khang
Sau đây con trình ơn Thầy cho tía mua thuốc lọc con
uống gần hết thuốc có nên mua thêm uống có được không
vì thuốc đó uống hết bệnh bớt và bệnh quay ngược bớt
kính bạch Thầy cô liên có gởi cho con Cuốn Bản Đức Thầy
niệm thật con có thể niệm theo được không và lúc từ
đi đã niệm trụ nơi đình đầu hay là niệm đề 6 cái Xa luôn
cười xin Thầy chỉ dạy, khi công phu chuyển pháp luân không
mê được nên không xuất hồn được, thưa Thầy số lúc tâm chướng
không được vắng sanh vì tuổi đời 35 quá cao hành đạo
quá thấp con có xem quyển sách xuất hồn ham quá
không biết làm thế nào xin Thầy từ bi chỉ dạy
cô liên nói năm 92 Thầy có qua anh được 1 tuần
năm nay cũng năm Thầy qua cho con hay trước
con viết thư tay rung không được rõ ràng xin Thầy thư
giúp lời con cầu thầy dạy thế nào mới công viên quả mầu
may mắn (chúng đác niết Bản)
Đ + L, H + T, 2 chỉ em đến Sài Gòn học đạo
với Thầy được 3 lần, quê việc nam Tỉnh Bến Tre

Olympia, ngày 3/8/94

Chị L ,

Nhận được thư chị được biết lâu ngày không gặp nhưng vẫn nhớ tu. Muốn tu Vô Vi liên tục thì phải thực hành đúng pháp. Ăn ít thiền nhiều, người sẽ khỏe trước khi ra đi. Niệm Phật đứng đắn như băng đã giảng giải thì tâm sẽ an, trí sẽ sáng.

a) **Soi Hồn:** Giải nghiệp tâm, tập trung luồng điển Mô Ni Châu, nhìn ngay chân mày để sửa tâm sửa tánh.

b) **Pháp Luân Thường Chuyển:** “Đầy rún, đầy ngực tung lên bộ đầu”. Thanh khí điển sẽ giải thông cơ tạng, phần trước sẽ đi theo đại tiện và lỗ chân lông. Phần điển sẽ hội tụ ở trung tim bộ đầu, khai mở khối óc theo chiều hướng hướng thượng của hành giả.

c) **Thiền Định:** đầu đó quân bình từ thể xác cho đến tâm linh thì hồn mới xuất khỏi xác được. Từ đó trở đi càng học càng minh. Mỗi giờ tham thiền, tức là mỗi giờ đang học lực học của chấn động vũ trụ quang, đầu óc sẽ sáng suốt và thông minh thêm lên .

Với tuổi già đã và đang qua biết bao nhiêu khổ nạn của trần gian từ tâm lẫn thân, cần sự thanh tịnh để hóa giải và thông suốt tất cả những gì đã ẩn tàng trong tâm thức. Chị muốn về với Phật, trước hết chị phải học nhịn nhục, khổ công tham thiền nhập định, kiên trì liên tục như vậy thì sẽ có cơ hội tương hội được Phật Sự hộ độ cho tiến hóa. Thâm tu thâm tiến trong thực hành thì mới thấy rõ đạo là không. Cứ vậy mà triển miên tu cho đến lúc cảm thức được không người không Phật, tức là tiến tới cõi Vô Sanh Bất Diệt.

Sanh lúc nào không biết. Cha mẹ nói lại mà thôi. Chết lúc nào cũng không hay. Lo chi chuyện sanh tử mà tạo sự bận rộn cho chính mình. Thanh tịnh sẽ giải quyết hết. Chị có duyên lành được tiếp tục liên lạc với tôi, chính tôi là người đã và đang hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, với những gì tôi đã nói ra là những gì tôi đã và đang tiến tới. Vậy chị vẫn còn óc, còn xác, nên thực hành như tôi. Chúng ta sẽ để lại một món quà quý cho những người kế tiếp.

Còn về phần thanh lọc thì chị có thể tiếp tục thanh lọc một năm 2, 3 lần. Nên uống thêm Herbal Pumpkin và Black Walnut, mỗi thứ 3 viên một ngày hai lần và thanh lọc như tờ đính kèm. Những món này xin hỏi anh Thiện giúp bác mua hộ.

Đối với Vô Vi thì chỉ có tâm tu hay là không đó thôi, chứ không có chuyện trẻ và già. Phần hồn là quan trọng, trì niệm lục tự để khai thông. Chúc chị bằng an và vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

2
tuy ở xa ông tằm nhưng, con lúc nào cũng có cảm
thấy ông luôn luôn đứng ở bên thân như người và cũng
như trẻ con, khi con cần hỏi một điều gì đó, thưa ông
rồi trong ngày mai sáng, khi buổi sáng con làm phép
luân thường chuyển hay điều mình cũng như, thì cũng
màu từ từ đứng không ông.

- mỗi lần khi thi pháp luân thường chuyển nên nghe
chính thân như con tiếp tục, làm như lần nữa cho đến
khi hết vô thảy đây con mới bắt đầu ngồi định, mỗi
phút đưa ý trí lên giữa đỉnh đầu, như vậy có đứng hay
không xin ông giảng rõ cho con

- muốn cho bộ đầu tốt. khi thi pháp luân nên chú
trai nhiều đi lên lên đỉnh đầu công pháp lập vô não
như vậy có đứng không ông tằm? con xin ông tằm
chỉ cho cách thi để khai mở bộ đầu.

- con xin ông tằm cho con một bài giảng dạy con từ
cho đứng đứng lên của ông tằm để đi đứng

Lưu lại ông tằm như là thời gian viết ít hàng giờ cho
con cũng làm đạo ở bôn Hoa. được biết của tình huống
báo là hàng lời của ông. con cố gắng tu để đạt được
công đức của ông. cầu nguyện ơn trời cha trời ban
cứu đời cho ông tằm ngày càng mạnh lực làm đi
truyện bá cũng chỉ để quên mình. Nam mô A Di Đà Phật
vạn vật sinh thái bình

3. Tại buổi: ông trùm ^{đã} đưa con ^{nhỏ} ông trùm ^{đi} ~~đi~~!

Chàng

Olympia, ngày 3/8/94

Q con,

Ông Tám nhận được thư con đề ngày 20/6/94 được biết con đang nuôi dưỡng ý lực tu tiến.

Người tu Vô Vi phải ý thức rõ rệt phương pháp mình đang thực hành:

- a) Soi Hồn**
- b) Pháp Luân Thường Chuyển**
- c) Thiên định**

Soi Hồn là một ý lực tập trung luồng điện ngay trung tâm chân mày, nhắm mắt nhìn ngay ngắn. Khi đủ lực lượng, ý điện tập trung, tức là hành giả sẽ được sửa tâm sửa tánh, giải nghiệp tâm.

Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai tức là nguyên khí của càn khôn vũ trụ tương hòa tương hợp với tâm thức, khai mở trí tâm sáng suốt, nhìn đời hiểu đời, nhìn đạo hiểu đạo. Lúc làm Pháp Luân Thường Chuyển luôn luôn hạ lệnh đẩy rún đẩy ngực tung lên bộ đầu, liên tục làm như vậy thì căn nặng cũng sẽ trở thành căn nhẹ. Huệ tâm sẽ bừng sáng. Đối với thể xác tự thanh lọc hàng ngày sẽ thoát ra từ lỗ chân lông cho đến đại tiện, và tiểu tiện.

Thiên Định: hai pháp bên trên đã khai thông trong trật tự thì luồng điện thăng hoa sẽ được nhập định nơi cõi thanh nhẹ. Thiên cho đến lúc luồng điện hồi trở lại thể xác mới thôi, cứ vậy hành hoài thì có một ngày nào đó đầy đủ ý lực mở mắt tâm thức cũng có thể rời thể xác được, kiểm chứng rõ rệt những gì ta đã thấy và ta đã nghe từ các cõi mà hành sự. Quán thông được mọi sự việc thì mới biết được hạnh phúc là gì. Càng gia công tu luyện thì càng được mạnh khỏe và trẻ trung, phản lão hườn đồng là vậy. Nói như không nói làm như không làm, đó mới thật là vô vi.

Con luôn luôn tưởng nhớ đến ông Tám, tức là con nuôi dưỡng một ý lực đồng hành với ông Tám cho đến vô cùng tận triển miên học hỏi thì trên đường tu học không bao giờ chán cả, càng tham thiền nhập định thì

*càng được học lực học của chân động vũ trụ quang văn minh nhất của
thời đại.*

*Người chịu tu Vô Vi tương lai sẽ phát minh được nhiều điều quý giá,
cống hiến cho những người kế tiếp. Chúc con vui tiến trong thực hành để
tự khám phá nguyên lý và thực chất của chính mình.*

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Ngày 28.6.1974

Câu Mẹ kính mến!

Lâu lắm con ở ngoài được biết thư câu
mẹ với các em. Hôm nay con viết thư
thăm với kính chúc Câu Mẹ khỏe mạnh
an lành và tất cả đều được toại nguyện.

Trình thưa Câu ! Con đã về V.N vào
cuối năm 1992 và đầu năm 1993. Những
giờ thảnh thơi trong đất mẹ là những trong
vóc của bà con Việt kiều xa quê hương.

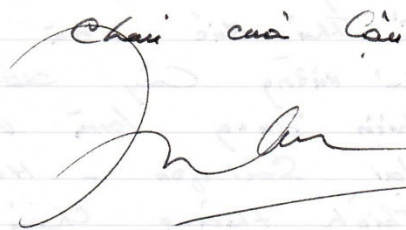
Con đã gặp Tiên tại Sài Gòn và Qui Nhơn
con có tin thân bu con thân tộc. Ngôi
nhà chuyên với gì Ba má long ở Cam Đức mỗi
mặt. Ngày ra đi con ở biết có còn gặp được
gì nữa ở nơi buồn của nơi người thân ở
nghỉ ngơi chia tay. Con cảm thấy mình
một ngày nào gần đây rồi, cuối phải về
lại đất mẹ để sống với tuổi già. Và cũng
chúng con đã mua gần hai nghìn mét đất
ở Thủ Đức nhà con và đã xây xong nhà
có vườn cây cối của - Chai Phụng
hình đang làm việc cho Công ty Jardine
tại Sài Gòn - Hà Nội - Vũng Tàu và
thỉnh thoảng Chai có về Hồng Kông để
thuyết trình công việc -

Trình thưa Câu năm nay con đang tiến
hành việc mua vì làm vì sa cho bà con
muôn vì tham gia hương - và hướng dẫn đưa
đoàn về thăm V.N. Con xin ý Kiến Câu
giúp đỡ công việc -

Năm 1993 khi về Cam Ranh con có gặp
Câu in Cam Con ông Ju "tức là em Ba Ngươi
Con" Câu có ý định nhờ con giúp đỡ

vì tôi chính sẽ xây lại ngôi mộ của ngoại ông
tại Cam ranh. Ngôi mộ của Bà ngoại con
hiện nay được đặt tại một ngọn đồi tại
Cam ranh Khánh Hòa hiện nay có bia
đá đã đặt từ trước 1945 - anh con ở gần
đó trong nam và những người làm gần đó
họ thường nhắc lại đặc trưng quanh cho Bà.
Con cũng có ý định một ngày nào đó khắc
lại tấm bia vì tấm bia đó hơn 50 năm
năm cho nên bia quá cũ và chữ đã mờ.
con xin ý kiến của Cầu để sau
con sẽ gặp các cô và bạn cũ thì.
Con được biết về chồng Hoa và các cháu
đều sang Mỹ, con muốn viết thư cho Hoa
nhưng có địa chỉ. Con muốn nhờ Cầu
cho con địa chỉ của Hoa và em tên
đó nhưng con quên lạc thư từ.
Con cầu chúc Cầu mạnh khỏe và mong
những ngày trẻ Cầu cháu sẽ được gặp tại
tại Sài Gòn.

Cháu của Cầu

T M

Olympia, ngày 3/8/94

Cháu M ,

Cậu đã nhận được thư của con đề ngày được biết con vẫn mạnh khỏe và có ý thiện lành muốn tiến tới sự tốt đẹp về kỷ niệm gia cang.

Cậu lúc này liên tục di khắp thế giới để đi tìm những tâm linh bơ vơ đau khổ tại mặt đất này. Cậu mơ vẫn bình an. Nói về mờ mịt thì phải hiểu về tâm linh. Phần hồn của những người quá cố không khác gì những người đang sống đã và đang học hỏi trong chu trình tiến hóa của tâm linh. Nếu chúng ta còn tưởng nhớ đến người quá cố thì cần tu để chuyển hướng tâm linh tiến hóa tới vô cùng thì mới có cơ hội cầu nguyện cho cả họ hồn thất tổ được an khương tự tại. Còn việc làm mộ là tạo kỷ niệm cho những người kế tiếp, tưởng nhớ đến ông bà cha mẹ của chính họ mà thôi. Còn người thật sự tu Vô Vi thì mới có cơ hội tiếp xúc với những người quá cố, tức là cả họ hồn thất tổ của chính chúng ta, tự cảm thức sự tiến hóa chung thì tâm chúng ta mới an, trí chúng ta mới sáng, tránh cảnh tình đời lặn dận không minh, thì khổ vẫn còn là khổ, chẳng tiến hóa được. Con có duyên gặp cậu, không chịu thực hành pháp môn của cậu để ra, thì chỉ có tiếp uống mà thôi. Khi lia xác, phần hồn sẽ khóc rống và không thể giải quyết được chuyển gì cả. Cháu Cúc, cháu Hoa ra đây mới biết bỏ tu là uống. Hai cháu có viết thư cho cậu và nguyện tái tục lo tu. Địa chỉ của hai cháu như sau:

T B T - M H

L C

Chúc cháu và gia đình khỏe mạnh.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng.

Thắc lại:

Đỉnh thừa Ông.

Viết được cuốn Trời tâm đạo - 1-2-3 do Chi tâm
điền Bối an trao ngày 28.5-1978

Tôi đọc đi đọc lại nhiều năm. Bắt đầu tập công phu
từ 3 bài chi trong sách. Kể từ ngày 1 tháng 6. 1978. Tôi là
người bình, sử lược biếng - ngày giờ dạy học đông nhưm tôi
20 năm rồi, còn thời gian nào trong Công phu học đạo? Thế!
Tôi đã muốn, đã thích, sử sắp xếp do nội tâm phát khởi
Không có gì cản trở? Tâm trí ngoại.

Thời khóa biểu

Nhóm nhỏ mi theo đúng.

Đười sáng dậy sớm vừa điểm tâm vừa niệm Phật - trong khi
đã xong mọi thủ tục, dọn dẹp, quét tước. Đại hiệu, thời bóng bủa
nấu miến, trên giường đến Trường - (mặt niệm nghiêm chỉnh)
đến lớp học mọi việc dạy dỗ tiếp xúc cũng trong nghiêm chỉnh
vui vẻ đạt nội tâm vào chủ điểm niệm Phật, mặc dù có nhiều
động loạn biến chuyển dần dần. Sự công quyết ấy quen dần!

Đười: thưa dạy về: nghi thức năm tháng linh sơ hồn
công phu giờ (ngay 12 giờ - 1 giờ 30 sẽ). Đó ngo. Chiếu từ đồng
Không ăn - 5g, 6g, chiều năm thờ em tình song rồi. sinh
hạt nhỏ, nghe đài xem tivi... 8g đi ngủ - 12 giờ ti công phu.

Tháng 15 ph trước đó tập thể tục thông thường cho thời lại
Có đêm hôm thờ đến 12g. hoặc ngủ dậy từ 15 ph. đặc
biệt nhất năm giờ giờ ti. Đều đều từ tháng này qua tháng nọ
Cả thời quen tốt.

Chiến

Lúc chưa biết Chiến thì lay h hưởng trời. Công Linh ăn chay kỹ
ôm tháng và tương chay. Có nếp sống theo giờ giấc kỹ lưỡng
bắt tay đi dần về đến giờ - tìm cách về lãnh Công phu
đt tiếp xúc bạn bè - làm tránh nhiều hơn hơn. Sự tập mặt
bắt đầu đi là sử vui vẻ chưa từng có mà thường đặc thường ban.

Đời đạo

song tu Không có nghĩa bỏ hẳn đời vào Đạo - hoặc bỏ đạo ra

Tâm động.

Tâm con người động nên tạo ra mọi vật chung quanh động. Muốn
 tiên cách Tâm lại muốn đi đạo nơi theo để trở về. Chỉ dụ:
 vật chất vô vi nó là tâm tính, đem chúng bày đây đủ màu
 sắc - mùi vị - hương thơm ngào ngạt, thong dong với lục cảm
 lục trần, nhìn xem vẻ đẹp đa dạng của nó thế động. Tâm
 thêm muốn biết được? thì tiên hóa nhân loại đến chỗ cao tốt,
 đem những vật vô tài vô giá trị hợp thành nên tinh xảo hữu
 dụng. (Hồn của nó có căn bản là Tâm) mà khoe sắc - háp dân
 thì Phật - là nhìn. Nhé chạy theo vật chất! phải sửa sang sống. Cả
 trần không nhiệm trần.

Tập Công phu Tâm Chhay.

Trên một tháng Tâm Chhay ^{đem} tâm động có gì lạ không? Thật ra ở
 đó có nhiều hàng huynh trưởng trí thức - sang trọng - giàu có có
 chứng chạc, lần đời quý vị cao niên già trẻ không phân biệt tôn
 giáo giai cấp. Tôi đứng ngoài vòng rào không dám bước vào mặc dù
 trong ấy có nhiều bạn đồng nghiệp chỗ êm tĩnh. Tôi ngỡ ngỡ nhìn lại
 hình dáng mình (Cúi húi đầu cúi) quê mùa. Đồng loạt với
 nhau mình vô phúc hơn bạn - ngắm nhìn thì họ cho số kiếp
 ... Thì an ủi, mình nên đứng ngoài xa bạn - ngộ sống niềm
 Phật đứng ngộ lên!

Tức tuyền cảm

Hai tiếng động hồ tấp qua - xe Ông Tâm đến đầu ngay bờ
 Đuối xuống một số thắm huu động đạo, người thắm gia đình,
 đi trước. Nhìn thấy biết người mập trảng là Ông Tâm vì về
 dáng khác thường - Đón - Ông đứng lại. Tôi hỏi: Ông
 có phải là Ông Tâm không? gật đầu - Chưa Ông! tôi đã
 xem trước tôi tâm đạo 1, 2, 3 và tập Công phu hôm nay đứng
 (1 tháng) - Xin Ông vui về xem tôi tu được không? Ông lên bờ
 đấm với đôi mắt sáng trảng như ngọc có tức tuyền cảm la tung
 ... Đuối! rần rần... Ông từ từ bước vô sân bạn đạo ra tiếp. Thì
 Cách 5m 6m tôi làm lui theo. Thì tìm được gốc nhà người
 xuống nghe giảng kinh. Công phu chung với Chhay với bạn lần đầu
 lên tôi có cảm giác thoát tục, như có gì thu hút mãnh liệt.
 Tâm say mê quên tất cả - tu vào nội tâm một chữ Công phu.
 Ra về lòng mình sáng lên - phần khởi - tìm tưởng tôi
 Đủ mỗi trần đời có mặt ở thiên đường châu thổ này.

đồng một diện giới - song công phu nhiều hay ít - sử sinh hoạt xã hội gia đình cũng như chế cho hành giả một nhân hình đồng qua tay điện - Trời sai làm lúc ban đầu - đầu về giai cấp.

Triển chứng

Với thân thể mỗi khi công phu, nghĩa nhất - ngã té, tặc ca, tặc lại rất ngon lành - ở - ở tiếng nó - tiếng nghe xa nghe gần - thân hình to lớn nhỏ bé, đen trắng nặng nhẹ, đến ta xuất trước - Lũm ừ ào sinh động bởi cảm. Tiếng gầm thét lúc đêm thanh cảnh vắng - một giờ bất thường. Khuya ngồi công phu tôi rất sợ. (Ý tánh căn bản của tôi nhất làm !! Sợ ma - từ như ma là gì? đáng sợ !!)

Trời gầm - Sấm chớp - cái nhóc sét - chớp nhóc mạnh trong đó có ba vết sáng - lần dài theo từng gầm với từng đống lóc lóc. Tôi vào mô ni châu hành giả sẽ thấy nằm trọn trong đó không sai tí nào? được thu vào năm gọn rất ta tử đó mỗi khi mưa gió, bãi học đuổi cái gì của bản thể làm mình dần đi thêm lên - Ôa ma ngoại đạo mình không sợ sét - mình dần có chửi với họ - Họ dần phá mình tâm gì. Công phu không gặp ma !! Sợ như cơn yếu.

Thời gian

Ca tháng đến đến Đổng một đêm công phu thấy bay ra khỏi bản thể? Hai tay chấp lại - mừng niềm Phật - Hai chân thõng cách mặt đất độ 6 tấc bay trên đoạn đường dài độ 200m về hướng cây lúp sụp gió nhẹ thổi là cây đống đũa như vùi về đũa cột hoa đống với nhau - (vì vĩa là thể hơi có tri có giác hợp với thể hơi của vạn vật đồng chất với nhau phát ra hiện tượng vô cùng lạ khó tả theo tính tự nhiên đặc biệt.) Đang liếng sảng sẽ ngon lành thấy đang xa có ba cây có thân cao chầu ngang đường căn trí. Một niềm Phật người tôi bay lên giữa cây... niềm thêm đỉnh liệt trên ngon, trở xuống tiếp tục bay nữa - nào ngờ trở về bản thể như những mô mắt ra. Người mình in lại liệt ra - thấy gì? ở đâu? những cái mắt thấy tại nghi - nhất là con (Cầm ra sao? nó vùi về sáng suốt hơn lên bằng năng 10 tháng thuộc bộ. (Đêm ấy là đêm mùng 10 rạng 11 tháng 9

Thăm 1973.71
 Lúc ấy ông Tâm đi Pháp 2 tháng. Khi về tôi hỏi? Ông cho biết
 xuất giá ở mô ni chân. . . Anh sáng há sa - vách đá, bãi
 sa mạc - tiếng gach - lên cao xuống thấp núi non biến động
 đến viết qua hình nhô (mặt niêm) Lúc ra khỏi bản thể
 bắt cứ gặp hình ảnh nào cũng ứng đời khôn ngoan. Đời như
 Đạo rất nhẹ nhàng tưởng ứng.

Quạt vĩa.

Đó là gì? Là thể khí có trí có giác, là một trí thức, một
 thức trí gồm hai sáng suốt trong mê mã tính. Lòng phũ song
 năm sống 2 tay chân xuôi theo chiều thân năm tháng - pháp
 luân như - từ từ khi lạnh 2 bàn chân đi lên đến râu xuống
 lại - Khi ấm trên bề đầu đi xuống đến râu - nghe rần rần
 kéo lên đỉnh đầu bay ra rõ ràng. Trên 2. 3 chue lần như
 vậy. Hoàn giữ từ xưa cái lối biệt của mình - Giữ giới tốt khi
 có diện giới - ăn, uống giữ giới đến thanh, nhẹ, rõ, dễ,
 Chân thanh, Tâm thanh, Hoàn cảnh thanh. Từ cảm mình có
 dính liú với phẩm ngã. Từ phê, từ kiểm - từ nhân mình nhẹ -
 Cao hơn một tí, biết sống vui, nhàn Hoàn sống không sợ chết
 vì đã hiểu Hoàn gia - điều nhiên thế nó. Đó cho mình cái
 hay, lạ - chưa bao giờ thấy. Sống tự chủ, biết giải thoát.

Lợi trong nội tạng.

Quạt vĩa nhiều lần rút được hai lý như sau: Ông phũ xuất
 được vĩa mấy lần! đi đâu cũng vui, cũng tốt. Ông học khôn
 đạt sinh ra hai cũng, Lúa mà nh mình hiểu! người ngoài nhìn
 sao làm sao thấu đáo tưởng tâm công gia ý mã. tâm viên
 Song hấp dẫn lắm! Khi bản đạo gặp mình họ vui vẻ chào
 nói lời nói của mình có mãnh lực thu hút có cảm tình thân
 thiện ^{hình} một thit quan tâm ^{lần đầu} mà dù ^h khó tính - Ra ngoài bản thể
 phải có triệu chứng của cảm ứng hợp thành. Trong nội tạng
 tôi thấy rừng cây bị gió bão làm điêu vẹo, lá lú mục nát
 nước đổ cuồn cuồn chảy, cuồn theo tre cây với lệnh bình
 Cây tranh lá rơi tấp nập non lùn phũm tấp một mực đứng
 nhìn Nhà của tre lá sẽ rõ buồn tẻ quan sát trở về. Đó
 mặt ra - tưng buồn vô hạn. Cho rồi thế bình hoàn để mặt ghé

chời ra tiếng - gọi ba, gọi má nghe đưng lời. Thóc chầy nước
mát đằm đũa thì mở mắt mà còn tìm vắng lại trong
trí tưởng cái gì còn? cái gì mất? cái thiếu? cái dư mình đã
tạo nơi đó. Thóc xuất vừa tôi hiểu được tiền kiếp và hiện
nay đời sống đọa đày của tôi rất đung! Tôi đang sống vì
trái kiếp này của (Ngạ hồn)

Bông lai.

tiền cảnh là nơi người công phu rhe nhãng và đi trước tiên, hành
giả đưng một nhân. Không gì đảc biệt (những hay là hiểu vào
vô vi - (Không hề ra hết nơi đây.) ... tôi vô tế giả hư cảnh
cũng thế, cái để phân biệt trong đảc tin an nhiên từ tại to công
phu tốt. Tôi chưa bao giờ gặp Viên Phát - Những cái
cũng tốt đó thấy chúng đảc, tôi biết sức diệu quang còn yên
mỏi thì bay cao hết sướng, không thể vắng đi đưng - như xuất
hồn. Tôi thấy đưng thế). Những có một lần với bộ quần áo
đầy hình tượng sáng mặt tôi bắt đảc, trước hàng mấy chục
năm thêm để đưng trước hàng ba người đến đảc ba lần không
có người con mình làm thấy - ừ !!

Tâm pháp

Đsinh thừa thấy: quản thời gian! Thiên đường chiếu thế này!
Đợ thấy đảc hai lần! vì không đảc tâm bản đảc thấy với câu
hỏi số thiên, sẽ đảc trả lời qua giờ công phu. Một (thế số giao
ngồi công) Hai (lúc xuất vừa) Thác mới chỉ một thấy mà
ngồi yên. Hai ấy 1 kinh sách, Band cassette 2 thế, 2
hần, để mua. Song con lấy Tâm pháp hay hơn. Để thế thế
châm thế từ tưởng hóa đưng với thế bên mùa ấm lạnh nóng mát
chuyển theo thời gian do vô tư vãn hành. Con không đảc sách
nghe band, chỉ năm tron đời học pháp luận, Thiên tình từ rồi
tôi tâm đảc số 1 là chốt bao nhiêu gọn gọn. Con muốn hết hỏi
Sứ nhân nhiên tâm sự tu cho sự? ?

Đứng ứng, Chầy liết trước khi gặp mặt

22 Câu chuyện 1

Đ quê nhà tôi có hướng đảc 2-ban tập công phu vô vi - Chúng
gặp mặt Đ tâm - nói - ừ bây giờ có nhiều Đ.Đ. quá! Tâm tôi chỉ
sướng then thường. Câu chuyện 2 - Thời gian thấy học cái

6
cạnh của mẹ - Ô Tắm mạp bốn quá! ngồi cao 2m ngang 1m 50
vui cười cho tôi. H câu thơ. Lâu quá! quên - Câu chuyện số 5

Gặp mặt

Hai năm trôi qua, những ngày ở trại cải tạo - tình thầy trò bạn hữu
se cách, tôi cũng nhớ. Tết đến, ngày 25 đi vậy mà thân tình gặp
bạn đạo báo tin Ô Tắm về rồi - ngày 28 cũng có bạn báo tin. Tôi
thật chưa biết rõ địa chỉ? cũng nhân đi thăm thầy Dạng ng
mùng 1 Tết năm 1977 ở 8 Thăm Ô.Đ. - phố điếm em Liné rồi về
Đường chỗ làm tìm chỗ sửa tây hơi 2.3 - nơi mới đứng. Páo
nhà có bốn bạn ở Cầu Long thăm thầy nói chuyện, ăn bánh tôi cũng
đỉnh tiếp ở bộ xe lóng giữa nhà ăn bánh, uống nước, chực Tết. Ở
đứng đây lấy cái gói - máy cassette rớt cảnh của ra bắt ngồi
cùng C. phư. Tôi vui về vì trai nguyên. (hồ phứt trôi qua)
Ngồi thăm thầy có 2 bạn đạo đến mời và nói: ((Đẹp ai ấy đứng bạn
đang chỗ đã gần 12 giờ. Ông vui và đứng đây. Tôi biết thầy sẽ
theo Ông báo đi trước. Sắp lộ trình tôi ra xem cine. Long cái
bi mật nói tâm bị thám phá! Câu chuyện số 6

Chăm cũi

Ở Sài Gòn những ngày khổ sở. Thầy chăm cũi để rông, trò thất
nghiệp vì không đi học chuẩn vô biên chế tháng 1 năm 1977 nước
thời gian nghỉ việc - cũng là dịp tu chuyên môn (những tựa
thực sơn bằng) Tôi phải đi làm bao nylon ở đồng rạch Mỹ về
giặt sạch cảm bán sea để không ai biết mình đã khổ nghề
tân tột, Ô Chà giáo có danh dự. Gia đình còn mẹ già 8 tuổi?
đưa con gái mới 14 tuổi chưa có nghề nghiệp. Dùng tâm pháp
tuy đã giải phóng đánh tư sản âm i? đi Sài Gòn ngộ thầy hết
điền rồi về. Một hôm tại số 200 Nguyễn Biểu lúc 11g 15 chồm xuống
của tay để ra về. Tôi đến gần Chàng hỏi: Páo nghĩ quantum lúc
trông phải không Ô Tắm) mở lên thấy 10 - nói - đúng! ^{Chàng} 10 cao
ngạc lắm, tư tôn, tư đơ lui hết - Ông về - Tôi vui. Có một lần
tôi cầm giấy chăm cũi - đến lúc vào Ô hỏi lính gì? Chờ cầm chèn
C. phư tốt - mặc cũi phang tê li bi. Ô vui về chăm toàn thân rất tốt.
Câu chuyện số 5

Tính tình

Ô Tắm mạp

Mong Thầy sống hơn ngàn tuổi vui khỏe
đời đời.

Thầy ơi! Cho con hỏi nói tự do, như

Thầy giảng kinh như ở VN. Band cũ nghe rất hay,
Con nghe đạo cái mà Thầy chia bao giờ giảng phải không?
Về đời sống con rất ở n định (đảm tâm)
Về tâm linh. Chánh tinh Học được Khoa chiếu tử - Lương
mình tiết - nghe được âm thanh sắc tướng - Linh ảnh -
Địa danh - đại danh từ rập lại bài học rất hay! qua văn
hoc. Thì con muốn hỏi muốn biết - Không bao giờ có
năm. chiêm bao thấy tiền Phật hoặc cái gì khác hơn là mê
tâm di đọa. Con gửi mình là Hộ nước trong lòng trước
Lâm Thanh,

Ôm t

Lấy tâm Pháp (tư cho mình rùm beng vô ích) vì tôi tâm tôi
Lấy Pháp thì cái Chân trước... Chân thành là nền tảng tâm
linh. Tâm linh là nền tảng sẽ sáng suốt - trí tuệ giải thoát
ở VN nghe vật chất - Giải tâm linh (- yên mến hết tin!)
mặc dù vô vi là Khoa học, tinh nhi thường cũng là Khoa Tiên linh
hoc. VN có hàng triệu cuốn sách cũ - mỗi cả trăm năm do
các nhà truyền Pháp. đặc đạo viết ra. Du nhập thêm các sách
quĩ: ấn độ - nhật - Tây tạng. miền điển v.v. (Cái nh
Nguyên đạo thế giới như Các Thánh tổ, danh tiếng truyền vào
Ngay: Đời nhà Việt Nam hàng triệu người tu vô vi bỏ nhà tìm
mình cao sang sâu. Biến sống sống dài (mộng tâm Thầy)
Hàng triệu người tu luân vì Hình sắc tướng đến công thêm
cao. do quân học học. (lâm giáo chủ)
Hàng triệu tín đồ Phật tử ngàn ngàn phụng sự mê tín cường tín
Hàng triệu đạo nhỏ ri tai, chạy chốt mua chước, du nhập
trá hình vườn danh, mê đạo cốt giành tín đồ về mình chúng
quy họ việc hóa vào thân vì thích. Bên này danh lợi
lấy đạo tạo đời. Không giải thoát. Vì tôn giáo dạy con
người có tâm hồn cao thượng mọi thứ giống Chúa tử sĩ
Đạt Ca. bỏ tất cả. Bỏ tu - cho mình chỗ phụng tâm vô
ích. Người Việt Nam biết. đạo viết nam nhìn họ giành đạo
phát số - Vô vi là: Phi - là thế hỏi - không sắc, không
mùi vì không màu có sức chuyển nhẹ - mạnh - còn bị lời d

9
Kính thưa Thầy

Thầy đừng buồn con nha!

Con sợ vô vi nhất! - họ đủ thức mặc - hỏi chơi không

Con sợ hiểu vi nhất - họ bày đủ thủ tục

Học chữ? - ché nhau qua văn chương - dân lý - dân trí dân
trí, Con nắm phấp - cái gì trong kinh sách không có
giảng, không truyền lại - càng bưng đó mới thất lạc
quyết lời truyền không: dân trí hiểu như kinh danh
địa hỏi đũa! không nói bằng văn trí, bằng lời! mà hiểu được

Con âm thầm hiểu giảng mới

Kính gửi? đến Thầy câu hỏi sâu kín nhất
Thầy vui vẻ nhận trả lời con nha.

Kính thưa Thầy

A B

Kính thưa quý bạn đạo,

Nếu đọc được những dòng chữ gửi đến Kính thưa
vui vẻ tha lời nếu có gì nghe không bằng kể. Vô vi có sao
nói vậy, hiểu sao viết vậy. Vì nó là của tôi mình mới học khôn
ngay hôm ở nhiều tiền kiếp có túc duyên gặp Pháp tốt c. phm
1 thời sáng, thì lời nhiều hơn lời đặng - sau trời nhiều hơn tốt
đẹp. Căn duyên riêng tư cá nhân. Chánh tư duy trong bát chánh

Thưa quý bạn cả trăm kiếp luân hồi nghiệp cũng buồn
tử? thân phận con người. Cứu mạng, gánh chịu. Cứu hay nghiệp
quả, đã mang cái nghiệp vào thân. Đừng nên trách lẫn trời
gần với xa (Thưa Ông Đạo)

Kính chào quý Bạn

A B

Vô vi không có địa chỉ? quý bạn đồng ý không? Thầy
trình biết. S. gôn chữ lên bạn đạo đều biết

Long ngày rằm Trung thu 1993. Quý Đạo,

Olympia, ngày 2/8/94

T ỉ ,

Trời ban tình đẹp tự xét phần
Giải tỏa phiền ưu tự góp phần
Chánh pháp cứu đời nay tự thức
Triển miến tiến hóa tiến cao tầng

Đuyện trời xa cách 20 năm
Tâm tu vẫn giữ vẫn tìm đường đi
Trời ban nguyênkhi thực thi
Pháp Luân Thường Chuyển đuổi đi bệnh cùi
Thực hành nguyện lý rên trui
Qui không thanh nhẹ an vui đạo đời
Chơn hồn tiến hóa hợp thời
Một lòng tu tập chẳng rời pháp môn
Tự mình cải tiến trường tồn
Tìm minh tâm giác giữ hồn lo tu
Khai thông trí tuệ chẳng mù
Lui về thanh tịnh an du thực hành
Hướng về tam giới cõi thanh
Sống bằng thanh khí cạnh tranh chẳng còn
Qui y thanh thoát đường mòn
Nhớ Thầy thương bạn sống còn tự tu
Chuyện đời diễn tả tiến xu
Thiện dàng chỉ có tròng tu đạt thành
Có nhà có cửa giới thanh
Trí tâm thanh nhẹ cạnh tranh chẳng còn
Cứu người gieo rắc đường mòn
Lưu thanh giải trước chẳng còn si mê
Ngộ Thầy trong cảnh hương quê
Trời ban tình đẹp mãi mê không về
Ngày đêm tu luyện chẳng chệ
Cánh đời tâm đạo mãi mê thực hành
Cánh đời động loạn cạnh tranh
Xác kia phải chết không tranh được gì
Tranh nhau thực hiện bài thi
Cuộc đời là tạm tự ghi tiến lần
Tự mình thực hiện giải phần
Tầng cao tầng thấp là tầng tự đi
Tu hành đạt lý thực thi
Sạc mê đời đạo dự thi hoài hoài
Sửa mình tiến hóa mới tài
Tiền nhân truyền pháp giữ hoài mà tu

Nam MÔ giải tỏa khờ ngu
Tự mình thức giấc trù tu hoài hoài
Trời ban rành mạch đêm ngày
Lộc Trời ban phúc dịp may tiến hành
Một lòng một dạ hướng thanh
Giải mê phá chấp thực hành đến nơi
Tâm thân thanh nhẹ tự rời
Hướng về thanh tịnh nơi nơi an toàn
Cùng chung nguyên lý bạc bần
Chơn tâm thanh nhẹ là dàng tự tu
Thầy đi giải tỏa mê mù
Chúc con thanh nhẹ tự tu độ đời.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

V ngày 27 tháng 7-1994

KÍNH BACH ĐỨC THẦY,

Con là T & P phép danh Nhật Đai, xin mạo muội viết bức thư này để kính dâng lên Thầy - Đube hết con xin chúc sức khỏe Thầy, cũng cầu mong cho các đệ tử mau giải ngộ thăng tiến để Đức Thầy bớt khổ đau trong việc hoằng pháp. Sau đó con xin kính trình lên Thầy một sự việc mà lẽ ra chúng con phải tự sắp xếp để giải quyết trong nơi bỏ vô vi của Virginia - Nhưng con thấy nếu giải quyết như vậy thì vẫn còn lại nghi vấn, do đó vì bối rối quá nên con mới kêu cầu với Thầy để xin Thầy vì lòng Từ Bi Hy Xá, dùng Phật nhãn phán xét để cho các bạn đạo đã từng thương yêu, mến trọng con thân vô vấn đề - Như vậy chúng con sẽ rất để bạn đạo an tâm tu hành, cũng dứt dứt nhọc nhằn phiền, và con cũng được an tâm Thiền định.

- Sự việc phát xuất do việc con đã giới thiệu anh Từ Bạch với các bạn đạo vùng Virginia vào cách đây 2 tháng để giúp anh ấy hội nhập vào đời sống tâm linh Vô Vi. Con đã hứa với các bạn đạo là anh ấy là người được Đức Ông Từ mệnh chưởng, và cũng là Thâm Kiết với Đức Thầy - Và anh ấy đã đến Thiền đường Hoằng Yên cũng như của chị Lý Moore, anh nói năng lưu loát và dấn chứng pháp lý Vô Vi bằng nhiều Kinh pháp rất đúng - nhất là khi được bạn đạo hỏi về những thắc mắc trong lúc Thiền, thì anh ấy cũng đem các bài giảng trong Kinh Pháp Hoa, Lăng Nghiêm, Kim Cương v.v ra nói rất hay được các bạn vô tay chân thán phục. Do đó con cũng hay làm mừng vì đã giới thiệu đúng người, thêm nữa từ cách đối xử giữa con người với nhau trong việc Quán, HỒN, TẠO, TẾ anh cũng làm tròn bổn phận - Như là trong dịp đám tang của Ông Moore chúng chị Lý, anh Từ Bạch đã sát sớ đi đưa đôn phân mộ, cũng đi dự luôn bữa lễ mở cửa mộ, và luôn luôn nhắc nhở các ngày lễ cúng Thất - Con và các bạn đạo đều mừng vì đã có thêm được một người bạn tốt.

Những có một điều con rất ngạc nhiên, và đã có nói với bạn đạo là từ lúc gặp lại anh Từ, gần gũi nhau, thì con thấy anh không có điện gì cả, thậm chí đã 2 lần con bị hút mất điện rất mạnh, làm xây xẩm mặt mày khi nói chuyện bằng điện thoại với anh ấy. Thế rồi, một bữa mở

x

anh Tú gọi điện thoại đến con báo rằng = cô con gái mà lúc trước anh anh nhờ đến chỗ tôi đến nhà anh ĐÌNH đó, nó hiện ở đâu? mà tôi thấy nó ngổn ngang khó khăn, và Đức Ông Tú phóng điện xuống báo tôi phải cứu nó đây. Anh xác nhận thêm là chính anh đã thấy Bích Thủy bị đóng tâm trong mấy hôm liền và kêu cứu với anh. Do đó con mới hỏi cháu Bích Thủy có bị đóng tâm không? Chắc trả lời là có, vì 3 hôm nay cháu ngổn ngang khó tự tâm lẫn và cháu khóc rất nhiều. (Vội này con đã tình với thầy và đã được Thầy đáp lời) - Sau đó cháu Thủy, vì con, mà điện thoại đến anh Tú, và đến gặp anh Tú tại nhà để được phải chấp phải mẹ? Mọi sự diễn biến trong tế grass và Thủy cũng đã tình lên thầy.

Kể đến sau đám tang ông Moore, thì cảm tình giữa bạn đạo và anh Tú lại càng tăng thêm. Cũng có bạn đạo như anh Hoàng, anh Đình, chị Lý hỏi tôi về anh Tú, thì tôi có yêu cầu các bạn ấy truy anh Tú bằng các câu hỏi để khai thác thêm lên, vì đúng ra chính tôi là bạn mà rất ít biết về đời sống tu hành của anh Tú - con mới tiếp là = anh ấy rất là bí mật, giữ kỷ không cho bạn bè thân thiết biết về tông tích. Con cũng nói thêm là có lúc anh ấy bí mật còn hơn là tình báo CIA nữa.

Rồi kể đến là con mới được biết thêm, là anh ấy có viết thư lên Đức Thầy nhờ chị Lý chuyển đạt (mà sau này anh báo với con là để nhờ thầy giúp đỡ cho chị Lý, vì bị khảo đảo nhiều sau đám tang của ông Moore) - Rồi tiếp theo là thì con mới được biết là chị Lý và cháu Thủy rất phẫn con, vì con đã gọi thêu anh Tú, và anh Tú có những lời lẽ sỗ sàng, bất kính đối với chị Lý. Lời lẽ mà một người tu xưng là tu cao (gồm với Đức Ông Tú --) đã tỏ ra vô giáo dục với một người góa phụ (chúng mới mất chưa qua 100 ngày) - con còn nhớ đã có lần anh Tú điện thoại báo con phải gọi chị Lý, báo chị Lý gọi điện cho anh ấy ngay vì anh thấy chị Lý đang bị nguy hiểm! Do đó con bị các vị đó lên án con là "Cố Mối", mới giáo cho anh Tú xâm nhập vào quấy rối vì! và con thấy rằng việc lên án này khi mang đó! những xét ra các bạn đó cũng có lý.

Về phần con thì buồn bức quá! Không lẽ lời ông Tú ra mà đòi chết, mà chưa chắc gì ông Tú chịu đi. Con mới thêm khó quá, con nhớ đến thầy và chỉ có thầy mới có đức Huân nhân THÂN lực của đức Phật để phải xét và giải oan cho con mà thôi - Để cho các bạn đạo an tâm tu hành, để cho tình-thượng và Đạo Đức được vẫn hồi lại cho nhóm 50 vị Virginia - cũng còn may là Đức Thầy kính yêu của con vẫn còn tại thế, nếu không thì con chỉ còn biết lấy cật chết để tự thanh minh mà thôi!

KÍNH Bái Đức THẦY

- Con T - U - P

Ngày 1 tháng 8 năm 1994

Anh P ,

21/7/94

Nhận được thư anh đề ngày 1 được biết anh đang đứng trong sự bối rối của người giới thiệu. Bạn đạo Vô Vi mọi người đều có phương pháp trong tay, chỉ có thực hành tiến tới mà thôi, không nên nghe những lời gì ngoài chơn lý chúng ta đang truy tầm và thực hành.

Anh là người giới thiệu thêm bạn bớt thù, không có gì phải trách móc anh cả, chỉ cảm ơn anh mà thôi. Còn phần anh Tư dù cho quen ông Tư hay ông Phật đi nữa, cũng vậy đó thôi. Chính anh phải lo tư tu tự tiến mới có thành công.

Người tu Vô Vi đã có thước đo lường, tức là điện năng tu học của người. Khi đàm đạo với bất cứ ai, luồng điện của chính mình bị áp đảo hay bị hút mất, tức là đối phương đã hướng về cõi âm trần trước, rất rõ ràng, không nên tin đó là quyền uy của Trời Phật. Người xưng danh tu mà nói năng không đứng đắn, tự tạo ô nhục cho chính mình mà thôi. Người tu Vô Vi đứng đắn không được oán trách một ai, chỉ oán trách lấy mình, thực hành không đứng đắn mà thôi.

Tâm làm thân chịu, bất cứ từ đâu đến, người tu không cần quan tâm. Anh có duyên lành tái ngộ tôi và thực thi những lời mình triết phân giải để cho phần hồn tự tiến, thì không nên bận rộn về sự oán trách của tình đời. Anh vẫn là một người hiểu đạo và có tâm thiện lành, muốn giúp đỡ mọi người mà thôi. Người tu Vô Vi phải có lập trường, dứt khoát tự tu tự tiến, không có mơ mộng chuyện này chuyện nọ. Ông Tư không có làm điều u ơ báo cáo cho người trần gian, Ngài là người tu thanh thoát, nếu chúng ta không thanh thoát thì không bao giờ ngộ được Ngài. Nhiều người lợi dụng niềm tin nói bậy, điều đó chúng ta không nhận thì thôi, không nên mịch lòng bất cứ một ai. Cần dừng mãnh hướng về sự thanh tịnh mà tiến thì mọi ô trước bám víu ở xung quanh sẽ tự nó tiêu tan.

Xin anh vui lòng đọc lá thư này trong buổi họp mặt giữa bạn đạo để cho mọi người tự ý thức và tu tiến, không nên nhờ đỡ bên ngoài, sẽ khổ thêm và không có ích gì. Chúc anh và gia đình vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

cc: Lá thư Vô Vi

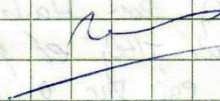
Thưa Đức Thầy, em có em ở V-N, em trai em chạy lúc 14 tuổi. Đầu
năm 1991 cha của em chỉ các người thầy, em trai em con và cha của
em em Bình Đan Bao tử, khi nhận được phụng vụ vì người thầy ở
em trước Bình nữa, cha của em người thầy năm 1979, ở từ Bình Tân
quốc gia V-N là năm 1947 năm nay được THO 74 tuổi Bình đến người thầy
3 giờ đời Hò có khi Hòn, Thưa Thầy người già cả em chạy Hòn
tuổi trẻ, gia đình có 3 người: Thầy, Hiền tại ở V-N có mình cha em
Thầy, em trai đời cuối, vợ, cha của em cuối bỏ cho em trai
năm 1990 từ ngày cuối bỏ bỏ Thầy luôn, như trước em vẫn
em em chạy trước từ nhỏ đến bây giờ năm nay 42 tuổi, cuối là ANAM
ở có em vợ của em trai nói rằng em chạy cho mình ở có em
vợ của em kêu em nói em nói đã em chạy từ Hò như đã qua Bình
Thưa Đức Thầy, em xin nói rằng từ em trai em ^{trong} bỏ cuộc
Thưa Thầy như vậy có tới với Thầy để ở, ý em mừng em của
em tiếp tục người thầy, lúc xưa người thầy cha của em một đêm
kêu nó thầy người thầy, nó chung chủ tịch Đức, khi kêu chủ tịch
tức Đức, Thưa Thầy em xin em Đức Đức, em Việt em có đến ở Sài Gòn em

Kính Thưa Thầy, Hiền tại em tâm sự 28 cuốn Báo của Đức Thầy 9
tức là Báo em, em xin thầy có tài liệu về Đức Thầy và Video Kỳ
Đại Hải Bình nước Bỉ, em xin đưa ta Đức Thầy, em cho tất cả chúng
Sinh Sơn trước giờ ngộ Đạo

Kính Thưa Đức Thầy em có đôi lời chúc Thầy, trường THO lâu dài
giúp chúng Sinh Sơn quay về Bình giác
Thầy như Hào Quang chiếu sáng tâm thức
của mọi người.

Kính chào Thầy

T B N

Montreal, ngày 10/7/94

N con,

Thầy đã vui nhận được thư con được biết con đã ý thức được tu là cứu cánh của cuộc sống. Vậy con nên thực hành đứng đắn tu theo giờ giấc của địa phương là được. Ngày đêm ý thức, dùng ý lực thăng hoa, cải tiến là cần thiết. Tuy ở xứ người nhưng tâm hướng về Trời thì chỉ chung có một cõi mà thôi. Tu bằng trí ý, tâm linh, chứ không phải tu về vật chất tiền bạc. Có ý thiên lành tiến về thiên quốc, thì tâm thức sẽ được thanh nhẹ. Ôm xác phàm phải trả một kỳ công mới sửa tiến được. Càng ngày con càng cố gắng tu, hướng về tâm linh thì con sẽ có cơ hội hội tụ trong những khung cảnh đại hội ở những kỳ tới. Vạn sự do tâm mà thôi. Quả địa cầu tròn nhưng rồi cũng sẽ được tương ngộ. Lo tu là điều cần thiết. Thường xuyên niệm Phật để tránh sự hướng ngoại có thể tạo loạn cho nội tâm. Thầy lúc nào cũng bận rộn đi đây đi đó, thuyết pháp độ tha tại trần, Thầy có thể làm nhiều việc trong một lúc. Thư từ rất nhiều, nhưng rồi cũng sẽ xong trong vòng trật tự. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

J. ngày 23 tháng 10 dl 1993.

Thưa Ông Bấm Tôn - Kính,

Tôi tên là M. - v. - T, 75 tuổi, tuổi Kỷ - Mùi, hiện thường trú tại North - Carolina Hoa - Kỳ, qua bên này năm 1990 bằng diện con bảo lãnh (đã 3 năm).

Khi tôi còn ở Việt - Nam, vào năm 1978 tôi theo tu với 2 bạn:

1 - Anh tử Du (tác giả bức thư chính Kềm) và 2 - là anh Ba Chiến, tu theo pháp của Ông tử = Pháp lý vô vi Khoa học huyền bí'.

Tu được 1 năm tôi thấy anh tử Du đột nhiên phát điên cũng một lúc anh Ba Chiến nổi nóng đến cực điểm xúc phạm vợ - con. Vì vắng mặt Ông, tôi không biết hỏi nguyên do sự việc trên với ai, hỏi ông Em và ông Sáu Hùng, không ai giải thích thỏa đáng. Tôi hoàn quá, nên thôi, không dám công phu nữa.

Sau này tôi chuyển qua tu bên Tỉnh - Độ với tiến lên Thiên - Tông của thầy Thanh - tử. Xét vì nghiệp quả còn quá nặng, không hành nổi Pháp - Môn Đôn - Ngộ, nên trở lại Pháp môn Niệm - Phật - nhưng vẫn mong sẽ gặp mặt ông để thọ sự chỉ dạy.

Kính thưa Ông Tán, khi qua bên này tôi cũng không tìm ra địa chỉ của ông, dịp may vừa rồi về VN, Anh tử Du nhớ tôi, khi qua đây gửi thư cho Ông, tôi mới biết được. May cho tôi quá, đây là tôi gặp duyên lành để ông chỉ dạy.

Kính thưa Ông Tán, tôi phát nguyện tu với mục đích là có được "Thiền - Tâm Thanh - Tĩnh" ở kiếp này và khi lâm chung sẽ được giải thoát ^{khỏi} vòng Lục - Đạo Luân - Hồi. Kính xin ông lấy lòng tử bi dạy cho tôi đạt được tâm nguyện, tôi thọ ơn ông mãi mãi.

Và sau đây tôi mới rõ về nguyên nhân "Điên" của anh tử Du để ông chỉ dạy anh khỏi tái phát.

Mục đích Tử Du tu vì sự trở Kỳ Hồi - Long Hoa (vì đạo giáo

của anh là Đạo Cao-Đài) ngày công phu bốn lần = Tỷ họ Mèo Đai
Con anh Ba chiến tu đề đặt Lục-Thông và có điện mệnh đi tự
bình cho bà con lối xóm, cũng công phu 4 thời.

Mỗi đêm 2 anh đều xuất hồn lên Thiên-Đình, yết Kiền
Ngọc-Hoàng Thượng-Đế và cũng gặp bà Tây-Vương. Mẫu sắp mở
hội Đạo-Tiên, có bia ghi danh sách tên tuổi của Anh Du-chiến trên
Thiên-Đình. Mùng quá, 5 giờ chiều hôm đó, 2 người cũng Thiên đề bỏ xác.
Nghe tiếng động, anh Ba chiến mở mắt ra thấy anh Du leo lên
mái nhà giờ ngói vừa nói: trờ ngại vì mái ngói này mà hồn
không lên Thiên-đình được. Hốt hoảng Ba chiến chạy về nhà
vác dao rượt và con cháu vì họ cần không cho tu. Con tu Đu
tử đi điện hồn. Tôi thấy vậy cũng hoảng hồn không dám tu nữa
(cơ phư) vì vậy mà tôi qua bến Trích-đò-Tông.

Thỉnh thưa ông Tâm, tôi nói ra đây hết sự thật để ông
hiểu rõ nguyên do hậu độ chúng tôi đến con đường giải thoát.

Thỉnh chúc Ông Tâm được nhiều sức khỏe, đề phò độ
chúng sanh, và tôi cũng rất mong ông chiếu cố phúc đáp.
Chữ đây là địa chỉ của tôi:

M - v - T

Thỉnh thư

Manuscript
M - v - T

Montreal, ngày 11 tháng 7 năm 1994

Kính gửi ông M V T ,

Vui nhận được thư của anh được biết anh vẫn nung nấu một đường hướng tu tiến giải thoát. Người muốn tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì phải tự ý thức rõ ràng nguyên lý của pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp như sau: Pháp lý Vô Vi cần phải phân tách rõ mọi sự việc trước khi hành. Vô Vi là làm việc từ việc lớn thành nhỏ, rồi nhỏ thành không. Khoa Học Huyền Bí là sự phát triển không ngừng nghỉ trong tâm thức hướng thượng từ tâm đời cho đến tâm đạo, khai thông điển giới của chính mình. Phật Pháp là tiến đến cõi thanh nhẹ, vạn sự ở trên đời là không. Khi ý thức rõ ràng như vậy thì mới vững lòng thực hành Pháp Lý, bằng không mượn phương pháp thực hành của Pháp Lý Vô Vi mà hướng tâm về sự phù hộ thì sẽ tạo loạn cho chính mình mà thôi. Mỗi mỗi ở trần gian này, cảnh đời có trật tự đều là tốt đẹp. Tu về Pháp Lý Vô Vi, tức là đời đạo song tu - là phải tự lập lại trật tự cho thân xác bình an như: ăn uống điều độ cần thiết trong cuộc sống thì mới dễ hành pháp lý được.

Chúng ta có thể xác hiện tại cấu trúc từ siêu nhiên hình thành, thì phải dụng pháp thực hành đúng đắn thì tâm thức của chúng ta sẽ trở lại hỗn nhiên và tự nhiên thì mới phù hợp với mức tiến tâm linh hiện hữu, chứ không phải muốn tu giải thoát mà đạt được đâu. Tự trở về trật tự từ đời lẫn đạo nhiên hậu mới thấy rõ kết quả của sự tu hành ở tương lai. Giờ giấc tu học tham thiền trật tự là điều rất cần thiết cho hành giả Vô Vi. Thực hành đúng đắn thì sẽ gạt hái được sự thanh tịnh của nội tâm. Đó là liều thuốc trị bá bệnh ở trần gian này, người thiếu thanh tịnh tức là người tự phá hoại thần kinh khối óc của chính mình, mỗi người ở trên mặt đất này đều có sự sống khác nhau và chết khác nhau. Không ai giống ai cả. Sinh lúc nào không biết, cha mẹ nói lại ngày giờ mà thôi. Chết lúc nào cũng không hay, lo chi sự sanh tử mà tự làm cho khối óc bận rộn và không sẽ giải thoát được, chi bằng giữ trật tự trong đường lối tu học, tự tu tự tiến đến giờ phút lâm chung cũng sẽ không bị bắn loạn. Đó là điều cần thiết cho cuộc sanh tử trong một kiếp người. Nếu anh muốn tu Pháp Lý Vô Vi thì phải tự dứt khoát tình đời, hướng tâm về cõi vô sanh bất diệt. Đó là tự tạo cho chính mình một lối thoát vô cùng phát triển ở tương lai về phần hồn. Trước khi thực hành, cần liên lạc với hội ái hữu Vô Vi để xin đầy đủ tài liệu để đọc và nghiên cứu rõ ràng (lá thư Vô Vi, kinh sách, băng video hoặc cassettes). Hành để hiểu chứ không hành để ỷ lại và tâm tối. Chúc anh vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Q a 23, 03, 1994

Thỉnh thưa thầy,

Con là h a b tuổi Bần Meo
sinh ngày 05.01.1952 tại Saigon Việt Nam.
Ngày con kính viết vài dòng thăm thầy và sau
nữa là con xin thầy giải đáp các thắc mắc
của con về đường tu thiền. Con kính mong
được sự hồi âm của thầy.

Thưa thầy: nguyên con biết được pháp tu
này vào khoảng năm 1974 đến nay là được 20
năm qua. Trong 20 năm qua vì sự ngu muội
và dốt hèn con đã chết mạng trên đường tu
hạnh, con cũng đã biết việc bony trên thân thể,
trên gốc nhà và các tông cây. Con cũng được
đi thăm các sư như Ấn Độ hay Thái Lan gì đó.
Mà con cũng đã thấy đốm người nổi dưới da
về âm phủ.....

Sau đó con thấy ma phá và con sợ quá
lại liêu hoảng nên con ngưng thiền. Thỉnh thoảng
con cũng thiền lại vài năm kết quả sau này
không đến đâu.

Con qua Mỹ vào tháng 6, 1990 vài
tháng sau con có tham gia cùng các bạn đạo
cũng thấy đi cầu mưa cho các oan hồn chết
trên biển, và sau đó con cũng có đến kiến
cũng thấy tại Thiên đường bên núi Big Bear và
một buổi tiệc tâm niên ở Bolsa vào năm 1992

Sau năm 1975 con có gặp thầy đang chủ
ace buyệt ở đường Trần Hưng Đạo và lòng hờn, con
có chào thầy và thầy chỉ kịp nói cũng con là "
tử tu, tiếp tiến" sau đó thì thầy lên ace buyệt.

Sau đây là con ain trỉnh bầy về căn bệnh của con mà như thảy gần đây gần.

Thuở trước: vào ngày 21.11.1993 vừa qua con có giải phẫu lỗ tai phải (do con bị lủng tai từ lúc còn nhỏ do di truyền. con cũng đã giải phẫu tai trái 2 lần mà kết quả ở nhà quom). Đến tháng ngày 23 ngày 21.11.1993 thì con phát hiện ra là con bị điếc cả 2 lỗ tai. Qua ngày hôm sau con có đi khám bác sĩ thì bác sĩ nói là 2 tuần sau con sẽ nghe được. Qua 2 tuần sau thì bác sĩ bảo là 1 tháng, trong thời gian đó thì con nghe cũng khá quan mà con có công phụ trợ lại, không hiểu sau lỗ tai con khi nghe được chút ít thì lại điếc tiếp lại. Khi con làm phẫu thuật thì thảy mang nhĩ rằng sinh mà như chui ở trong lỗ tai, nhưng con cũng có sợ hơn thảy nhiều và làm phẫu thuật nhiều lần. Không hiểu là do con sợ hơn hết kiến lỗ tai và làm phẫu thuật hay sao mà đột nhiên con thảy bị sưng bên phải từ mang lỏng đến lỗ tai.

Trên đầu con phía bên trái như xỏ rỗ đầu thì nghe như có tiếng sấm vọng ra, hay đứng vào thán thớt con thì nghe có tiếng sấm vọng lại. Con có hơi lạp rĩ thì bác sĩ cũng ở rõ được. Lỗ tai bên phải con thì lúc nào cũng nghe những âm thanh nào động làm con thảy như rỏ cũng, nhưng như có pháp tu này và hết về luật nhân quả của tiền kiếp nên con có chịu.

Mấy hôm nay con bị đau nhức nơi tim và thảy đau đầu, thảy đau bị nhien bị sưng lên, con có thảy đau nóng thì hết

những tình huống cũng bị sưng trở lại. Con
có ý định là tạm ngưng thiên một thời gian
chờ xem bệnh tình có khả quan hơn không?

Những em lại tiêu thời gian cũng như đầu óc
thẳng ngay và có đến đây trên đầu; con cũng
đã thấy được hay trở lại và thấy ánh sáng
bên dưới đầu cũng ba con.

Mày em viết thư này hỏi thầy xem con
có nên làm phép sát hồn và chữa ma quỷ không?
Và khi em làm phép này thì thầy lơ lơi bị
sưng đầu con thì dùng như thế, và khi em thất
thì thầy mang như bị sưng mắt và đau như
ở trong lỗ tai. Trong thời gian em cũng bị đau
như bên trong và đầu con thấy nhức, lỗ tai
liên phải em luôn phát ra tiếng nổ như là
tiếng pháo, làm em cũng cảm thấy quá.

Con kính xin thầy có nhân được thư con
thì xin thầy đánh chết thời gian trả lại cho
con. Trong thời gian em cũng xin thầy cho em một
lần ăn của thầy để em làm kỷ niệm;

Quê thầy em kính cầu thầy nếu khỏe
luôn dời dáo để luôn dẫn dắt chúng mình trên
đường tu đạo.

Nam mô A Di Đà Phật.

Vạn vật thái hòa, Vạn sự bình an.

Kính thư.

Quang

1 9 9

T.B. Kính thầy em vẫn tiếp tục công phu hay là
tạm ngưng lại chờ cho hết bệnh rồi thầy cũng như
lại.

Montreal, ngày 10-7-94

L Q T con,

Thầy được thư con được biết con đã bị thân nghiệp. Sự mổ xẻ liên hệ với khối óc đã làm mất hẳn sự tự nhiên. Nay con cần phải theo dõi thuốc men đầy đủ. Con chỉ niệm Phật để khai triển ý lực tu học mà thôi. Không nên dùng phép Soi Hồn, chờ lúc nào hoàn toàn khôi phục thì mới tái tục Soi Hồn. Đêm đêm con muốn tu học thì chỉ làm Pháp Luân và Nhập Định thôi. Lúc tham thiền thì đỡ ngủ. Nếu có thấy gì thì cũng chỉ biết thêm mà thôi, không có gì trở ngại cả. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn.

Nam Mô Bối Chủ Phật, chư Tiên

Nam Mô Phật Bảo Tàng

Nam Mô Phật Vi Kiền

Nam Mô A Di Đà Phật, Vạn vật thái bình.

Kính Thừa Thầy

Trước hết con kính ^{thưa}Thầy siêu khỏa đời dảo, tâm thần an lạc đề tâm đồ chúng sanh, và chúc Đại Hội thành công mỹ mãn. ~~Sau đây~~

Sau đây con có một số câu hỏi mong Thầy giải đáp cho con yên tâm ~~đề~~ tu tập tấn tu hành.

- 1- Để báo thức 11:30 dậy thiền, nhưng buồn ngủ quá, nói thầm thôi ngủ đến 4 AM dậy thiền rồi đi làm luôn, rồi ngủ mê đi thì nghe tiếng chửi rủa bên tai, giật mình tỉnh lúc đó 11:44 PM con vội chợp dậy thiền, mấy ngày sau nghe thêm 2 lần nữa nhưng xa hơn, như vậy là tiếng gì? có phải là ma phá không thưa Thầy?
2. Tỉnh thoảng có tiếng xet xet như tiếng diều chạm trong đầu, làm chóng mặt chỉ một tích tắc thôi.
3. Làm PLCM chung quanh râm cả động và cứng (thỉnh thoảng)
4. Có 1 lần thiền con thấy như TV có chấm đen như làm sóng điện, sau đó thấy , hình vậy chia làm 4 hình vuông nhỏ màu khác nhau, xong lại thấy những sọc sọc màu cũng khác nhau, như vậy là gì thưa Thầy?
5. Tỉnh thoảng có những vầng tròn ở sáng làm từ 2 con mắt phóng ra, có những liốt chấm sáng trên đỉnh đầu, hoặc có 1 đũa sáng nổi chân tóc →

- 6 - Khi thiền thấy lòng điên xoay tròn, rồi nghe tiếng chim kêu (nghe tiếng tiếng đầu) lúc đó mê mê tiệt tiệt như vậy là sao thưa Thầy?
- 7 - thỉnh thoảng cảm thấy toàn thân yên lặng, và nhẹ nhàng, đầu trong rỗng.
- 8 - Thiền thấy sự mê? khờ? lừa? là sao thưa Thầy?
- 9 - Có lần con niệm Phật năng, ^{lúc} cảm, cố, lơ tai thì kêu lộc lộc, cố cũng kêu, chớ mở ác thì mất như vậy có phải độc tố?
- 10 - Thưa Thầy con có rất nhiều giờ sick leave, con phải làm sao? con không dám với đời mặc dầu thỉnh thoảng cũng có mệt, nhưng khiya thiền xong thấy khỏe lại đi làm.
- 11 - thỉnh thoảng khaub với mở ác.
- 12 - Thưa Thầy "con về VN có được không?" ra Hàn, Ông xã con muốn con đi cũng, nhưng con sợ con tu con yên ọt, về gặp thế nhiều mà thiền chớ là con đại sợ mà, Thầy khuyên con nên thế nào?
- 13 - Thiền thấy chân đư bằng hột đầu chung quanh sáng.
- 14 - thỉnh thoảng chân sáng lóa ra ngay trước mắt.

Con xin dứt lời, cho con gửi lời thăm Bà Tâm,
Cô Bê và tất cả ban đạo.

Kính Thầy
HN

Montreal, ngày 11 tháng 7 năm 1994

Chị N T ,

Nhận thơ chị được biết chị đã dốc lòng tu học, đã được chút đỉnh hiện tượng trên bộ đầu. Tôi khuyên chị nên tập trung ngay chơn mây khi nhắm mắt, vì luồng điện sẽ hội tụ ngay đó khi thoát ra. Không nên nhìn ánh sáng trên bộ đầu, chỉ chú ý trung tâm chơn mây, sẽ tập trung và thay đổi tánh tình trở nên thẳng thắn ở tương lai. Thời gian này cần khép mình tu thiền nhiều, không nên về VN rước động vào tâm. Lúc nào cũng niệm Phật, nhớ tưởng cõi trên thanh nhẹ thì mới giải được nghiệp tâm. Tất cả chuyện đời đều là tạm, rốt cuộc cũng trở về không mà thôi, không nên bôn ba vì ngoại cảnh. Khi làm Pháp Luân Thường Chuyển chuyển động bộ đầu, điều đó rất hữu ích cho phần trí ở tương lai. Bộ đầu phát triển và khai thông là việc rất cần thiết, sẽ có cơ hội hội nhập vào điển giới thanh quang sáng suốt, tương lai chị hoàn toàn tự chủ và không lệ thuộc, sẽ tự đạt ánh sáng vô biên trong nội thức. Thành thật chúc chị vui khỏe và tu tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

29-05-94.

Kính Bả Đức Thầy!

Con là N - T - N hôm nay con viết thư này - bước thăm thầy và chị Hoàng Diễm - sau con có vài lời nhờ thầy giúp con.

Kính thưa thầy!

Con đã ăn chay trước khóa tỉnh khải - lời này những con phải nấu ăn cho 1 đứa cháu và 1 con của con, nhưng từ bước tới nay con chỉ mua thịt họ làm sẵn những cách đây 3 tuần con đã mua 1 con cua sống luộc cho 2 đứa nó ăn, lúc đó con nghĩ rằng tao hoá đã ăn bài những sau đó con đã ăn mắng mãi dù con không ăn những con đã làm chết nó như vậy con có tội không thầy? trước khi luộc con có niệm phật và cầu nguyện cho linh hồn con của được đi đầu thai từ đó tới nay con sốt sả không biết con của có được đi đầu thai không? xin thầy niệm tỉnh - thứ tội cho con thầy dùng huê nhân để cứu độ cho linh hồn con của được giải thoát con xin đời ăn chay và nguyện sẽ cố gắng nhờ không dám phạm tội này

Kính thưa thầy!

Sao con ngu quá đi tới đâu ai cũng cười? sao mấy ngu quá, không hiểu tại sao từ nhỏ lớn con không học cũng sao con ngu quá thì có ảnh hưởng việc tu học con không thầy? con cố cố gắng niệm phật những vẫn còn ngu, từ ngày tu học tới nay con cố gắng bắt nòng gần những cái ngu vẫn còn ai cũng khi dễ con ngu quá, thưa thầy con đã lỡ mang bệnh ngu rồi có cách nào cho hết ngu không thầy? có lúc con đọc sách khai ngộ chân lý con mới được cái cao siêu ^{chấn sảng} có lúc con chỉ đọc và hiểu sơ thôi tại sao vậy thầy? con xin thầy cho con lời dạy

đi? con làm hành trang trên bước đường tu
học, con nghĩ thật nhiều hàng sẽ viết nhiều
sẽ lớn dần nên con xin dừng bút con xin
kính bài dùm thầy và cho con lời mình giải.
Kính lại thầy

con

N T N

Montreal, ngày 10/7/94

N con,

Thầy đã vui nhận được thư của con được biết con vẫn khôn hơn Thầy. Con biết sự đau đớn của con eua nhưng mà con quên cuú eua, nên con cảm thấy có tội. Người ăn thịt eua cảm thấy ngon và quên tội. Con biết đó là tội, khi con giết con eua nhưng con viết thư nhờ Thầy giải tội, tức là con khôn hơn Thầy. Thầy vẫn nhịn nhục nghe theo những gì con muốn nhưng việc đó chính con phải làm, tức là bỏ công tu học, tham thiền nhiều thì mới bỏ được cơn u mê tâm tối. Thiên hạ nói rằng con ngu, Thầy đề nghị con nên tu ngu như Ông Phật thì mọi sự ngu trần gian sẽ tiêu tan, tức là sự tâm tối sẽ biến thành ánh sáng. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

1
Hà H. ngày 7 Tháng 7 năm 1993
Coi tên P. ở 8 68 tuổi thường trú số
nhà:

Coi xin lòng trong kính gởi - lời lời đến
Thăm Ông Cảm ơn ^{ông} chúc ^{ông} hàng nhiều sức khỏe
Sau đây tôi xin mang phép trình bày về bản
thân của tôi gần như cũng như biên lai để
nhờ lai thông cảm và giúp đỡ cho tôi vẫn có
thời giờ.

Về bản thân của tôi cách vài chục năm
về trước bị bệnh suyễn do vì triệu tôi có anh
Bác Sĩ chuyên khoa chữa khỏi một thời gian
vì cho biết tôi bị suyễn phong, gần năm 1978
tôi bị tái phát nặng có thì rồi là bắt đầu, khi
đó tôi có đến thăm ^{ông} bác sĩ Nguyễn Biểu Hè
nhờ ông chăm sóc, nhưng bệnh nhân từng qua
tôi không dám làm phiền ông cả sau đó tôi có
đến thăm ^{ông} bác sĩ Em nghe ông giảng thì
thực thành phấp vì vì trong rừng ở tháng tôi
nhẹ bệnh và khỏi hẳn trong vòng 3 năm.
Bỗng một hôm con cháu về tôi sợ chỉ tay
trái của tôi cho biết tôi có chỉ tay bị cụt
nhưng tôi không quan tâm, tôi ~~đã~~ thì nghĩ
nếu có lấy ra thật thì tôi chấp nhận
nghịch quả phải trả, quả nhiên qua an ấy
Tháng sau tôi bị loạn thần kinh khi ấy

Chị , Vĩnh X 18

Cố xin long trọng kính gửi - lời chào đến
Thăm Ông Năm và chúc ^{ông} hàng nhiều sức khỏe
Sau đây tôi xin mang phép trình bày về bản
thân của tôi gần như cũng như hiện tại để
nhờ sự thông cảm và giúp đỡ cho tôi vẫn có
thể được.

Về bản thân của tôi cách vài chục năm
về trước bị bệnh suyễn do vì truyền tở có nhà
Bác Sỹ chuyên khoa chữa khỏi một thời gian
vả cho biết tôi bị suyễn phong, qua năm 1978
tôi bị tái phát nặng có thể nói là bất trị, khi
đó tôi có đến thăm trường sư phạm Nguyễn Huệ
nhờ ông chăm sóc, những bệnh nhân đồng giai
tôi không dám làm phiền ông và sau đó tôi có
đến thăm trường ông Em nghe ông giảng tôi
thực thành thật về vì trong rừng & tháng tôi
nhẹ bệnh và khỏi hẳn trong vòng 3 năm.
bỗng một hôm con cháu về tôi coi chỉ tay
trái của tôi cho biết tôi có chỉ tay bị cuốn
những tôi không quan tâm, tôi ~~và~~ từ nghĩ
nếu có lấy ra thật thì tôi chấp nhận
nghịch quả phải trả, quả nhiên quả này
tháng sau tôi bị loạn thần như thế này
gia đình tôi và xóm làng cho tôi vì thiếu
nên đi mua quả nhập gia đình tôi đem
tôi xuống thăm trường ông Em xong thuốc

2

và nhớ nhiều thầy võ võ Phật chúa cũng
không khờ, cuối cùng gia đình tôi đem tôi
đến Bệnh viện Tâm Thần tỉnh Long An bác
Sĩ cho uống mấy viên thuốc ngủ thì bệnh
tôi tình hết tôi vẫn tiếp tục công phu và
tôi bị mất ngủ trên 40 năm suốt ngày lẫn đêm
trăm phần trăm, những tiếng quýt công phu
đến tháng giêng năm 92 tôi ngủ đàng-tin may
mới đêm ngủ 5 hoặc 6 tiếng rồi mất ngủ nên
yêu Suyễn trở lại và hiện nay Suyễn cũng hết
đàng và tháng không phải dùng thuốc ngủ
Thuốc Suyễn thay vì lúc trước mỗi đêm đêm
phải uống 5 viên thuốc ngủ của Bệnh viện
Tâm Thần có đêm sâu không ngủ có thuốc
Suyễn thì mỗi ngày uống 3 hoặc 4 viên.

Mới đây vào ngày 12 tháng 5 năm 93 tôi
bị đau bụng là thường 18 tiếng mà trong
mười mấy năm công phu tôi không khi
 nào bị như vậy, cuối cùng gia đình tôi đem
tôi đến Bệnh viện tỉnh ra ai bác Sĩ Siêu
âm thì cho biết tôi bị viêm túi mật và
loại mật 2 viên, 1 viên 1,2 on và một viên 1,5 on
Bác Sĩ bảo phải mổ hai lần nếu không
mổ sẽ bị đau trở lại vì hiện cũng gia
đình quá khó khăn tôi không có tiền chi
phí để mổ, tôi vào viện ngày 15-5-đến
19 tháng 5/93 xin xuất viện về nhà vẫn

tôi tình bất tôi vẫn tiếp tục công phu và
tôi bị mất ngủ trên 10 năm suốt ngày lẫn đêm
trần phần trần, nhưng ^{tôi} cũng quyết công phu
đến tháng giêng năm 92 tôi ngủ được. tin may
mới đến đúng 5 hoặc 6 tiếng rồi mất ngủ rồi
yêu suyễn trở lại và hiện nay xuyên cũng hết
đang và tháng không phải dùng thuốc ngủ
thuốc suyễn thay vì lúc trước mỗi đêm tôi
phải uống 5 viên thuốc ngủ của bệnh viện
tâm thần có đêm nào không ngủ còn thuốc
suyễn thì mỗi ngày uống 3 hoặc 4 viên.

mới đây vào ngày 12 tháng 5 năm 93 tôi
bị đau bụng là thường 18 tiếng mà trong
mười mấy năm công phu tôi không khi
trào bị như vậy, với công gia đình tôi đến
tôi đến bệnh viện tổng đài bác Sỹ Siêu
âm thì cho biết tôi bị viêm túi mật và
lỡ mất 2 viên, 1 viên 1,2 cm và một viên 1,5 cm
Bác Sỹ bảo phải mổ hai lần nếu không
mổ sẽ bị đau trở lại vì hoàn cảnh gia
đình quá khó khăn tôi không có tiền chi
phí để mổ, tôi vào viện ngày 15-5- đến
14 tháng 5/93 tôi xin xuất viện về nhà vẫn
tiếp tục công phu đến nay thì không
thấy đau nhưng tôi không biết có như
bệnh không, đó vì tôi quyết tâm theo
con đường giải thoát luôn hỏi Linh thì

Montréal, ngày 10-7-1994

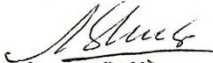
Kính Anh Đ ,

Vui nhận được thư anh được biết anh có ý thiến lành trì tâm giải thoát, đó là sự may mắn của phần hồn trong kiếp này, nhưng nghiệp thân phải trả., tức là hậu quả của những sự ta đã làm thì ta phải gánh chịu mà thôi. Như bệnh anh đã kể trong thư, tức là hậu quả của sự ăn uống trong nhiều năm kết thành sạn mật, đó là chuyện thông thường của nhân sinh. Cần ăn chay, tức là rước nguồn sống tinh khiết của vũ trụ quang đã và đang ăn độ cho chúng sanh tiến hóa, thì nó sẽ bớt kết tụ độc tố trong ngũ tạng. Nghiệp thân tự nó sẽ tan biến mất nếu chúng ta giữ được tinh khiết. Nước uống cần lọc kỹ càng khi đưa vào xác. Nước là nhiệm vụ vận hành toàn thân, cần tinh khiết, thì sự vận hành giữa tim gan thận sẽ được điều hòa. Người tu tinh khiết thì bộ óc sẽ được phát sáng và minh mẫn.

Chúng ta đang sống đời đạo song tu thì sự tinh khiết và trật tự rất cần thiết. Bộ ruột của chúng ta có sáu lần hơn thế xác, mỗi ngày ăn ba bữa, chưa đựng biết bao nhiêu độc tố trong người nếu bộ ruột không thông. Vậy nên chú ý bộ ruột nhiều hơn, tức là khi ăn phải nhai cho thật nhuyễn nhện hậu mới nuốt. Đó là sự hợp tác chặt chẽ giữa bộ răng và bộ ruột, sẽ tránh được những bệnh nan y có thể xảy ra ở kiếp này.

Chúng ta là người tu, cần sự trật tự ăn uống hàng ngày thì tâm sẽ được yên ổn mà tu. Kính chúc anh vui khỏe.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng.

Phần thư!

22-10-93

Hầu thăm thầy! Lương-Si-Hàng (Ông Tâm)

Câu những năm dài xa các thầy, hôm nay nhân dịp ông đi học
đi công các em lên đường đi nước ngoài, theo vấn đề (H)

Dịp may hiếm có, còn với việc thư này, trước kính hầu
thăm thầy, cũng qua thăm thầy, và tất cả quý vị hiền huynh
Hiền Tỷ (ban đạo xa gần, với tâm lòng chân thành thăm hỏi
về sức khỏe, sự sống và nhiệt tâm trong việc tu học

Theo thầy, từ lúc vào thầy đến nay, đã số chừng 10 tháng
trăm quá nhiều, cũng có số bỏ cuộc, 1 phần do thiếu lý chí
và đức tin, 1 phần do cảm giác cuộc sống bực bực
đánh phải tâm bết vô vi pháp. Riêng em cũng ở 1 lúc
nhấn, có lúc em tưởng chừng như ở cuối đường rồi, phải bỏ
cuộc, với lý chí và sự bền tâm, em cố lê lê tiếp ngay trong
việc tu học, và sau cùng em đã quyết định tiếp tục, và
đi đến kinh nghiệm của sự hiểu biết ngày hôm nay.

Theo thầy! Trong vô hình Ngài Quan Thế Âm đã dạy:
"Đạo pháp là đạo độ tâm", có cảm mạo có lòng, có xin cầu mở
số đáp ứng, theo lời ngài dạy như trên, với 1 người bạn
hiền huynh của em, em với tâm lòng nhiệt tâm đi tiếp
trong việc tu học, đi đến em được giải thoát, em kính xin
thầy, từ duyên cho em về mặt tình thân vô vi, để em vững
bước trên tâm trên đường đạo về đạt đến nguyện vọng sau
cùng (phụng sự nhân quả và giải thoát)

Theo thầy! Qua quá trình kinh nghiệm về tâm linh của những
năm tháng tu học, muốn tìm tâm trên đường đạo, ngoài sự may
mắn gặp thầy sáng ban hiền em đã hỏi người tu phải có 3
yếu tố cần thiết "ý chí - phụng sự - thờ phụng" với cuộc sống
hiền tỷ em gặp khá nhiều khó khăn về cảm giác, chỗ bực bực và
gia đình + với nghiệp lực xoay chuyển, và lo ngại trên nghiệp,
và lo cảm, và lo tiếp tục, phụng sự đến thầy, thân xác phải
thờ phụng nhiều, mỗi hướng đến công phu tu học. Công với lòng ngài
uân Thế Âm đã dạy, em mỗi ngày dần viết những lời này. Kính
nhờ thầy chuyển hỏi quý hiền huynh Hiền Tỷ, ban đạo xa gần (H
vô vi) trên tình thân là cần đảm là cần, xin hỏi vô vi từ
duyên cho em về mặt phụng sự, để em có thể ở gần gũi của
công phu tu học nhiều hơn. Một lần nữa, em kính chúc sức khỏe
và hạnh phúc cho tất cả các vị và quý bạn đạo xa gần em xin

Dịp may hiếm có, con vô viết thư này, trước khi hầu
thăm thầy, cũng qua đình thầy, và tất cả quý vị hiền huynh
Hiền Tỷ (ban đũa xa gần, với tâm lòng chân thành thăm hỏi
về sức khỏe, sự sống và nhiệt tâm tình Tán Trong, về tu học

Thưa thầy, từ lúc vào thầy đến nay, đã số chừng hơn tháng
trăm quá nhiều, cũng có số bỏ cuộc, 1 phần do thiếu lý chí
và đức tin, 1 phần do cảm giác cuộc sống khổ hèn
đánh phải tâm biết vô vi pháp. Riêng em cũng ở 1h như
nhân, có lúc em tưởng chừng như ở cuối đường rồi, phải bỏ
cuộc, với lý chí và sự bền tâm, em cố lê lê từng ngày trong
việc tu học, và sau cùng em đã quyết được mức trong, và
đi đến kinh nghiệm của sự hiểu biết ngày hôm nay.

Thưa thầy! Trong vô hình Ngài Quan Thế Âm đã dạy:
"Đạo pháp là đạo đức tin", có cảm mạo có lòng, có xin cầu mở
5 đáp ứng, Theo lời ngài dạy như trên, với 1 người bạn
hiền huynh của em, em vô tâm lòng nhiệt thành đi tu
trong việc tu học, đi đến em dường giải thoát, em kính xin
thầy, từ duyên cho em về mặt tình thân vô vi, để em vững
bước tình tâm trên đường đạo vô đạt đến nguyện vọng sau
cùng (phụng sự nhân, An và giải thoát)

Thưa thầy! Qua quá trình kinh nghiệm về tâm linh cũng như
nam thầy tu học, muốn tìm trên trên đường đạo, ngoài sự may
mắn gặp thầy sáng ban hiền, em đã hỏi người tu phải có 3
yếu tố cần thiết "ý chí - phụng sự - khổ hạnh" với cuộc sống
hiền tỷ, em gặp khá nhiều khó khăn về cảm giác, chỗ ban đũa và
gia đình + với nghiệp lực xoay chuyển, vừa lo giải trừ nghiệp,
vừa lo cảm giác, vừa lo tiền tu, phụng sự thầy, thân xác phải
thoát khỏi, rồi hướng đến công phu tu học. Em vô lòng
uân tưu âm đã dạy, em mới mới dần viết những lời này. Kính
nhờ thầy chuyển đến quý hiền huynh Hiền Tỷ, ban đũa xa gần trong
(Hội vô vi) trên tình thân là lần đầu là này, xin hỏi vô vi từ
duyên cho em về mặt phụng sự, để em có thể gần gũi đến
công phu tu học nữa hơn. Một lần nữa, em kính chúc sức khỏe
và sự tinh tấn đến với thầy và quý ban đũa xa gần, em cũng ở
quên cầu nguyện ở trên, ban phước lành đến với tất cả.
Chúc em rất mong được gặp thầy:

PAR AVIGNON VIA THE MAIL

Kính thầy: Người học trò bé nhỏ? chót T S
của thầy (em)

MONTREAL ngày 10-07-94

T S

Thầy vui như nhân được thả con do mình theo chuyến đi, được biết con đang trên đường giải quyết vấn đề về học giải thoát,

Thầy vẫn khỏe mạnh và tâm sức lúc nào cũng khỏe và con đang về học, hầu như không có vấn đề nào được giải thoát ở Hải Nam,

Tu là do tâm. Chú khỏe phải do tâm, cũng quyết dứt khoát trên tâm thì mọi việc sẽ trở về bình thường và an bài tốt đẹp ở tâm linh, vạn sự khởi đầu tâm. Bình thường thì mới tìm thấy tâm hồn, thế gian là cõi tâm, chỉ cõi tâm là bất diệt và trường cửu.

Có một luật lệ về với tâm niệm và hành vi thì sẽ có cõi. Hai cấp thầy ở trên là. Khi có gì có thể không biết tâm thì mới biết tâm, thì mới biết là sự có hai kết hợp tốt đẹp.

Chúc con vui tiến. /

Chị Thuần,

Tuần. Sĩ - Hồn

T.P. Thầy chỉ là tu như con,
khỏe cả thì sẽ ở tâm, như người
đi. Cuộc sống của thầy cũng do trời
phải tìm bản thân này, thầy cũng
còn con và tất cả tâm sự mà thôi. /

L.
ngày 07-07-94

Ngày 07-07-94

Gửi Mẹ kính thương

Kính thưa Mẹ, con mới có dịp viết thư thăm Mẹ, vì mãi riu tu lo công việc khiến cho tâm hồn con không được ổn định, kính xin Mẹ vui lòng tha thứ cho con.

Chưa lâu Mẹ, chẳng hay sao nay Mẹ có được khỏe không? Ở con đi làm hay đã nghỉ, con vẫn tu con nỗ lực, con vẫn tiếp tục đi du thuyết các nước, lúc nào mà con đi khắp miền quê đất nước để cho chúng sang. Con rất tiếc là ngày xưa theo Mẹ tu học mỗi mùa chúng bỏ dở, khi con lập gia đình con có nói trước là con sẽ khổ, mà đúng như vậy, con lúc nào vào cuộc hôn nhân là nó dysfunction, con phải tạo nghiệp cho đến từ đạo ấy đến nay cuộc đời của con trải qua bao nhiêu lúc thăng trầm, riu tu, do công đáp đền.

Con đặt chân lên đất Mỹ không phải gặp hai sự việc quang như bao người Việt Nam khác hàng Mẹ riu, mà là đến để thêm nhiều trách nhiệm như là việc thực sự; nói đây xã hội tuy nhiều vất vả vất vả tuy thưa thớt nhưng tình hồn thì quá ư thiếu thốn, tội lỗi cũng đầy đầy. Cũng ngày con công cần nỗ lực đi đến nơi cũng thấy đời như du xuân, tất cả đều là bề bộn: sinh, lão, bệnh, tử... và mỗi năm như luôn luôn kêu gọi con như vậy.

MONTRON ngày 07-07-94

M. H.

Cháu vui nhận được THẺ CỦA CON VÀ ĐƯỢC BIẾT CON
ĐÃ ĐƯA CÁN ANH VÀ ĐANG TRÊN ĐƯỜNG BIẾT PHÚC,
CẢNH NGÂY CON CẢM RÕ NHIỆP LỰC LỚN CUỐN VÀ
CUỐN LỚN, LÍNH ĐỘI ĐEN BẠC RẤT KỶ KẾT, RỘT CUỘC CUỐN VỀ
KHÔNG, CẢ HƯỚNG MIẾNG HAI BÊN TẠC KHÔNG ĐẾN, NHƯN HẬU CỦA
PHẢI TẶNG NỮ NỮ HAI BÊN TẠC KHEM, VÀN VẠN CẢ HI CỐ PHẦN
HỒN CẢ HI CỐ BẤT MINH MÃ THỜI, CỐ VẬY MÀ TRỊNH THẮC
LIẾP NỮ, LỜI NỮ CẢM NGÂY CẢM ĐANG, NHƯN KHÔNG TRÊN
ĐƯỢC HANG. PHÚC, TÔI BẠN TRINH ĐEP NHƯN LỜI NỮ CẢ HI
CỐ PHẢI HAI MÃ THỜI, BỊ VẬY XỎ BỎI ĐỀU TỈA VÀ DIỆT,
KHÔNG SAO TRINH KHỎI ĐƯỢC CẢM SẼN NHỜ TÔI TẬP, CẢ HI CỐ
TÔI THÌ, NỮ THẮNG KỶ CẢM MÌNH HAI MÌNH MÃ TÔI BẠN NỮN
SỐM HAI, NHƯN VÌ CON ĐANG GIỎI THẮNG MÃ TÔI, CẢM CỬ
VẬY NHỜ BẠN NHƯN NHIỆP CẢM, ĐÓ GIÚP CẢM XÂY DẶN
ĐƯỢC DẶN CẢ HI THẮC HANG CẢM ĐỀU NHƯN HẸM NAY CẢM NỮN
TẶNG TRINH VÀ KHỎI MẮT, PHẢI VẠN TÂM LINH, CON CỐ
DUYÊN LINH BẮP CẢM TÔI ĐỀU NHỜ, NHƯN CON KHỎI
CỐ ĐUYỆT TÂM XÂY DẶN CẢ HI CẢM CON, CẢM NỮN
CON ĐÓ TẠC RA NHIỆP LỰC CẢM CON, TÔI CUỐN TÂM
THẦM CỬA CON CẢM ĐỀU NHƯN HẸM NAY NỮ CỐ CẢ HI
TÔI ĐỀU NHƯN HANG ĐỀU ĐÓ ĐƯA QUA CẢM NỮ CON,
CON NỮ NHỜN THẮNG KỶ CON ĐÓ TÂM MẮT RẤT NHƯN THÌ GIỎI
QUÍ BẠN CỬ CẢM CON, NHƯN NHỜN THẮNG VẠN XÂY DẶN
TÂM LINH TRINH CẢM TRINH LIẾP HÓA KỶ CỬ BẠN NỮ CỬ
GIÁ ĐỀU CỬ CON, CẢ HI BIẾT CẢM THỂ ĐỀU TÂM VẠN TÔI
HAI MÃ THỜI, HẬU ĐỀU SỬ NỮ NHỜN TRINH CUỐC SỬ
TÂM LINH PHẦN HỒN, CUỐN CẢM NỮ KHỎI PHẢI CẢM TÔI
ĐỀU, CẢM ĐỀU NỮ NỮ MÃ TÔI LUY MÃ THỜI! NHƯN TÔI LIẾP
BẠN NỮN TÔI HỌC CẢM ĐÓ THẮNG TÂM LUY LUY VẠN PHÚC VẠN
TÂM TRINH, CẢ HI CỐ MANG MỠ NHỜN TÔI THẮC VẠN TÔI CỬ,
CẢM CON VÀ GIÁ ĐỀU VẠN TÔI. 1. ĐỀU - PHÚC,
M. H.

T. B. M. B. N. S. K. H. E. V. A. Đ. L. M. H. A. N. G. 1.

M

May 25, 1994

Kính thưa Thầy,

Đầu thư con xin kính chúc nice khỏe thầy, Con định viết thư cho thầy đã lâu, con cứ phân vân mãi cho đến hôm nay.

Con, chị Nguyễn Thị Ngọc Thủy, anh Bùi Minh Trọng Đăng Thao nữa, và một số anh chị khác cùng ngôi thôn chung lúc ở trong trại tù nạn ở Philippines. Anh Trọng có cho con địa chỉ của thầy lúc con vừa mới qua Mỹ nên hôm nay con mới có địa chỉ để gửi thư cho thầy.

Con qua Mỹ đã gần được 5 năm, năm nay là năm thứ 4 của ở trường Đại học cho con đang ở tháng vừa qua có nhiều việc xảy đến, tất cả dự định về lương lai của con bị thay đổi hoàn toàn và bất ngờ đến nỗi con cũng không ngờ rồi và bây giờ con không biết phải làm sao?

Con đang học y tá, năm thứ 4, chỉ còn một năm nữa là xong. Ở Mỹ y tá học cũng như các ngành kỹ sư... Tháng vừa rồi lúc con thuê tập trong bệnh viện, thầy con là một bác người Mỹ có thuốc con hoặc lúc con cho thuốc hay làm cái gì đó cho bệnh nhân của con. Trong nhóm con có 2 người du học con là Việt nam bác không thuốc hay làm thuốc hoặc cái cho những học sinh Mỹ khác cả. Lúc con phạm lỗi lần đầu tiên bác hẹn gặp con tại văn phòng và bác con rất lớp đó vì những lỗi con đã làm. Con cũng không ngờ nỗi bởi vì con là học sinh làm sao không phạm lỗi bác là người dạy bác nên có trách nhiệm giúp con nữa lỗi làm đó trước khi đánh rớt con mới đúng. Có nhiều chuyện bất công khác nữa con phải chịu đựng con không muốn kể ra nữa chỉ muốn

quên và cho nó qua đi nhưng con không thể nào
 quên được. Bây giờ việc học con phải giao đoạn
 con phải chờ một năm sau đi lấy lớp đó lại
 vì người ta tổ chức lớp đó chỉ 1 lần một năm
 Bà thấy của con đời xui bất công với con như vậy
 nhưng tất cả thầy cô trong trường Nursing con đang
 học không một ai dấn lên tiếng. Bà cứ theo học
 như lúc học có bệnh nhân, ta hít thở thật con không
 phải là người đầu tiên mà vẫn không bị gì cả
 Bây giờ con không biết làm sao nữa? con có thể
 trở lại trường đó 1 năm nhưng con không thể nào
 quên được những việc xảy ra con không biết con có
 thể học một cách thoả mái nữa được không.
 Con nói chuyện với 1 một bà là thầy của con cũng dạy
 ở trường đó. Bà ấy nói con là người tốt con
 cảm thấy bất công khi người tốt phải chịu
 đựng toàn những chuyện xấu với không may
 mắn. Như con bây giờ, trong khi bạn bè cùng
 lớp con họ ra trường mùa hè năm tới còn con phải
 quay lại năm tới đi đi tiếp tục chăm sóc con
 lại. Bây giờ trong khi tất cả mọi người được đến
 lớp vào bệnh viện thực tập con con phải ngồi đây
 suy nghĩ không biết tương lai con sẽ đi về đâu?
 không biết phải làm gì trong năm tới? không
 biết có nên trở lại học cái trường đó nữa không?
 Bà con nói biết rồi con liền quá nên mới bị họ
 làm như vậy. Con cũng không biết phải làm sao
 cho vừa lòng người nữa!

Con đã lớn rất nhiều nỗ lực, cố gắng với
 thời gian để vào được trường đó vì gần cả 400
 người nộp đơn mà họ chỉ nhận 100. Đường học
 vất vả con chưa bao giờ bị trễ ngại lớn như bây
 giờ. Con muốn học ngành như bạn bè cùng lớp

điều gì con nghĩ mình có thể giúp được nhiều người trong tương lai. Bây giờ con cảm thấy rất cần dự định con dường như không thể thành tựu nữa. Nếu cứ nghĩ là sợ mình ăn bài không thể học lên được đi giúp đỡ giúp người có thể cảm thấy bớt nhẹ tâm nhưng con vẫn không thấy thành tựu được nào. Con người có thể thay đổi được sợ phần bằng việc làm của mình. Con cảm thấy bất công khi người tốt phải chịu đựng toàn những việc không may mắn.

Mẹ của con ăn chay tương đối rất lâu rồi mới qua Mỹ thì trai thì nạn ở Mã Lai. Chị Lớn của con qua Mỹ đã lâu nhưng không lo lắng gì cho Mẹ con cả. Mẹ con bây giờ phải ở với gia đình của con. Ở đây của con gần Canada lạnh quá Mẹ con không chịu nổi. Con chỉ mong sung vui học đi ở định chỗ ở việc làm có thể lo cho Mẹ con ở ở định. Con học là mùa hè năm 1995 con tốt nghiệp bây giờ tất cả đều không thể liên lạc.

Con đã xin tương lai đi học những bước khi vào tương lai con phải mất gần nửa năm trời đi học những môn con đã học trước kia ở trường con đang học bây giờ. Nếu con chuyển trường con phải tìm người chia phòng chỗ ở những tiền đi chuyển. Em trai của con vừa mới lên đây đi học cũng phải chuyển trường theo con không quen với ai là Vietnam cả ở đó cho con định chuyển tới nữa con cũng rất lo. Con chưa quyết định được nên ở đây đi 1 năm sau vào học lại hay chuyển về trường mới nữa?

Con tương lai đến ở đây 1 năm sau tất cả

mọi người, bạn bè ai cũng ra trường có việc làm
 còn con quờng như người mới bắt đầu không biết
 họ nghĩ con như thế nào. Con cũng không biết
 nơi nào cho thuê căn con vui lòng nữa! Nếu con trở
 lại trường đó không biết họ có đi yên cho con học
 đến hết ra trường hay là làm như cũ chuyên học
 khác hơn. Đi cũng biết mà ở lại cũng biết
 con không biết phải làm sao.

Con chưa bao giờ gặp trở ngại như thách thức lớn lao
 như bây giờ. không ai có thể giúp con tìm được một
 giải pháp nào cả. Con nghĩ đến Thầy. Con hy vọng
 thầy giúp con tìm được một giải pháp sáng suốt,
 kính bái,

Thuan ph Nam

MONTREAL ngày 07-07-94

T Con,

Thầy đã nhận được thư con trước đây ý Thiên Linh
trên mục đích, nhưng không ngờ sự thay đổi đã làm
cho con khổ hơn trước đây.

Nếu con là một người chịu tu vô vi và tâm hồn thì
con mới thấy được đây là cơ hội như để tiến thân, con
phải thức kỹ, con là một sinh viên một đất này, trước kia
con ở Việt Nam hoàn toàn tâm hồn vô nhiễm, nhưng hôm nay
con có cơ hội phát huy tâm thức gấp đôi, nhưng chưa đủ
tránh để nhận được để thăng lên và đưa góp công lao của
con cho đời người, con nên vui lên và tiếp tục học hành dù
cho ta nhận đến đâu cũng là việc của trời đất và
nhân sinh bất diệt tâm ý Thiên Linh thì mới khác phải được
một trở ngại ở trên đời, con cũng ra ngoài con còn ở nhà
cũng thấy được sự chăm sóc của trời đất, kết quả và phải
đánh góp trên lửa hỏa nhà trước, vậy con nên yên tâm,
học ở trường đạt đến bậc tiến thân để rồi phải chờ đợi,
sự nhàn khác ở trong trường là sự đưa con vào nề nếp trật
tự của xã hội ở trên đời, con phải nên nghĩ đến sự bất
cố, nhận được lợi đó là cơ hội cho con được cảm thấy rõ rệt
phần hành sự của con ở trên đời, con sẽ phải phải như người
bên ngoài và tránh mắc, nếu con là người tu vô vi thì con tự
còn nhận con sống học như bên ngoài của thiên đê địa nhân,
nhân đê địa như đê thiên; tất cả đều nằm trong nguyên lý
của trời đất.

Con ở nhà báo hiệu cần phải tùy vào phương diện mà con
đưa tu tiến trong xã hội kiếp thì mới có được, cần phải phải
tự trọng ý muốn của con người, phải biết là nó phải tự
đáp và trên lòng phải hòa hòa theo duyên trái đất. Sống đời
cũng không khác gì được đạo, phải tự phải tiến về sự tự
nhân và hòa thiên thì mới việc sống được thanh tịnh.

Thì con và nên sự phải nhận thiên kim thì phải hòa, tu
thì cái tu, học thì cái học thì mới nên công.

Không nên chờ đợi nữa nữa nữa nữa nữa cho một kiếp
này! @ lúc con vui lòng! / Dì: Thảo Thảo

Thành phố Hồ Chí Minh 28.5.1994

Kính thưa Thầy!

Đầu thư con xin chúc thầy được
đời dài niên khỏe.

con có chuyện này mà trong lòng
con băn khoăn hoặc con không
biết xử làm sao đây, con xin
thầy giúp con và chỉ bảo con
phải làm thế nào.

Thưa Thầy trước đây con có quen
với một người bạn trai khi quen
con cũng chẳng có suy nghĩ gì.
con xem như người bạn bình thường
thời sau đó con đi học tác kư
đông ở liên xô khi đi con cũng
chẳng có nữ nào với bạn
của con. Trong thời gian con đi
bạn con vẫn tới lui gia đình
con chỉ và giúp đỡ gia đình
con nữa.

Sau bốn năm con về gặp lại hai đứa con vui vẻ nói chuyện hỏi thăm về nhau nhưng chẳng được bao lâu thì hai con giận nhau. con vẫn luôn là người giận trước và bạn con luôn là người làm lành trước dần dần về sau này con thấy bạn con thất vọng đến với con chẳng những đối với con tốt mà đối với gia đình con cũng vậy. khi mà cả em trai con bị bệnh ngày nào cũng xuống chỗ má và em con đi bác sĩ, rửa nhà, đi thuê hát thầy. Bây giờ má của bạn con muốn lo gia đình cho bạn con. bạn con hỏi ý của con và má con những con không đồng ý con gia đình con đồng ý. Con lo sợ là khi lấy chồng sẽ bị ảnh hưởng đến việc công phu má hỏi và những nỗi khổ về chồng con nữa con sợ làm và không dám nghĩ tới việc lấy chồng.

mỗi lần ý nghĩ ấy xuất hiện trong
 đầu là con xua đuổi ngay. con
 đã tu chăm tiến rồi mà giờ lại
 chông tu lại càng chậm nữa. thưa
 thầy con không muốn như vậy.
 nếu như con không lấy bạn con
 thì con thấy nó làm sao đó thầy
 bạn con đã hết lòng đi với con
 và với gia đình con cho đến con
 bao năm nay cho đến giờ thì
 con lại rời thời con thấy con là
 người tàn nhẫn quá.
 thưa thầy con là người rất rung
 động ngay cả những việc rất vặt
 trong gia đình mà con làm con
 giờ làm đúng thì đi đến việc gì
 khác con không có tài hay gì
 về việc gì cả. nếu bây giờ con
 đồng ý lấy con thì con sẽ không
 đem lại hạnh phúc cho bạn con.
 con đã rời điều này với bạn con
 nhiều lần rồi nhưng bạn con rời chấp

nhân hết tất cả. bây giờ con không
biết phải xử lý làm sao đây.
đồng ý thì con sẽ bị chấm thẻ trong
việc tu hành và khổ lắm.
con không đồng ý thì ban con rất
buồn con thấy tội nghiệp ban con quá
chứa thầy con đâu con là con gái
con tình tiết nữa khi đi lên xe con
đã bị một người bạn cùng hiệp con
con đá rất đau khổ và buồn phiền.
ban con chưa biết chuyện này những
con định bụng sẽ nói cho ban con
biết nếu ban con biết việc này chắc
ban con cũng chán con. nhưng nếu
ban con vẫn chấp nhận thì con phải
làm sao thưa thầy con rõ ràng thì
thì đồng ý những khi về ở với nhau
thì nào cũng cần nhận con về việc
này. xin thầy hãy giúp con cho con từ
cho con lời khuyên rằng con phải làm sao.
con mong thư thầy. con xin chúc
thầy khỏe nhiều sức khỏe.

con
E U

Montreal ngày 05. Tháng 07 năm 1994

Bố và Con,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 28.05.1994. Được biết con đang sống trong tình trạng khó xử theo nhà Tâm, cuộc sống đã và đang diễn tiến con phải nhận ra lẽ bất đồng của chính con, vì đó con mới tìm một con đường tu học, trong thế giới hiện nay con đi sống thật, tức là không còn vướng vào nghiệp chướng ở Trung Lộ, vẫn sống trong thế nghiệp của một một tình yêu tâm Bồ, mà con đã tự cảm thấy là hoàn toàn sống ở với hội Tâm mà thôi. Cuộc sống sống chính là bề mặt của duyên nghiệp! Con có duyên ở đây một Trung Lộ, nhân này duyên này, Con biết tu và độc lòng tu là tu sống duyên sự sống của chính phần hồn, của vô hình là tâm chính hội Tâm của cuộc sống rất cực của sự về không theo định luật.

Nếu con dứt khỏi tu thì con sẽ tự cầu được tất cả nếu không thì con sẽ lâm vào vực sâu của cuộc sống sống. Con phải có khối óc của một nhân sĩ phải xét trước khi hành động mọi việc liên quan đến phần hồn ở Trung Lộ, mình tránh khỏi rạch ròi vào đau thương ở về sau thì phải dứt khỏi ngay bây giờ, ở đời này có cấp vô hình nào được hạnh phúc và ở trên vui từ hồn lẫn xác, thầy chỉ có bấy nhiêu phần thôi cho con hiểu rõ cuộc sống tâm Bồ ở cõi Phật. Sống này, phần con lợi thì tự con quyết định tâm làm thiện chính đời này!

Chúc con vui tiếp trong thế giới này.

Đức Thầy,

Thầy

Nguyễn Văn

1000-55-Hoài

MD. ngày 19 tháng VI, năm 1994,

kính SƯ PHỐ,

kính thăm và kính mừng SƯ PHỐ,
kính xin SƯ PHỐ mở lòng từ bi tiếp giúp CHI LÝ đang
gặp khó khăn gia đình, tiếp diễn chiếu độ hồi hướng giúp
CHI LÝ dứt trừ phiền não, buông xả nhiều hơn nữa,

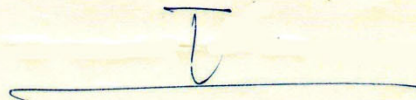
kính cảm tạ ơn SƯ PHỐ,

-TƯ bây giờ không phải là TA gì, cũng không còn là
TUỞNG nữa, chỉ là ăn mày quốc tế thôi, nên không cần gì
hơn là SƯ PHỐ cứ gọi TƯ là đủ đẹp, không nên gọi là Ô.
này Ô. kia, thiên hạ cười TƯ tọng hiệp,

kính xin SƯ PHỐ gởi cho địa chỉ của THÁI TƯ,

kính chào SƯ PHỐ,

kính chúc ĐẠO PHÁP của SƯ PHỐ càng thêm rộng khắp và
môn sinh càng đông vui hội nhập tu tập nhiều hơn,

18.06.94

T. Bi.

Tu nay đã được Báo năm
 Từ trước đi lên lên tu tâm được tu
 Từ không dứt dứt dứt dứt
 Từ đời này đạo tu tu học học
 Từ in tâm vận đức đời
 Từ đó tu Bồ niết. mới trên trên
 Lòng người mang xác không an
 An lạc đời đời. tạo sự Bồ niết học
 Năm trước không lý sáng tỏ
 Nay duyên từ đó vẫn của nhai nhai
 Dù ở họ kẻ trước người sau
 Cũng như tiên. học thêm sâu đạo đời
 Từ mình thức thức hợp thời
 Nay từ thanh Bồ giúp đời tiên thanh
 Báo nhiều trẻ nơi khó khăn
 Một phần địa ở hi ^{nghe} ~~nghe~~ ^{hết} ~~hết~~ ^ở ~~ở~~ ^{trung} ~~trung~~ ^{tu}
 Thế học thế thế giáo giáo du
 Đi đây đi đó giúp tu tiên học
 Lối vi thức nhất như thanh
 Từ lòng Bồ Tiên thế học đời
 Năm trước không lý của trẻ
 Nơi này đất Pháp du đời như không
 Nhảy đăm tu luyện tiên miên
 Đời là tâm cảnh tu luyện thế tiên
 Thanh tu mang học học thanh
 Từ tu tu tiên tu mình đạo đời !

Đời thanh
 Bồ Tiên

C

28. 2. 1996

Kính Thưa Đức Thầy

Gia đình chúng con xin gửi lời chào
tham sức khỏe của Đức Thầy.

Gia đình chúng con là H + C +
M + D + U và H

mới tu VN qua, ở bang G
được gần 3 tháng - lòng ăn việc làm chưa
học toàn ổn định.

Chúng con xin kính trình một việc
như sau: gia đình chúng con dự tính
qua đây trong thời gian vài năm để gây
dựng một số vốn. Sau đó sẽ trở về Việt
Nam sinh sống - Mới gần đây gia đình
con gặp một chuyện sách lược với người
em ruột (sponsor). nên sắp tới sẽ gặp
một ít khó khăn trong thời gian đầu qua
nước Mỹ - Vì việc xây ra ngoài ý muốn,
nhưng gia đình chúng con vẫn sang suốt
và khỏe mạnh.

Đúng lúc những bạn bè cũ của chúng con
từ California đến thăm sang học tham và
đề nghị sang Cali sống, và đề hồ họ
giúp đỡ. Họ rất mến gia đình chúng con.

Hai sự việc xảy ra cùng một lúc
nên gia đình chúng con cũng muốn dời
qua Cali sinh sống, nơi đó có Thiên đàng -

Gia đình chúng con cầu xin Đức
Sư hướng dẫn sang suốt của Đức Thầy.

Cheng' lon muốn ở một nơi thuận
lợi cho sự phát triển, học hỏi.
Kính mong Đức an sư dân dặt.
Cheng' lon kính bái.
Đại diện gia đình

T a m c

Monghe

Ngày 22 tháng 6 năm 1994

M C ,

Thầy đã nhận được thư con và quà tặng. Thành thật cảm ơn con. Nơi xứ lạ quê người, bước đầu ai ai cũng phải học nhịn nhục và kiên nhẫn để nhận thức cuộc sống cải tiến hiện tại của xứ lạ quê người nhiên hậu mới tìm đường phục vụ cho chung - khi có ý thiện lành đó thì sẽ không bị bỏ ngõ trong bước đầu. Người bảo trợ chúng ta tức là ân nhân của chúng ta, họ có quyền xích mích chúng ta, ngược lại chúng ta không có quyền xích mích họ. Từ đó sẽ gây được cảm tình tốt đẹp dìu dắt lẫn nhau. Dù đi đến đâu tâm không lạnh, trí không thiện, thì việc gì cũng chuốc lấy sự đổ vỡ mà thôi. Phước còn mới được đi đây đi đó, nhưng không biết tận dụng phước của tiền kiếp, tạo sự hung hăng, bực tức, tức là mất phước và tình hòa ái tương thân của mọi người - thì sẽ gặp phải sự bất trắc ở tương lai. Tu do tâm, chứ không phải thiện đường. Nếu không có tâm tu, có đến thiện đường cũng vô ích mà thôi. Thiện đường chánh là liên hệ với vũ trụ quang của càn khôn vũ trụ. Gắng tu để cảm thức điều này, thì nơi nào cũng có thiện đường và cũng có tình thương yêu và xây dựng của Thượng Đế cùng chư Phật.

Thầy vẫn tất ít hàng gửi lời thăm các con.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Ngày 31-5-1994

P con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 9-5 được biết con ao ước muốn được xúc ruột cho xác thân được nhẹ nhàng. Nhưng kỹ thuật mới hiện tại, cần phải khám xét luồng điện của con thích hợp với loại thuốc nào nhiên hậu mới giúp đỡ con thanh lọc được. Thanh lọc để tái lập sức khỏe, chủ không phải thanh lọc để mất sức khỏe. Hiện tại, Vô Vi cũng có cơ sở thanh lọc cho bạn đạo khi cần nhưng phải qua sự khám xét của một bạn đạo đã thi đậu bác sẽ mới có khả năng làm việc. Đà năng quá xa xôi, vậy con nên tìm Thầy thuốc bắc uống thuốc bổ để giữ cho cơ thể khỏe mạnh,, sẽ giúp đỡ cho tham thiền thành công hơn.

Còn nói về Thượng Đế thì con phải xét lại, hiện tại con đang sống với ai? Có phải sống với vũ trụ quang hay không? Nếu không có thanh khí điện thì vạn vật sẽ tiêu tan. Khi con xét được thanh khí điện là nguồn sống của chính con, ngoài sự thanh nhẹ của thanh khí điện, tức là ánh sáng đại bi của Thượng Đế bao trùm tất cả căn khôn vũ trụ, có thể nói Thượng Đế sống với chúng ta trong giây phút sanh cũng như tử, lúc nào cũng sẵn sàng điu tiến tâm linh tiến hóa. Vậy con nên dùng pháp niệm Nam Mô A Di Đà Phật liên tục để tự đạt đến sự quân bình của tâm thức nhiên hậu mới thấy rõ Thượng Đế hơn.. Làm người không có gì sung sướng bằng ý thức được sự điu tiến của Thượng Đế luôn luôn hằng hữu trong tâm thức của mỗi người , trong không mà có. Còn chợ đời là trong có mà không, chứng minh rõ rệt là khi chúng ta có hoạt động cho cách mấy đi nữa thì đến giờ phút lâm chung, cũng phải giữ lấy hai bàn tay không mà ra đi. Chẳng ai đem được một đồng xu ra khỏi quá địa cầu này cả, chỉ có tâm chịu hành pháp tu học đúng đắn thì mới có cơ hội hội nhập vào hư không đại định được.

Con mang bệnh dạ dày thì mỗi khi ăn cơm phải nhai cho thật nhuyễn mới nuốt, còn việc chay mặn, không quan hệ gì đến đạo pháp cả. Chay mặn do tâm mà thôi. Tâm con hướng thượng giải thoát, thì ăn mặn cũng thành chay. Cuộc sống ở thế gian cần thiết nhất là sức khỏe. Có người ăn chay cảm thấy khỏe mạnh thì cứ việc ăn cho thích hợp với cơ tạng của người đó. Ngược lại những người ăn mặn chịu tu tâm sửa tánh cũng cảm thấy sự bình an với với mình. Nói tóm lại pháp hay thì có thể giải bất cứ sự trần trước nào muốn xâm chiếm cơ tạng của chúng ta.

Con bị bệnh dạ dày, không nên ăn quá no, ngưng ăn khi cảm thấy bụng vừa là được, cần ăn chất rau nhiều, hơn là thịt. Rau có thể tạo được sự quân bình cho thực phẩm, thịt cá ăn nhiều có thể tạo độc tố cho ruột, đi cầu hơi thối, điện năng không có thanh nhẹ bằng rau đậu. Ăn chay có trật tự thì cơ thể cũng khỏe mạnh, ngược lại ăn chay mất trật tự cũng có thể bệnh hoạn như người ăn mặn vậy. Muốn sửa đổi cuộc ăn uống cũng phải mất nhiều thì giờ mới hiểu được hậu quả của thực phẩm đã đem lại bệnh nan y rất nhiều cho nhóm loại. Rất tiếc con ở quá xa, không thể khám nghiệm được để biết rõ nhu cầu để cần biết thể xác của chính con. Thầy tạm giải thích chút ít để con truy nghiệm. Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

D , ngày 19.5.1994

Kính gửi Thầy :

Con là một Bác sĩ ở VN đến pháp để bồi dưỡng nâng cao nghiệp vụ , tại Dole. (một TP ở tỉnh Franch Compté)

Tại đây , con được gặp một bay đạo chỉ dạy tu theo vô vi , con đã nghỉ hưu được khoảng 3 tuần này .
lên cảm thấy có tiến bộ , vì lúc mới nghỉ , con cảm thấy đỉnh đầu nóng hổi như có điện , khi cảm giác phồng trên đầu , từ từ cảm giác này biến mất .
và cơ cảm giác tức ngực , tức vùng bụng đai , chặc do cảm thức không được , sau đó con hết cảm giác này ,
đỉnh đầu tại con nhẹ ù ù bây giờ nhẹ âm thanh trong hốt ,
ngày hôm nay , con có cảm giác như không lạng bả khí rồi
và trong đầu tự nhiên cứ phải niệm Nam mô a di đà phật
muốn ngừng không được rồi sau đó nửa giờ bên phải nóng
dần từ từ qua bên trái , sau đó cả người cảm thấy nặng ,
nhưng cơ một điều là từ lúc nghỉ đến nay , con luôn cảm
thấy lạnh sau khi nghỉ hưu , con mong được thầy
chỉ bảo :

Con kính gửi đến thầy lời chúc sức khỏe . sống niềm nở .
thăm đến quê hương đạo ở Atlantic . Kính .

✓ d l

Atlantic city, ngày 31 tháng 5 năm 1994

V D L con,

Thầy nhận được thư con đề ngày 19-5-94 được biết con đang tu tập hướng về tâm linh. Y sĩ trị bệnh cho người, còn phương pháp thiền giải nghiệp tâm và hỗ trợ cho tâm linh tiến hóa. Con mới tu tập, phải đọc cho kỹ phương pháp công phu và làm đúng theo lời chỉ dẫn của 6 tháng đầu nhiên hậu mới ngồi thiền được. Bên trong hơi thở chưa điều hòa, hóa cang chưa ổn thì ngồi thiền không ngay ngắn, khò tới trước thì phải tức ngực. Sau 6 tháng làm Chiêu Minh thì thật khi sẽ được đổi đảo và không có lạnh lũng và nặng ngực nữa.

Muốn thực hiện pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thì phải đọc sách rõ rệt, nghiên cứu những lời giảng rõ rệt, thực hành đúng pháp thì sẽ tạo thêm sức khỏe cho chính mình và đức tánh nhịn nhục sẽ được gia tăng. Đó là cuộc sống cần thiết hiện tại, cần nhịn nhục để học hỏi, cần nhịn nhục để khám phá những gì quý báu nhất của Thượng Đế đã ân ban cho chúng ta, thông cảm từ số thịt, chú không yu để nhờ sự phù hộ của Bề Trên. Ngược lại, chúng ta cải tiến tâm linh càng ngày càng sáng suốt hơn, nhiên hậu mới có cơ hội đánh lễ Phật ở cõi huyền vi. Người phạm không nghĩ bàn được. Nếu có dịp, con nên liên lạc với thiền đường nào gần nhất để xin băng và sách để làm tài liệu học hỏi trong lúc hành thiền.

Tu Vô Vi không có mê tín dị đoan, chính mình tự khai thác khả năng của mình, phát tâm phục vụ nhơn loại, chú không phải cầu xin mà không làm, phù hợp với mọi sự tân tiến của mặt đất, hòa hợp với vũ trụ quan sẵn có.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

**VO VI ASSOCIATION OF CANADA
2590 ALLARD ST
MONTREAL, QC
H4E 2L4
CANADA**